

- เศรษฐกิจไทยหดตัวร้อยละ 7.1 ในไตรมาสแรกปี 2552 รุนแรงกว่าที่หดตัวร้อยละ 4.2 ในไตรมาสสุดท้ายปี 2551 การหดตัวที่รุนแรงกว่าที่คาดเป็นผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ถดถอยรุนแรงมากขึ้นและทำให้การส่งออกและการท่องเที่ยวของไทยหดตัวลงมาก และมีผลกระทบต่อเนื่องที่ทำให้การใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนลดลงและสาขาเศรษฐกิจต่าง ๆ ของไทยได้รับผลกระทบเป็นวงกว้าง
- ภาคธุรกิจเอกชนลดการลงทุนลงอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรมซึ่งความต้องการสินค้าและการผลิตเพื่อการส่งออกลดลงมาก จึงได้ส่งผลให้มีกำลังการผลิตส่วนเกินเพิ่มขึ้นมากและมีการเลิกจ้างงานในอุตสาหกรรมสำคัญ และอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น
- แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในไตรมาสแรกปีนี้กับไตรมาสก่อนหน้าพบว่าลดลงร้อยละ 1.9 จากที่ลดลงถึงร้อยละ 6.1 ในไตรมาสก่อนหน้าชี้ว่าเศรษฐกิจกำลังเข้าสู่ช่วงต่ำสุดซึ่งจะเป็นการปรับตัวเข้าสู่ภาวะที่มีเสถียรภาพก่อนที่จะกลับมาขยายตัวเป็นบวกได้ในครึ่งหลังของปีโดยเฉพาะเมื่อพิจารณาจากอัตราการขยายตัวไตรมาสต่อไตรมาสที่มีโอกาสจะเป็นบวกในครึ่งหลัง

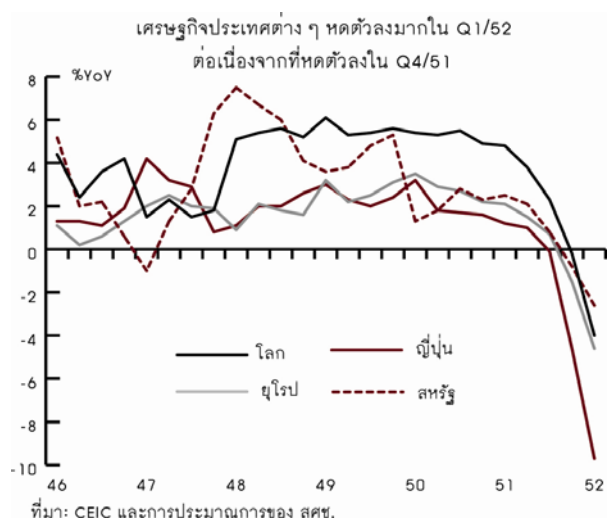
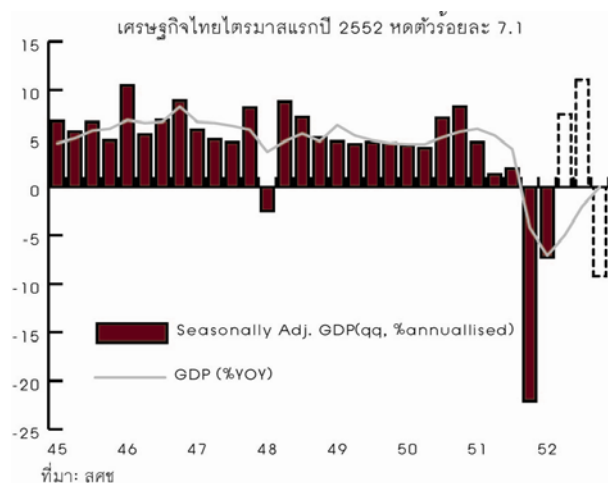
ประมาณการเศรษฐกิจปี 2552

(% YoY)	2551		2552	
	ทั้งปี	Q4	Q1	ประมาณการ ทั้งปี
GDP (ณ ราคาคงที่)	2.6	-4.2	-7.1	(-3.5)– (-2.5)
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่)	1.1	-3.3	-15.8	-6.2
ภาคเอกชน	3.2	-1.3	-17.7	-9.7
ภาครัฐ	-4.8	-10.2	-9.1	5.0
การบริโภครวม (ณ ราคา คงที่)	2.2	3.3	-1.8	2.0
ภาคเอกชน	2.5	2.1	-2.6	0.4
ภาครัฐบาล	0.4	11.0	2.8	11.3
มูลค่าการส่งออกสินค้า (US\$)	16.8	-9.4	-19.9	-15.0
ปริมาณ	5.5	-13.6	-19.5	-11.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (US\$)	26.4	5.3	-38.3	-19.6
ปริมาณ	12.0	2.9	-35.0	-11.6
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-0.1	-3.1	14.8	3.7
เงินเพื่อ	5.5	2.4	-0.3	(-0.5)– (0.5)
อัตราการว่างงาน	1.4	1.3	2.1	2.0– 2.5

- ปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยในครึ่งหลัง ประกอบด้วย การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และการดำเนินมาตรการฟื้นฟูและกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลในระยะที่ 1 และระยะที่ 2 ซึ่งเป็นระยะที่มุ่งเน้นการขยายการลงทุนภาครัฐในระยะปานกลาง รวมทั้งการปรับเพิ่มปริมาณการผลิตภายหลังจากที่ได้ใช้สินค้าคงคลังไปมากแล้ว ทั้งนี้โดยมีปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ ได้แก่ ราคาสินค้าที่ลดลง และอัตราดอกเบี้ยต่ำ
- คาดว่าทั้งปี 2552 เศรษฐกิจไทยจะหดตัวประมาณร้อยละ (-3.5)-(-2.5) โดยที่เฉลี่ยในครึ่งแรกของปีเศรษฐกิจหดตัวมากแต่จะฟื้นตัวดีขึ้นและมีโอกาสกลับมาขยายตัวในครึ่งหลัง ทั้งนี้การขยายตัวเป็นบวกในครึ่งหลังนั้นจะขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญคือ การดำเนินมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และการฟื้นตัวที่ยั่งยืนของเศรษฐกิจโลก โดยที่ประสิทธิผลของการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจนั้นจะขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นของประชาชนและเสถียรภาพทางการเมืองเป็นสำคัญ
- คาดว่าอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยทั้งปี 2552 จะอยู่ในระดับร้อยละ (-0.5)-(0.5) เป็นผลจากการที่ราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์อื่น ๆ ลดลง ในขณะที่ความต้องการสินค้าและบริการชะลอตัวลงมาก ดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุลสูงถึง 9.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 3.7 ของ GDP จากการเกินดุลการค้าในระดับสูงและการปรับตัวดีขึ้นของดุลบริการที่เกิดจากรายได้จากการท่องเที่ยว
- การบริหารเศรษฐกิจในช่วงที่เหลือของปีจะต้องมุ่งเน้นในการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐอย่างต่อเนื่องและเร่งรัดเตรียมความพร้อมให้โครงการภาครัฐสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างจริงจังและให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินโครงการภาครัฐ

1. ภาพรวมเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกปี 2552

1.1 ในไตรมาสแรกปี 2552 เศรษฐกิจไทยเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอยรุนแรงที่สุดให้การส่งออกและการท่องเที่ยวลดลงมากและส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อการใช้จ่ายและการลงทุนในประเทศให้หดตัวลงตาม และทำให้เศรษฐกิจโดยรวมหดตัวรุนแรงกว่าที่คาด

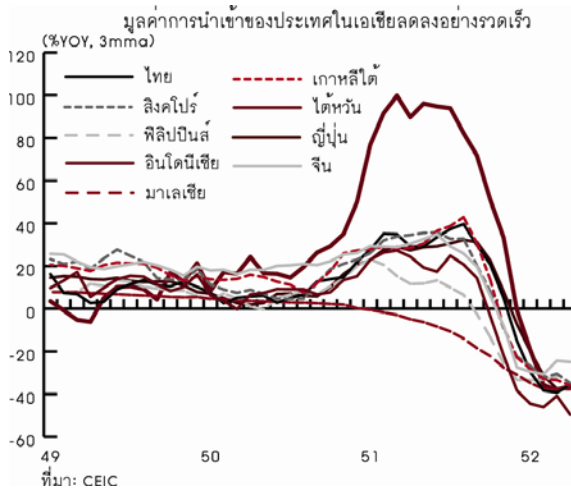
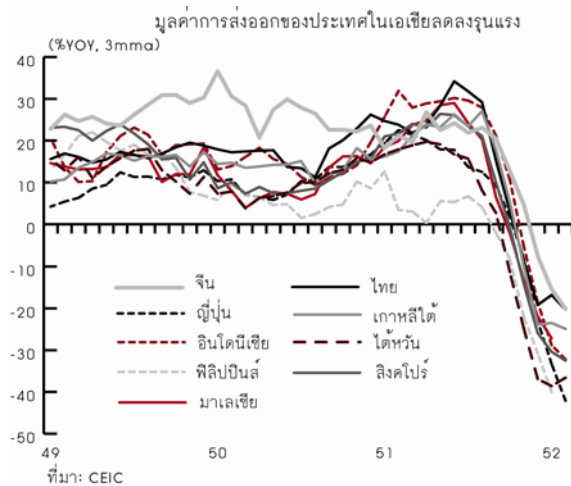

ประเด็นหลัก

□ ภาวะเศรษฐกิจโลกในไตรมาสแรกปี 2552 ถดถอยเป็นวงกว้างและรุนแรงมากกว่าในไตรมาสสุดท้ายปี 2551 โดยหดตัวประมาณร้อยละ 4.0 แต่ในช่วงเดือนมีนาคมและเมษายนได้เริ่มมีสัญญาณบวกเกิดขึ้นบ้างในหลายประเทศ เช่น ความเชื่อมั่นที่ดีขึ้น การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมหดตัวในอัตราที่รุนแรงน้อยลง และสต็อกสินค้าลดลง รวมทั้งสถาบันการเงินในสหรัฐฯ และยุโรปมีความจำเป็นในการเพิ่มทุนเป็นจำนวนที่น้อยลงและลดแรงกดดันต่อภาวะตลาดการเงินโลก

ในไตรมาสแรกวิกฤตทางการเงินโลกที่ส่งผลให้เกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยและขาดสภาพคล่องในภาคสถาบันการเงิน ความมั่งคั่งของประชาชนลดลงและขาดความเชื่อมั่น ได้ส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจอย่างชัดเจนมากขึ้น โดยทำให้มีการใช้จ่ายและการลงทุนลดลงรวมทั้งปรับลดการผลิตลงมาก จึงทำให้ระบบเศรษฐกิจโลกที่มีกำลังการผลิตส่วนเกินในระดับสูง และอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นมากเป็นประวัติการณ์ในหลายประเทศ ความต้องการสินค้าและบริการที่ลดลงในประเทศเศรษฐกิจหลัก ๆ ได้ส่งผลกระทบต่อเนื่องให้ปริมาณการค้าระหว่างประเทศลดลงมากและต่อเนื่องถึงกันเป็นลูกโซ่โดยเฉพาะประเทศผู้ส่งออกสำคัญในเอเชียได้รับผลกระทบที่ทำให้การส่งออกลดลงมากและต่อเนื่องเป็นเวลาหลายเดือน การดำเนินมาตรการเพื่อฟื้นฟูและกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ (i) การปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงอย่างรวดเร็วจนกระทั่งในหลายประเทศ (เช่น สหรัฐฯ และญี่ปุ่น) อัตราดอกเบี้ยนโยบายเข้าใกล้ระดับร้อยละ 0 (ii) การอัดฉีดสภาพคล่องโดยการให้สินเชื่อโดยตรงเพื่อเพิ่มปริมาณเงินในระบบ (Quantitative easing) และการเข้าไปเพิ่มทุนหรือการให้กู้แก่สถาบันการเงินโดยตรงโดยภาครัฐ และ (iii) การดำเนินนโยบายการคลังผ่อนคลายทั้งการปรับลดภาษีการเพิ่มงบประมาณรายจ่ายรัฐบาลทั้งรายจ่ายประจำและลงทุน โดยที่ประเทศต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญกับการลงทุนภาครัฐเพื่อยกระดับคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานของประเทศควบคู่ไปด้วยเพื่อการเพิ่มผลิตภาพและการแข่งขันในระยะยาว ซึ่งเป็นที่คาดว่าผลของการดำเนินมาตรการการเงินและการคลังผ่อนคลายเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจจะมีประสิทธิผลเป็นรูปธรรมมากขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี และผลที่เกิดขึ้นจะเป็นการสนับสนุนซึ่งกันและกันของประเทศต่าง ๆ โดยผ่านทางการค้าระหว่างประเทศและทำให้เกิดการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่เข้มแข็งมากขึ้น

□ เศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกปี 2552 หดตัวร้อยละ 7.1 ต่อเนื่องจากการหดตัวร้อยละ 4.2 ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 การหดตัวของเศรษฐกิจในไตรมาสแรกนั้นรุนแรงกว่าที่คาดไว้เนื่องจากเศรษฐกิจโลกเข้าสู่ภาวะถดถอยที่รุนแรงมากขึ้นและล่าสุดในเดือนเมษายนองค์กรการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้ปรับลดการประมาณการเศรษฐกิจโลกลงจากที่คาดไว้ในเดือนมกราคมว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.5 มาเป็นการหดตัวร้อยละ 1.3 ในปี 2552 ภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอยได้ส่งผลกระทบต่อปริมาณการค้าโลกหดตัวมากโดยที่ทั้งมูลค่าและปริมาณการส่งออกและการนำเข้าหดตัวลงมากในหลายประเทศต่อเนื่องจากที่เริ่มหดตัวในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 ในขณะที่การ

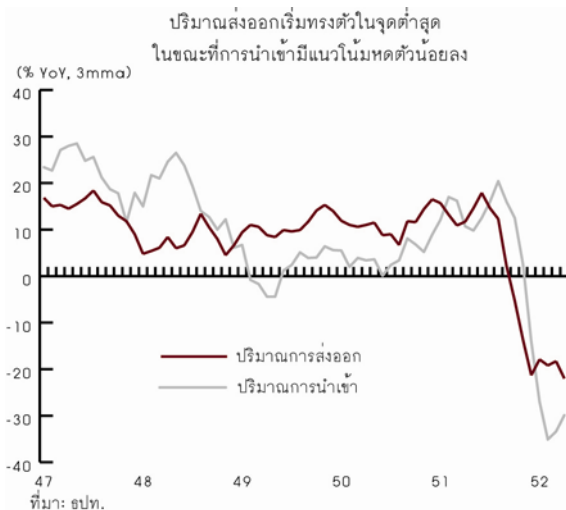
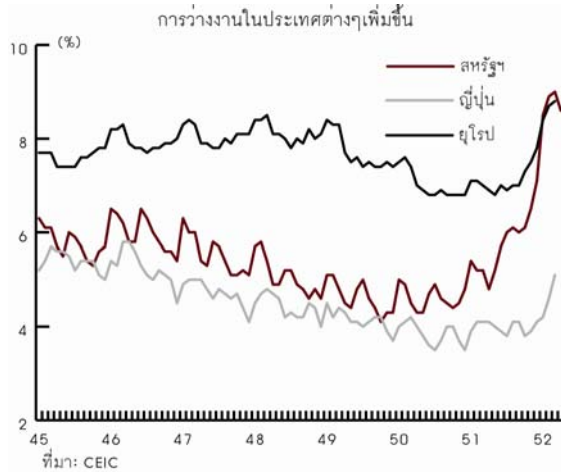

ใช้จ่ายและการลงทุนนั้นชะลอลงมากและถึงขนาดหดตัวในหลายประเทศ ดังนั้นในไตรมาสแรกของปีนี้การส่งออกของไทยจึงลดลงมากทั้งปริมาณและมูลค่า โดยที่การส่งออกในทุกตลาดสำคัญลดลง และสินค้าออกสำคัญหลายรายการลดลง การส่งออกและการผลิตที่หดตัวรุนแรงมากกว่าที่คาดไว้ได้ส่งผลกระทบต่อเนื่องให้ต้องมีการลดชั่วโมงการทำงานและเลิกจ้างงาน รายได้และกำลังซื้อของประชาชนจึงลดลง ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและภาคธุรกิจลดลงและอยู่ในระดับต่ำโดยเฉพาะเมื่อถูกซ้ำเติมโดยปัญหาความไม่สงบทางการเมืองในประเทศ ดังนั้นในไตรมาสแรกการใช้จ่ายครัวเรือนและการลงทุนของภาคธุรกิจเอกชนจึงลดลงมากกว่าที่คาดไว้ในไตรมาสแรกนี้การหดตัวอย่างรวดเร็วของการส่งออกและผลกระทบต่อเนื่องที่ทำให้การใช้จ่ายและการลงทุนของภาคธุรกิจเอกชนลดลงจึงเป็นองค์ประกอบหลักที่ทำให้เศรษฐกิจหดตัวรุนแรงกว่าที่คาดไว้เดิม

อย่างไรก็ตามหากปรับปัจจัยฤดูกาลออกแล้วปริมาณกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในไตรมาสแรกของปี 2552 โดยเปรียบเทียบกับในไตรมาสก่อนหน้านั้นลดลงร้อยละ 1.9 ต่อเนื่องจากที่หดตัวร้อยละ 6.1 ในไตรมาสสุดท้ายของปีที่แล้ว ซึ่งนับว่าเป็นการถดถอยทางเทคนิค (technical recession) แต่อย่างไรก็ตามการหดตัวในอัตราที่ช้าลงนั้นชี้ว่าเศรษฐกิจกำลังปรับตัวเข้าสู่ภาวะที่มีเสถียรภาพมากขึ้นและมีโอกาสที่จะผ่านพ้นจุดต่ำสุดได้ในไตรมาสสองของปีนี้ก่อนที่จะกลับมาขยายตัวเป็นบวกได้ในครึ่งหลังของปี (QoQ)

□ ปัจจัยที่ทำให้เศรษฐกิจไทยหดตัวมากในไตรมาสแรกปี 2552

- (1) ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอยรุนแรงทำให้การส่งออกสินค้าและบริการท่องเที่ยวของไทยหดตัวมากกว่าในไตรมาสที่ 4/51
 - ผลกระทบจากวิกฤตการณ์ทางการเงินของโลกต่อภาคเศรษฐกิจจริงของประเทศต่าง ๆ มีความรุนแรงมากขึ้นกว่าในไตรมาสสุดท้ายของปีที่แล้ว โดยที่เศรษฐกิจโลกโดยรวมหดตัวร้อยละ 4.0 ต่อเนื่องจากที่เริ่มเข้าสู่ภาวะการหดตัวเพียงร้อยละ 0.2 ในไตรมาส 4/51 ทั้งนี้เนื่องจากความเชื่อมั่นและความมั่งคั่งที่ลดลง และตลาดสินเชื่อดังตัวมากขึ้นจึงทำให้การใช้จ่าย การลงทุน และการค้าระหว่างประเทศของหลายประเทศลดลงมากและมีผลกระทบต่อเนื่องกับประเทศต่าง ๆ เป็นวงกว้างมากขึ้น เศรษฐกิจหลักที่หดตัวรุนแรงในไตรมาสแรก ได้แก่เศรษฐกิจสหรัฐ (-2.6%) อังกฤษ (-4.1%) ญี่ปุ่น (-9.7%) กลุ่มยูโรโซน (-4.6%) สิงคโปร์ (-10.1%) เกาหลีใต้ (-4.3%) และไต้หวัน (-10.2%) เป็นต้น ในขณะที่เศรษฐกิจจีน อินเดีย และเวียดนามก็ขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวลงมากต่อเนื่องจากปลายปีที่แล้วโดยมีการขยายตัวร้อยละ 6.1, 3.7 และ 3.1 ตามลำดับ ผลกระทบปัญหาเศรษฐกิจ

การเงินโลกต่อการค้าโลกนั้นรุนแรงมากขึ้น โดยที่ในไตรมาสแรกการค้าระหว่างประเทศลดลงมากอย่างต่อเนื่อง ล่าสุดในเดือนมีนาคม มูลค่าการส่งออกของหลายประเทศยังลดลงมาก เช่น ญี่ปุ่น (-46.2%) จีน (-17.1% และ -22.6% ในเดือนเมษายน) เกาหลีใต้ (-22% และ -19% ในเดือนเมษายน) ไต้หวัน (-36.1%) สิงคโปร์ (-28.1%) และมาเลเซีย (-26%) ซึ่งมีผลต่อเนื่องให้ประเทศต่าง ๆ ต้องลดการผลิตลง และมีกำลังการผลิตส่วนเกินในระดับสูงรวมทั้งมีการเลิกจ้างแรงงานมากขึ้น อัตราการว่างงานในหลายประเทศจึงเพิ่มสูงขึ้น เช่น สหรัฐฯ ญี่ปุ่น และยุโรปโซนมีอัตราการว่างงานร้อยละ 8.5¹, 4.8 และร้อยละ 8.9 ตามลำดับ

- เศรษฐกิจโลกถดถอยรุนแรงได้ส่งผลกระทบให้การส่งออกสินค้าและการท่องเที่ยวของประเทศไทยหดตัวลงมากในไตรมาสแรกของปีนี้ต่อเนื่องจากที่มีการหดตัวในไตรมาสสุดท้ายของปีที่แล้ว โดยที่ปริมาณการส่งออกของไทยลดลงร้อยละ 17.9 (จากที่หดตัวร้อยละ 8.9 ในไตรมาส 4/51) และมูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 19.3 รุนแรงมากขึ้นเมื่อเทียบกับที่ลดลงร้อยละ 9.4 ในไตรมาส 4/51 สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วงไตรมาสแรกนั้น มีจำนวน 3.7 ล้านคนลดลงร้อยละ 15.2 จากช่วงเดียวกันของปีที่แล้วเมื่อเทียบกับที่ลดลงร้อยละ 19.4 ในไตรมาส 4/51 ก็นับว่าผลกระทบต่อเนื่องจากการปิดสนามบินนั้นได้บรรเทาลงและเป็นผลกระทบที่น้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม นอกจากนี้ภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย และความต้องการบริโภคที่ลดลง รวมทั้งราคาน้ำมันดิบที่ลดลงมากได้ส่งผลให้ราคาสินค้าเกษตรสำคัญของไทยลดลงอย่างชัดเจน ได้แก่ ราคาข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพารา และปาล์มน้ำมัน (ราคาที่เกษตรกรขายได้ลดลงร้อยละ 18.4, 44.1, 45 และ 37 ตามลำดับ) ในไตรมาสแรกของปีนี้รายได้เกษตรกรโดยเฉลี่ยจึงเพิ่มขึ้นน้อยมากเพียงร้อยละ 0.9 ซึ่งนับว่าชะลอลงมากเมื่อเทียบกับรายได้ที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 19.7 และ 59.3 ในไตรมาสสามและสี่ของปีที่แล้ว (เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 33 ในปี 2551)

¹ ล่าสุดอัตราการว่างงานในสหรัฐฯ ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8.9 ในเดือนเมษายน

- (2) การใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนหดตัวร้อยละ 2.6 และ 17.7 ตามลำดับ จากที่มีการขยายตัวร้อยละ 2.1 และหดตัวเพียงร้อยละ 1.3 ในไตรมาสสี่ปี 2551 ซึ่งเป็นผลกระทบต่อเนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจโลกถดถอยที่ทำให้การส่งออกและการผลิตหดตัว จึงทำให้มีการผลิตส่วนเกินสูงและมีการยกเลิกจ้างงานจำนวนมาก อัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้น และราคาสินค้าเกษตรสำคัญที่ลดลงมาก ประกอบกับความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ลดลงทำให้ประชาชนจับจ่ายใช้สอยน้อยลง สำหรับภาคธุรกิจเอกชนนั้นโดยรวมยังลดการลงทุนลง เนื่องจากยังขาดความเชื่อมั่นในภาวะที่เศรษฐกิจโลกและความต้องการสินค้าในตลาดโลกยังถดถอย รวมทั้งยังมีผลกระทบจากปัญหาความขัดแย้งด้านการเมืองของกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมไทย ประกอบกับสถาบันการเงินมีความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อและบรรยากาศการระดมทุนในตลาดทุนยังไม่จูงใจ

□ การผลิตของประเทศจึงหดตัวลงมากในหลายสาขา

ได้แก่ การผลิตสาขาอุตสาหกรรม สาขาก่อสร้าง สาขาการขนส่งและสื่อสาร สาขาการค้าปลีกและค้าส่ง และกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร สำหรับภาคการเงินนั้นยังมีการขยายตัว แต่เป็นการขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวลงตามการชะลอตัวของการขยายสินเชื่อและรายได้ดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ที่ลดลง ดังจะเห็นว่าอัตราส่วนรายได้สุทธิจากดอกเบี้ยและเงินปันผลต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย (NIM) ลดลงจากร้อยละ 3.46 ในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนมาเป็นร้อยละ 2.95 ต่อปี

- (1) ภาคอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 14.9 รุนแรงกว่าที่หดตัวร้อยละ 6.8 ในไตรมาส 4/51 โดยที่การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้ภายในประเทศและอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกลดลงมาก โดยในไตรมาสแรกนี้การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมในกลุ่มที่เป็นการผลิตเพื่อการส่งออกเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 60 ของปริมาณผลผลิตรวม และกลุ่มที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นสัดส่วนร้อยละ 30-60 ของปริมาณผลผลิตรวมนั้นลดลงมากถึงร้อยละ 22.3 และ 15.9 ตามลำดับ หดตัวรุนแรงขึ้นเมื่อเทียบกับการหดตัวร้อยละ 11.5 และร้อยละ 10 ในไตรมาสสี่ปี 2551 อุตสาหกรรมสำคัญที่การผลิตลดลงมาก ได้แก่ การผลิตแผงวงจรรวม หัวอ่านข้อมูล ไทเทเนียม และเครื่องปรับอากาศ และการผลิตยานยนต์และส่วนประกอบ

อัตราการใช้กำลังการผลิตโดยเฉลี่ยของภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสสี่จึงลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 57.8 เทียบกับร้อยละ 73.5 ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ซึ่งสะท้อนว่ามีกำลังการผลิตเหลือในระบบมากขึ้นและจะเป็นอุปสรรคต่อการขยายการลงทุนในระยะต่อไป กลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญที่อัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 นั้น ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ (45.6%) เครื่องใช้ไฟฟ้า (42.9%) ยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่ง (43.6%) เหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก (35.6%) ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง (26.1%) รองเท้า (39.6%) และเครื่องเรือน (26.5%) เป็นต้น

- (2) ภาคการก่อสร้างยังหดตัวมากร้อยละ 7.9 และเป็นการหดตัวต่อเนื่อง 4 ไตรมาส แต่อย่างไรก็ตามนับว่าการหดตัวได้ลดความรุนแรงลงบ้างเมื่อเทียบกับที่หดตัวถึงร้อยละ 12.8 ในไตรมาส 4/51 การหดตัวในภาคการก่อสร้างยังเป็นผลจากการที่ความเชื่อมั่นและกำลังซื้อของผู้บริโภคลดลงและการขยายสินเชื่อของสถาบันการเงินมีความเข้มงวดมากขึ้น ทั้งนี้ในไตรมาสแรกนี้การลงทุนในการก่อสร้างของภาคเอกชนลดลงร้อยละ 8.2 ในขณะที่การลงทุนในการก่อสร้างของภาครัฐนั้นลดลงร้อยละ 9.4 แต่อย่างไรก็ตามเริ่มมีปัจจัยบวกสำหรับการก่อสร้าง นั่นคือราคาวัสดุก่อสร้างที่ลดลงร้อยละ 9.1 นับเป็นการลดลงครั้งแรกในรอบ 11 ไตรมาส ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ราคาเหล็กและผลิตภัณฑ์คอนกรีตที่ลดลงร้อยละ 28.1 และ 0.1 ตามลำดับ และคาดว่าในครึ่งหลังของปีสถานการณ์จะปรับตัวดีขึ้นจากผลการดำเนินมาตรการกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์ของภาครัฐทั้งในเรื่องการลดหย่อนภาษีค่าใช้จ่ายในการซื้อบ้านที่อยู่อาศัยและการลดภาษีธรรมเนียมนการโอน รวมทั้งมีความคืบหน้าของการดำเนินโครงการระบบขนส่งมวลชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
- (3) การลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติส่งผลให้ภาคโรงแรมและภัตตาคารหดตัวร้อยละ 5.5 ลดความรุนแรงลงเมื่อเทียบกับที่หดตัวมากร้อยละ 7.7 ในไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้ว และเมื่อประกอบกับการลดลงของการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศตามภาวะการส่งออกและการนำเข้า จึงมีผลทำให้สาขาคมนาคมขนส่งและการสื่อสารหดตัวร้อยละ 6.5 ต่อเนื่องจากการที่หดตัวถึงร้อยละ 10.6 ในไตรมาสสุดท้ายปี 2551 แต่ก็นับว่าลดความรุนแรงลงเช่นกันเนื่องจากในไตรมาสสุดท้ายนั้นส่วนหนึ่งเป็นผลกระทบจากการปิดสนามบินที่ทำให้การขนส่งทางอากาศหยุดชะงัก

□ เสถียรภาพเศรษฐกิจยังอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ต้องระวังเรื่องปัญหาการว่างงาน

(1) เสถียรภาพในประเทศยังอยู่ในเกณฑ์ดีแต่ต้องเฝ้าระวังติดตามปัญหาการว่างงานอย่างใกล้ชิด

- อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยในไตรมาสแรกของปีเท่ากับร้อยละ -0.3 จากระดับร้อยละ 2.1 ในไตรมาสสุดท้ายของปีที่ผ่านมา และในเดือนเมษายน 2552 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ -0.9 ทำให้เฉลี่ย 4 เดือนแรกเงินเฟ้อเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ -0.4

แต่อย่างไรก็ตามราคาสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่มยังเพิ่มขึ้นมากในทุกรายการ โดยในไตรมาสนี้ ดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 10.0 ในขณะที่ดัชนีราคาหมวดที่ไม่ใช่อาหารลดลงร้อยละ 6.9 เป็นผลมาจากการดำเนินมาตรการ 5 มาตรการ 6 เดือนของรัฐบาล ประกอบกับราคาน้ำมันขายปลีกภายในประเทศลดลงอย่างต่อเนื่องตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ลดลง ส่งผลทำให้ดัชนีราคาหมวดพาหนะการขนส่ง น้ำมันเชื้อเพลิง และค่าไฟฟ้า ลดลงมาก

- อัตราการว่างงานโดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.1 สูงขึ้นจากอัตราการว่างงานเฉลี่ยร้อยละ 1.4 ของทั้งปี 2551 ซึ่งชี้ถึงแนวโน้มการว่างงานที่เพิ่มขึ้นในภาวะที่การผลิตและการลงทุนหดตัว

(2) เสถียรภาพด้านต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ดี : ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล และทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง

- ดุลบัญชีเดินสะพัดในไตรมาสแรกปี 2552 เกินดุล 9,112 ล้านดอลลาร์ สรอ. (หรือเท่ากับ 32,580 ล้านบาท) ซึ่งเป็นการเกินดุลการค้า 7,800 ล้านดอลลาร์ สรอ. และดุลบริการเกินดุล 1,312 ล้านดอลลาร์ สรอ. การเกินดุลในระดับสูงส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากมูลค่าการนำเข้าหดตัวรุนแรงกว่าการส่งออกในภาวะที่เศรษฐกิจหดตัว ประกอบกับในช่วงที่เศรษฐกิจซบเซานั้นรายจ่ายด้านการท่องเที่ยวและค่าเดินทางของคนไทยไปต่างประเทศลดลงมาก ในขณะที่รายรับจากการท่องเที่ยวและค่าเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นตามฤดูกาลท่องเที่ยว
- เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนเมษายน เท่ากับ 116.83 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (และมี Net Forward Position อีก 3.58 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ซึ่งคิด

เป็นประมาณ 4.9 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น และเท่ากับการนำเข้าประมาณ 12.6 เดือน

- อัตราแลกเปลี่ยนในไตรมาสแรกเฉลี่ยเท่ากับ 35.31 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 1.54 จากไตรมาสสุดท้ายของปีที่ผ่านมา และอ่อนค่าลงร้อยละ 8.09 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2551 ซึ่งค่าเงินบาทเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกับสกุลเงินในภูมิภาคที่โดยเฉลี่ยอ่อนค่าลง

□ แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในช่วงที่เหลือของปี 2552

(1) ในปี 2552 คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะหดตัวต่อเนื่องในครึ่งแรกแต่จะมีโอกาสกลับมาขยายตัวเป็นบวกในครึ่งหลัง คาดว่าอัตราการขยายตัวเฉลี่ยทั้งปีจะอยู่ในช่วงประมาณร้อยละ (-3.5) ถึง (-2.5) ซึ่งเป็นการปรับลดการประมาณการลงจากการขยายตัวร้อยละ (-1) ถึง (0) ในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2552 ซึ่งเป็นการปรับลดการประมาณการตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ถดถอยมากกว่าที่คาดไว้และได้ส่งผลกระทบต่อให้การส่งออกของไทยหดตัวมากและเร็วกว่าที่คาดไว้เดิมโดยเฉพาะในครึ่งแรกของปี และได้ส่งผลกระทบต่อเนื่องให้การใช้จ่ายและการลงทุนของภาคธุรกิจเอกชนหดตัวชัดเจนมากขึ้น ภาคธุรกิจได้ลดการผลิตและการจ้างงานลงมากและกระทบรายได้และกำลังซื้อของประชาชน กำลังการผลิตส่วนเกินอยู่ในระดับสูง และเมื่อประกอบกับสถาบันการเงินมีความเข้มงวดมากขึ้นในการขยายสินเชื่อรวมทั้งความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจก็ยังอยู่ในระดับต่ำภายใต้บรรยากาศทางเศรษฐกิจที่ซบเซาทำให้คาดว่าจะการลงทุนภาคเอกชนจะยังหดตัวต่อเนื่องตลอดทั้งปี โดยเฉพาะในสาขาอุตสาหกรรม สาขาการก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ สาขาการค้าปลีกค้าส่ง และสาขาการขนส่ง ทั้งนี้โดยมีประเด็นการประมาณการและความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ดังนี้

(1.1) เศรษฐกิจไทยหดตัวในไตรมาสแรกของปีจากแรงจุดของการส่งออกสินค้าและบริการที่หดตัวลงมากเป็นสำคัญ จากผลกระทบภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอยรุนแรงที่จุดให้การส่งออกและการท่องเที่ยวลดลงมากและส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อการใช้จ่ายและการลงทุนในประเทศให้หดตัวลงตาม และทำให้เศรษฐกิจโดยรวมหดตัวมาก

²หมวดอาหารและเครื่องดื่มมีน้ำหนักในตะกร้าการบริโภค (Consumption basket) เท่ากับร้อยละ 33.01

(1.2) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในไตรมาสสองจะยังอยู่ในภาวะหดตัวต่อเนื่องจากไตรมาสแรกเนื่องจากเศรษฐกิจโลกยังมีแนวโน้มถดถอยต่อเนื่องและจะส่งผลให้การส่งออกและการผลิตในหลายสาขาของไทยหดตัวต่อเนื่อง กำลังการผลิตส่วนเกินจะยังสูงอยู่และไม่จูงใจให้ภาคธุรกิจเอกชนขยายการลงทุน แต่อย่างไรก็ตามคาดว่าจะการหดตัวของเศรษฐกิจไทยในไตรมาสสองนั้นจะลดความรุนแรงลงกว่าในไตรมาสแรกและหากเปรียบเทียบไตรมาสต่อไตรมาส (Quarter on Quarter หรือ QoQ growth) แล้วมีโอกาสที่ขยายตัวเป็นบวก เนื่องจาก

- ในไตรมาสสองจะมีแรงสนับสนุนจากการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลที่ช่วยพยุงไม่ให้เกิดการใช้จ่ายของประชาชนลดลงมากในขณะที่มีการเร่งรัดของใช้จ่ายในส่วนของกิจกรรมและโครงการของภาครัฐเองตามเป้าหมายที่วางไว้
- เริ่มมีสัญญาณว่าเศรษฐกิจโลกนั้นอยู่ในช่วงที่เริ่มปรับตัวเข้าสู่เสถียรภาพมากขึ้นในไตรมาสสอง (Stabilization process) โดยที่คาดว่าจะการหดตัวของการค้าระหว่างประเทศจะลดความรุนแรงลงในช่วงปลายไตรมาสหลังจากที่หดตัวรุนแรงสุดในช่วงเดือนมีนาคมและเมษายน
- อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในไตรมาสสองของปีที่แล้วไม่สูงมาก ดังนั้นในทางเทคนิคก็จะช่วยให้อัตราการหดตัวของเศรษฐกิจในไตรมาสสองของปีนี้ไม่รุนแรงมากเช่นในไตรมาสแรก

(1.3) แต่คาดว่าเศรษฐกิจไทยมีโอกาที่จะกลับมาขยายตัวเป็นบวกได้ในครึ่งหลังของปี 2552 และช่วยให้การหดตัวของทั้งปีไม่รุนแรงมากอันเนื่องจากปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก การใช้จ่ายงบประมาณเพิ่มเติม 116,700 ล้านบาท การดำเนินมาตรการภายใต้แผนการฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะเร่งด่วน การดำเนินโครงการภายใต้กรอบแผนการลงทุนภาครัฐในระยะปานกลางระยะยาว การดำเนินนโยบายการเงินผ่อนคลาย และการดูแลสภาพคล่องในภาคการเงินและ

การขยายสินเชื่อแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเปราะบาง

(1.4) การเพิ่มการผลิตตามวัฏจักรสินค้าคงคลัง การลดการนำเข้าและการผลิตในปริมาณที่มากกว่าการลดลงของการใช้จ่ายและการส่งออกชี้ว่าภาคธุรกิจเอกชนได้ใช้สินค้าและวัตถุดิบที่สะสมไว้ในสินค้าคงคลังทดแทนการผลิตใหม่หรือการนำเข้า โดยที่ในไตรมาสแรกมีการลดการสะสมสต็อกลงเป็นมูลค่ามากถึง 156,209 ล้านบาท ซึ่งชี้ว่าภาคธุรกิจเอกชนจะมีความจำเป็นต้องปรับเพิ่มการผลิตในครึ่งหลังของปีและบริหารสต็อกสินค้าให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม จึงคาดว่าวัฏจักรการผลิตจะฟื้นตัวดีขึ้น โดยเฉพาะภายใต้การคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจโลกจะปรับตัวดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามโดยรวมทั้งปี 2552 การสะสมสต็อกจะต่ำกว่าในปีที่ผ่านมา ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของการสะสมสต็อกจะเป็นปัจจัยจำกัดอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลง ในขณะที่ปริมาณการส่งออกสุทธิสินค้าจะเป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภาวะที่ปริมาณการนำเข้าลดลงมากกว่าการลดลงของการส่งออก

(1.5) แนวโน้มการปรับตัวทางเศรษฐกิจในทิศทางที่ดีขึ้นตามลำดับนั้นคาดว่าจะสะท้อนให้เห็นในอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงไตรมาสต่อไตรมาสโดยหักลบปัจจัยทางฤดูกาลออกแล้ว (Quarter on Quarter Growth หรือ QoQ growth) เศรษฐกิจมีโอกาสที่ขยายตัวเป็นบวกได้ตั้งแต่ไตรมาสสอง และปริมาณกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (Real GDP Level) นั้นอยู่ในระดับต่ำสุดแล้วในไตรมาสแรกของปี 2552

(1.6) แต่อย่างไรก็ตามในด้านการผลิตและการลงทุนนั้นจะต้องอาศัยการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่มีความแน่นอนและชัดเจนมากขึ้นมาเป็นปัจจัยหลักในการผลักดันให้เกิดการขยายการผลิตและการลงทุนได้อย่างแท้จริง โดยที่การฟื้นตัวของภาคการผลิตและการลงทุนจะช่วยสร้างงานและสนับสนุนให้การใช้จ่ายครัวเรือนยั่งยืนต่อไปได้ ดังนั้นในภาวะที่การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกยังเปราะบางการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยจะยังมีความเปราะบางอยู่เช่นกัน

ภาวะเศรษฐกิจในไตรมาสแรกปี 2552 ในด้านต่าง ๆ เป็นดังนี้

การใช้จ่ายภาคครัวเรือน							
		2551				2552	สัดส่วน
(%YoY)	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	(%)
การใช้จ่ายภาคเอกชน	2.5	2.7	2.5	2.7	2.1	-2.6	100.0
สินค้าคงทน	9.5	10.0	11.4	9.4	7.3	-18.1	9.5
สินค้ากึ่งคงทน	1.7	3.7	3.3	3.3	-3.1	-8.1	12.6
สินค้าไม่คงทน	0.9	2.5	1.0	-0.3	0.3	-1.4	52.7
- อาหาร	1.4	2.6	0.8	-0.1	2.4	2.5	23.7
- มีใช้อาหาร	0.6	2.4	1.2	-0.4	-1.1	-4.4	29.0
บริการ	3.0	-0.7	1.0	5.1	6.2	5.5	25.1
ที่มา: สศช.							

□ **การใช้จ่ายครัวเรือน:** หดตัวลงเป็นครั้งแรกในรอบ 10 ปี³ และลดลงเป็นฐานกว้าง การใช้จ่ายครัวเรือนในไตรมาสแรกลดลงร้อยละ 2.6 เนื่องจากมีปัจจัยลบหลายด้านทั้งรายได้แรงงานในภาคการผลิตที่ลดลงจากการเลิกจ้าง การลดจำนวนวันและชั่วโมงการทำงาน และการยกเว้นเงินโบนัส ในขณะที่รายได้เกษตรกรชะลอตัวลงมากจากที่ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 31.5 ในปีที่แล้ว เป็นร้อยละ 0.9 ในไตรมาสแรกปีนี้ ประกอบกับบรรยากาศเศรษฐกิจที่ซบเซา ผู้บริโภคมีความกังวลเกี่ยวกับการมีงานทำและรายได้ในอนาคต ทำให้ระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้นและเลื่อนการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกไป นอกจากนี้การลดลงของการใช้จ่ายครัวเรือนส่วนหนึ่งยังเป็นการลดลงจากฐานการซื้อมอเตอร์ไซด์ที่สูงในปีที่แล้วซึ่งเป็นช่วงที่ได้รับประโยชน์ด้านภาษีสรรพสามิต

แม้ว่าในไตรมาสแรกราคาสินค้าได้ปรับตัวลดลงมาก และมีผลจากการขยายมาตรการ “5 มาตรการ 6 เดือนฯ” ของรัฐบาลออกไปเป็นเวลา 6 เดือนเพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน แต่กำลังซื้อของประชาชนไม่ได้เพิ่มขึ้นมากนัก โดยเฉพาะกำลังซื้อของกลุ่มแรงงานและเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากรายได้ที่ลดลงและชะลอตัวลงมากตามลำดับ ประกอบกับราคาสินค้าหมวดอาหารที่ยังเพิ่มขึ้นมาก⁴ ทั้งนี้ ยกเว้นกลุ่มผู้มีรายได้ประจำซึ่งรายได้ไม่ถูกกระทบมากนักทำให้กำลังซื้อที่แท้จริงยังเพิ่มขึ้น

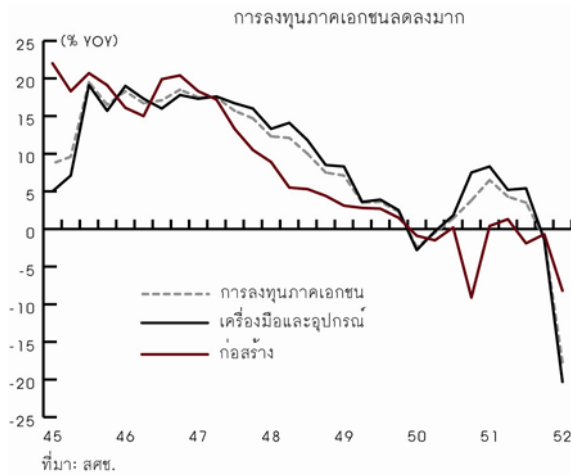
การใช้จ่ายลดลงมากในกลุ่มสินค้าคงทน กึ่งคงทน และไม่คงทนหมวดที่มีใช้อาหาร โดยการใช้จ่ายซื้อสินค้าคงทนลดลงร้อยละ 18.1 จากการซื้อสินค้าประเภทรถยนต์ รถจักรยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน การใช้จ่ายซื้อสินค้ากึ่งคงทนลดลงร้อยละ 8.1 และสินค้าไม่คงทนหมวดที่มีใช้อาหารลดลงร้อยละ 4.4 สำหรับการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ สินค้าหมวดอาหารเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการมีวันหยุดต่อเนื่องหลายวันในช่วงเทศกาลปีใหม่ และหมวดบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5

□ **การลงทุนภาคเอกชน:** หดตัวต่อเนื่องและรุนแรงกว่าไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้ว การลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสแรกของปี หดตัวร้อยละ 17.7 รุนแรงกว่าที่หดตัวร้อยละ 1.3 ในไตรมาสสุดท้ายปี 2551 โดยที่การลงทุนในการก่อสร้าง และเครื่องมือเครื่องจักรลดลงร้อยละ 8.2 และ 20.3 ตามลำดับ

การลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรลดลงมาก เนื่องจากเศรษฐกิจที่ซบเซาทำให้ผู้ประกอบการลดปริมาณการผลิตและลดการลงทุนในภาวะที่ยังมีกำลังการผลิตส่วนเกินอีกมาก และหันมาใช้วิธีระบายสินค้าในสต็อกแทน ดังจะเห็นได้จากในไตรมาสแรกของปีมีการใช้กำลังการผลิตเพียงร้อยละ 57.8 ของกำลังการผลิตรวม นอกจากนี้การลงทุนใหม่ที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมจาก

³ การใช้จ่ายครัวเรือนลดลงครั้งสุดท้ายในไตรมาสแรก ปี 2542 โดยหดตัวร้อยละ 3.3

⁴ สัดส่วนการใช้จ่ายซื้อสินค้าหมวดอาหารโดยเฉลี่ยคิดเป็นประมาณร้อยละ 33.3 ของการใช้จ่ายซื้อสินค้าโดยรวม

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในปีที่แล้วลดลงทั้งจำนวนโครงการ และวงเงินร้อยละ 6.6 และ 32.9 ตามลำดับ ทำให้ความต้องการเครื่องมือเครื่องจักรลดลง

สำหรับการลงทุนด้านการก่อสร้างก็ลดลงเช่นกัน ตามความต้องการที่อยู่อาศัยลดลง เนื่องจากผู้บริโภคยังมีความกังวลเกี่ยวกับรายได้ในอนาคตทำให้มีการเลื่อนการตัดสินใจซื้อหรือสร้างบ้านออกไปแม้จะมีเงื่อนไขที่จูงใจด้านภาษีการโอนและอัตราดอกเบี้ยที่ลดลง ในขณะที่ด้านอุปทานพบว่ายังมีสต็อกที่อยู่อาศัยในตลาดค่อนข้างมาก โดยเฉพาะประเภทคอนโดมิเนียมที่มีการซื้อเพื่อเก็งกำไรได้ถูกนำออกมาขายต่อเป็นที่อยู่อาศัยมือสองค่อนข้างมาก ประกอบกับผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างประสบปัญหาการขาดสภาพคล่องจากความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ประกอบการรายเล็กทำให้มีการเลิกกิจการไป 410 ราย และธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ปิดกิจการ 116 ราย

การลงทุนในการก่อสร้างที่อยู่อาศัยในไตรมาสนี้ลดลงร้อยละ 10.4 ในขณะที่การก่อสร้างอาคารพาณิชย์ และการลงทุนก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 9.8 และ 3.4 ตามลำดับ ตามภาวะเศรษฐกิจที่หดตัวลง

□ **การส่งออก:** มูลค่าการส่งออกลดลงอย่างต่อเนื่องจากผลกระทบภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย ในไตรมาสแรกของปี 2552 มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 19.9 โดยที่ปริมาณลดลงถึงร้อยละ 19.5 ตามความต้องการที่ลดลง และราคาลดลงร้อยละ 0.5 เนื่องจากราคาส่งออกสินค้าเกษตรที่ลดลงในภาวะที่มีผลผลิตออกสู่ตลาดเป็นจำนวนมาก และราคาสินค้าอุตสาหกรรมอ่อนตัวลงมากเนื่องจากการขอต่อรองราคาจากประเทศคู่ค้า ประกอบกับประเทศคู่ค้าชะลอการจ่ายเงิน และชะลอรับมอบสินค้าคำสั่งซื้อเก่าที่ผลิตในช่วงต้นทุนสูง ทำให้เกิดการแข่งขันด้านราคา เมื่อคิดในรูปเงินบาทไตรมาสแรกมีมูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 12.6 และราคาในรูปเงินบาทยังคงเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5 ซึ่งเป็นผลจากค่าเงินบาทที่อ่อนค่าลง

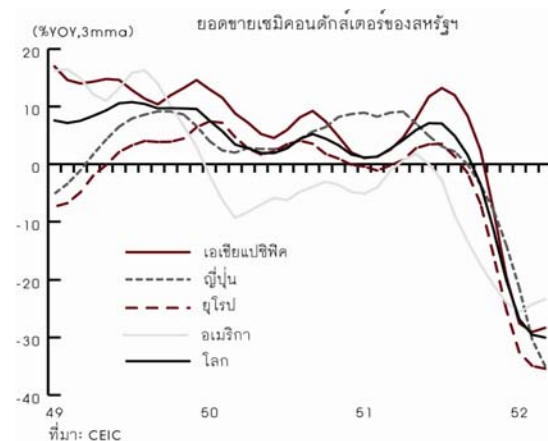
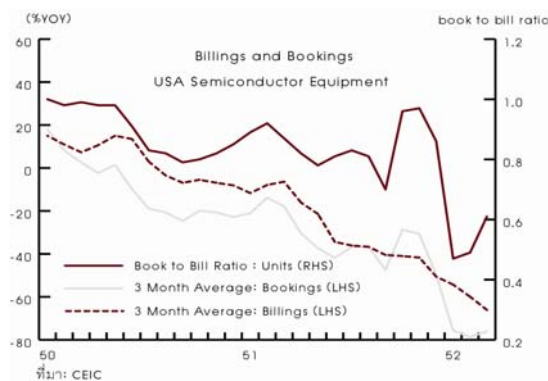
• **สินค้าเกษตร:** ลดลงทั้งปริมาณและราคาการส่งออก ในไตรมาสแรกปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 21.2 และราคาลดลงร้อยละ 13.1 มีผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 31.4 ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากฐานการส่งออกทั้งราคาและปริมาณสินค้าเกษตรที่สูงในไตรมาสแรกของปี 2551 เมื่อมีความกังวลเรื่องสต็อกสินค้าเกษตรโลกลดลงและมีความต้องการใช้พืชเกษตรเพื่อผลิตพลังงานเพิ่มขึ้นมาก ทั้งนี้สินค้าเกษตรส่งออกสำคัญที่มีปริมาณลดลงได้แก่ **ข้าว** (-32.8%) เนื่องจากประเทศผู้ส่งออกอื่น ๆ เริ่มกลับมาส่งออกข้าวได้อีกครั้ง ทำให้ประเทศคู่ค้ามีทางเลือกในการนำเข้าข้าวจากประเทศที่มีราคาส่งออกต่ำกว่าประเทศไทย อาทิ เวียดนาม อินเดีย พม่า กัมพูชา **มันสำปะหลัง** (ปริมาณลดลง 34.1%) เนื่องจากได้รับ

การส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญ		2550						
		(%YoY)	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
ข้าว	มูลค่า	34.2	121.8	108.1	155.8	134.2	-18.0	-13.7
	ราคา	9.4	5.5	13.6	91.0	88.4	59.6	28.6
	ปริมาณ	22.7	110.2	82.7	35.1	23.4	-48.6	-32.8
ยางพารา	มูลค่า	4.5	51.1	33.6	30.5	47.1	-21.3	-45.5
	ราคา	7.8	40.4	33.8	26.9	43.8	-3.1	-42.5
	ปริมาณ	-3.0	7.7	0.0	2.9	2.4	-20.9	-5.7
มันสำปะหลัง	มูลค่า	23.1	-2.2	13.5	20.0	23.3	-35.2	-45.6
	ราคา	18.6	61.1	58.9	61.9	39.3	13.1	-15.1
	ปริมาณ	3.8	-39.3	-29.3	-25.5	-11.8	-40.6	-34.1
ข้าวโพด	มูลค่า	48.6	110.3	229.6	-6.6	201.4	27.4	-48.7
	ราคา	-7.0	64.3	15.0	186.1	27.2	-1.9	-14.1
	ปริมาณ	22.7	79.1	181.1	-43.5	136.6	22.1	-40.0

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

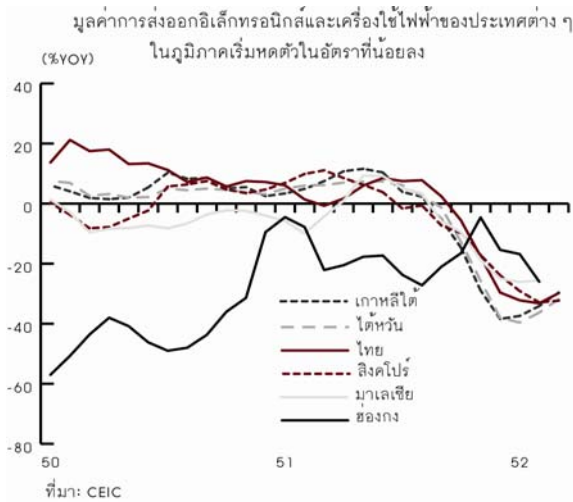
ผลกระทบจากการชะลอตัวของอุตสาหกรรมกระดาษโลก อันเนื่องมาจากเป้่งม้นเป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตกระดาษ โดยคำสั่งซื้อส่วนใหญ่จะเป็นการส่งมอบในช่วงเวลาสั้นๆ เพื่อลดภาระสต็อกของลูกค้า ในขณะที่ประเทศจีนได้ลดกำลังการผลิตเอทานอลลง อันเนื่องมาจากการปรับเปลี่ยนนโยบายที่ลดการอุดหนุนการผลิตแอลกอฮอล์ลง ทำให้กระทบต่อการส่งออกมันเส้นของไทย อย่างพารา ปริมาณการส่งออกหดตัวเพียงเล็กน้อย(-5.7) อันเป็นผลมาจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในอุตสาหกรรมรถยนต์ อย่างไรก็ตามความต้องการทางธรรมชาติจะยังไม่ฟื้นตัวได้เร็วนัก เนื่องจากผู้ผลิตและผู้ใช้อยู่มีความเชื่อมั่นในสภาวะการณ์ของเศรษฐกิจโลกต่ำ

- **สินค้าอุตสาหกรรม: ปริมาณและมูลค่าการส่งออกลดลง** มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 19.3 โดยที่ปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 19.6 แต่ราคายังเพิ่มขึ้นเล็กน้อยร้อยละ 0.4 โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 62 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม และร้อยละ 55 ของมูลค่าส่งออกรวม) ลดลงร้อยละ 30.9 เช่นเดียวกับสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในประเทศที่ลดลงร้อยละ 6.5 ในขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานสูงเพิ่มขึ้นร้อยละ 44.4 ซึ่งเป็นผลมาจากการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปซึ่งได้มีการนำเข้าเพื่อเก็งกำไรในช่วงที่ผ่านมา และคาดว่าจะทำให้มูลค่าส่งออกในหมวดนี้เพิ่มขึ้นในระยะสั้นเท่านั้น

- **สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า: ลดลงมากและต่อเนื่อง** จากไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้ว แต่เริ่มมีสัญญาณของการปรับตัวดีขึ้นในตลาดต่างประเทศซึ่งจะเป็นผลดีต่อการส่งออกของไทยในระยะต่อไป มูลค่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าในไตรมาสแรกลดลงร้อยละ 32.4 และ 30.4 ตามลำดับ รายการสินค้าสำคัญที่มูลค่าการส่งออกลดลง ประกอบด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์อุปกรณ์และส่วนประกอบ (-31.1%) แผงวงจรไฟฟ้า (-38.9%) เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ (-30.3%) เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ (-39.9%) ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ (-18.5%)

อย่างไรก็ตามเริ่มมีสัญญาณการปรับตัวขึ้นของการค้าเซมิคอนดักเตอร์ของสหรัฐฯ โดยสัดส่วน Book to bills เริ่มปรับตัวดีขึ้นมาอยู่ที่ 0.61 ในเดือนมีนาคมจากจุดต่ำสุดที่ 0.47 ในเดือนมกราคมที่ผ่านมา ประกอบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ สิงคโปร์ ไต้หวัน ฮองกง เกาหลีใต้ และมาเลเซีย มีการหดตัวในอัตราที่น้อยกว่าในช่วงที่ผ่านมา แสดงว่าการหดตัวของภาวะการค้าอิเล็กทรอนิกส์กำลังจะผ่านพ้นจุดต่ำสุด ซึ่งเป็นตัวชี้ว่าการส่งออกอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าของไทยมี

แนวโน้มปรับตัวดีขึ้นในครึ่งหลังของปีนี้ แต่ยังมีปัจจัยเสี่ยงที่ต้องระวัง และทำให้การฟื้นตัวยังช้าอยู่ คือ เศรษฐกิจโลกที่ยังมีความผันผวนและการฟื้นตัวจะต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่ง โดยเฉพาะจีน และสหรัฐฯ ซึ่งเป็นผู้นำเข้าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์รายใหญ่ของไทย⁵

- **สินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ:** มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นมากจากการส่งออกทองคำยังไม่ขึ้นรูป มูลค่าส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับเพิ่มขึ้นร้อยละ 106.3 ซึ่งเป็นผลจากการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปที่เพิ่มขึ้นเป็นหลัก โดยมูลค่าส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปเพิ่มขึ้นร้อยละ 351.6 ตามราคาทองคำในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้น ทำให้มีการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปมากขึ้นเพื่อทำกำไรในระยะสั้นและเป็นการลดการสะสมสต็อกทองคำจากปีที่แล้ว ทั้งนี้หากไม่รวมทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปจะทำให้การส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับมีมูลค่าลดลงร้อยละ 20.9

- **ยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ:** มูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 35 จากคำสั่งซื้อจากประเทศผู้นำเข้าหลักที่ลดลง ได้แก่ ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ และญี่ปุ่น เนื่องจากได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวและหดตัว และได้ส่งผลกระทบต่อเนื่องทำให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ลดการผลิต และใช้สินค้าในสต็อก

- **สินค้าอาหาร (ไม่รวมน้ำตาล):** มูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 5.1 เนื่องจากได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยของตลาดส่งออกหลัก ได้แก่ สหรัฐ ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ประกอบกับการใช้ระเบียบปฏิบัติที่เข้มงวดในการนำเข้าเพิ่มมากขึ้น โดยสินค้าสำคัญที่ส่งออกลดลง ได้แก่ อาหารทะเลกระป๋อง แช่แข็ง และแปรรูป (-8.2%) ผักและผลไม้สด/แช่แข็ง/กระป๋องและแปรรูป (-12.4%) แต่การมูลค่าส่งออกไก่แช่แข็งและแปรรูปเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.9

• **ตลาดส่งออก:** มูลค่าการส่งออกลดลงรุนแรงในตลาดหลัก โดยการส่งออกไปยังตลาดหลัก ได้แก่ สหรัฐ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป (27) และอาเซียน ลดลงร้อยละ 27.0 26.1 30.8 และ 31.6 ตามลำดับ สำหรับการส่งออกไปยังตลาดอื่นๆ มีมูลค่าลดลงเช่นกัน อาทิ จีน (-27.6%)ฮ่องกง (-14.2%) ไต้หวัน (-42.5%) เป็นต้น ส่วนตลาดที่ยังมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น ได้แก่ ออสเตรเลีย และตะวันออกกลางที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.5 และ 6.7 ตามลำดับ

□ **การนำเข้า:** ปริมาณและราคานำเข้าหดตัวมากตามภาวะการส่งออกและการใช้จ่ายและการลงทุนภายในประเทศที่ลดลง ในไตรมาสแรกมูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 38.3 หดตัวเป็นครั้งแรก

(%YoY)	ตลาดส่งออกที่สำคัญ						
	2550	2551					2552
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	สัดส่วน
สหรัฐอเมริกา	-1.3	5.6	8.2	9.7	15.7	-10.2	-27.0
ญี่ปุ่น	9.7	11.8	7.7	21.0	25.0	-4.7	-26.1
EU (15)	15.5	9.1	16.1	13.0	15.7	-7.5	-32.7
อาเซียน (9)	20.2	23.6	32.8	48.4	39.4	-15.9	-31.6
ฮ่องกง	19.7	17.1	49.9	37.6	12.5	-16.7	-14.2
ไต้หวัน	-1.5	-18.5	-26.0	-12.3	-3.3	-29.9	-42.5
เกาหลีใต้	11.1	23.7	17.2	15.4	63.6	1.1	-24.6
ตะวันออกกลาง	29.9	27.8	26.4	33.2	48.1	5.4	6.7
อินเดีย	47.1	27.8	24.5	32.4	25.5	28.7	-17.0
จีน	26.4	9.2	34.7	22.1	14.7	-24.2	-27.6

ที่มา ธพท.

⁵มูลค่าการส่งออกอิเล็กทรอนิกส์ของไทยไปยังประเทศจีน และสหรัฐฯ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.6 และ 17.1 ตามลำดับของการส่งออกรวมในหมวด

⁶มูลค่าการนำเข้าหดตัวครั้งสุดท้ายในไตรมาสที่ 1 ปี 2545

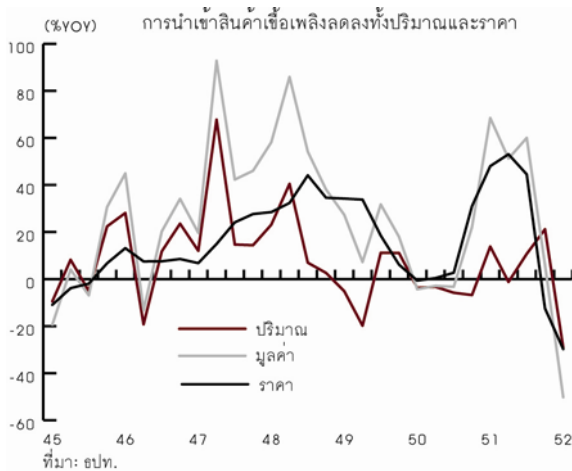

แรกในรอบ 7 ปี⁶ โดยที่ปริมาณการนำเข้าสินค้าลดลงร้อยละ 35.0 ตามการส่งออกที่หดตัวลง ความต้องการและกิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในประเทศที่ลดลง สำหรับราคาสินค้านำเข้าหดตัวร้อยละ 5.0 ซึ่งเป็นผลจากราคาน้ำมันที่ลดลงเป็นหลัก เมื่อคิดในรูปเงินบาท มูลค่านำเข้าหดตัวร้อยละ 32.6 ขณะที่ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6

- **สินค้าทุน: ปริมาณและราคานำเข้าลดลง** มูลค่านำเข้าสินค้าทุนลดลงร้อยละ 23.2 ตามภาวะความต้องการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรที่ลดลงมาก เนื่องจากมีกำลังการผลิตส่วนเกินเพิ่มขึ้นในระบบจากการที่ผู้ประกอบการลดปริมาณการผลิตสินค้าของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ลงมาก สินค้าที่มีการนำเข้าลดลงมาก ได้แก่ เครื่องจักรใช้ในอุตสาหกรรมและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องมือเครื่องใช้ทางวิทยาศาสตร์ การแพทย์ สินค้าทุนอื่น ๆ เป็นต้น ทั้งนี้ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนลดลงตัวร้อยละ 21.9 และราคาลดลงร้อยละ 1.7

- **สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป: มูลค่าและปริมาณการนำเข้าลดลง** ตามภาวะการผลิตที่ลดลง มูลค่าการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปลดลงร้อยละ 44.4 ต่อเนื่องจากไตรมาสสุดท้ายของปีที่แล้ว เป็นการลดลงตามการผลิตสินค้าที่ลดลงเนื่องจากการส่งออกและความต้องการภายในประเทศลดลงมาก สินค้าในหมวดที่มีการนำเข้าลดลง ได้แก่ อุปกรณ์ ส่วนประกอบเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ทั้งนี้การนำเข้าเหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าลดลงถึงร้อยละ 52.0 ตามภาวะการถดถอยที่ลดลง และอุตสาหกรรมรถยนต์ที่ใช้เหล็กเป็นวัตถุดิบในการผลิตลดลง รวมทั้งมีการนำเข้าเหล็กและสะสมสินค้าคงคลังในระดับสูงในปีที่แล้ว ในภาวะที่มีการคาดว่าราคาจะเพิ่มขึ้นมากในช่วงที่น้ำมันดิบมีราคาเพิ่มขึ้นมาก สำหรับมูลค่าการนำเข้าทองคำลดลงร้อยละ 58.9 ซึ่งเป็นผลจากราคาทองคำในตลาดโลกที่สูงขึ้นและมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นมากแล้วในปีที่แล้ว ปริมาณการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปลดลงร้อยละ 45.2 ขณะที่ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1

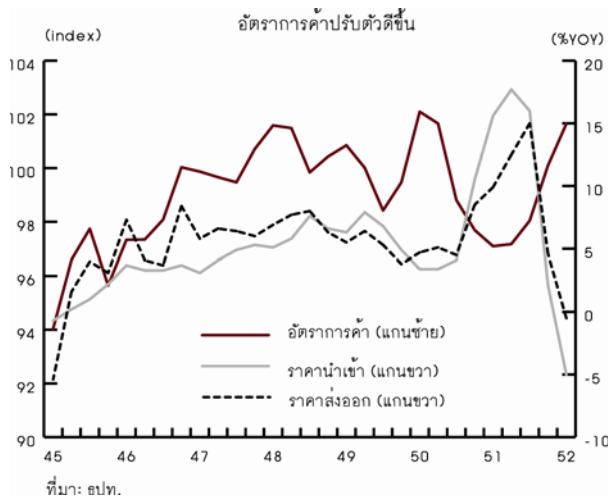
- **สินค้าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น: ปริมาณและราคาลดลง** มูลค่าการนำเข้าสินค้าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นลดลงร้อยละ 50.2 โดยปริมาณการนำเข้าลดลงร้อยละ 29.1 ตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ลดลง และราคานำเข้าลดลงร้อยละ 29.8 ตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ยังปรับลดลงต่อเนื่อง ทั้งนี้มูลค่าการนำเข้าน้ำมันดิบลดลงร้อยละ 56.4 โดยปริมาณนำเข้าลดลงร้อยละ 8.7 และราคาลดลงร้อยละ 52.2 สำหรับการนำเข้าน้ำมันสำเร็จรูปมีมูลค่าลดลงร้อยละ 26.3

● สินค้าอุปโภคบริโภค: ปริมาณและราคานำเข้าลดลง

มูลค่านำเข้าลดลงร้อยละ 16.0 เนื่องจากผู้บริโภคมักระวังการใช้จ่ายมากขึ้น โดยเฉพาะการใช้จ่ายซื้อสินค้าฟุ่มเฟือย สินค้าที่มีมูลค่าการนำเข้าลดลง ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด เครื่องประดับอัญมณี เสื้อผ้า รองเท้า และผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ นาฬิกาและส่วนประกอบ นอกจากนี้ค่าเงินบาทที่อ่อนลงก็ลดแรงจูงใจในการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคนำเข้าด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคลดลงร้อยละ 15.1 และราคาลดลงร้อยละ 1.1 อย่างไรก็ตามเป็นการลดลงจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นมากในปีที่แล้ว

● อัตราการค้า (Term of Trade) ดีขึ้นต่อเนื่อง ราคาส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ที่ลดลงเพียงร้อยละ 0.5 ในขณะที่ราคานำเข้าเฉลี่ยลดลงร้อยละ 5.0 ทำให้อัตราการการค้าในไตรมาสแรกของปีดีขึ้นต่อเนื่อง โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7 ต่อเนื่องจากการที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ในไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้ว ซึ่งนับว่าเป็นผลดีต่อรายได้

□ ดุลการค้า: เกินดุลสูงถึง 7,800 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 275,434 ล้านบาท ในไตรมาสแรกของปีนี้ ซึ่งเป็นผลมาจากการนำเข้าที่ลดลงอย่างมากและเร็วกว่าการส่งออก อย่างไรก็ตามเป็นการเกินดุลในภาวะเศรษฐกิจที่ซบเซา

□ ด้านการผลิต

- **สาขาเกษตรกรรม** ขยายตัวร้อยละ 3.5 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ขยายตัวร้อยละ 1.6 ในไตรมาสที่ผ่านมา เป็นผลมาจากผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ มันสำปะหลัง และข้าว เพิ่มขึ้นร้อยละ 99.0 และ 14.3 ตามลำดับ เป็นผลมาจากเกษตรกรเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตเพื่อนำไปเข้าโครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาล ซึ่งในเดือนกุมภาพันธ์เป็นเดือนสุดท้ายในการรับจำนำข้าวเปลือกนาปีของรัฐบาลก่อนที่จะเข้าสู่ฤดูเก็บเกี่ยวข้าวนาปรังต่อไป และการนำผลผลิตมันสำปะหลังเข้าสู่ระบบแทรกแซงราคาของรัฐบาลมากขึ้น ส่วนยางพาราขยายตัวร้อยละ 1.2 ชะลอลงจากไตรมาสที่ผ่านมา และผลผลิตปาล์มน้ำมันลดลงร้อยละ 18.7 สภาพอากาศที่ร้อนกว่าปีที่ผ่านมา และการเกิดภาวะฝนตกหนักและน้ำท่วมในภาคใต้ ทำให้มีผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมันและยางพาราลดลง ในไตรมาสนี้ นอกจากนั้นการที่ภาวะเศรษฐกิจหดตัวอย่างต่อเนื่องและการลดลงของราคาน้ำมันในตลาดโลก ได้ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ต่อสินค้าเกษตรโดยเฉพาะน้ำมันปาล์มเพื่อการบริโภคและการผลิตไบโอดีเซล และยางพาราให้ชะลอตัวตามการหดตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

สำหรับราคาสินค้าเกษตรตลาดโลกมีแนวโน้มชะลอตัว ส่งผลให้ราคาสินค้าเกษตรในประเทศเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.1 ชะลอลงมากจากที่ขยายตัวร้อยละ 14.2 ในไตรมาสที่ 4/51 เป็นผลมาจากอุปสงค์ของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศลดลง โดยเฉพาะราคาปาล์มน้ำมัน และราคายางพารา ลดลงร้อยละ 37.0 และ 45.0 ตามลำดับ การที่ทั้งผลผลิตและราคาสินค้าเกษตรชะลอตัวส่งผลให้รายได้เกษตรกรในไตรมาสนี้เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.9 เทียบกับเพิ่มขึ้นร้อยละ 31.5 ในปีที่ผ่านมา

- **สาขาอุตสาหกรรม** หดตัวร้อยละ 14.9 เป็นการหดตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สอง อันเป็นผลมาจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่ทำให้ความต้องการสินค้าอุตสาหกรรมของประเทศคู่ค้าลดลง ในขณะที่การบริโภคสินค้าภายในประเทศอยู่ในภาวะหดตัว นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังมีความกังวลต่อสถานการณ์การเมืองภายในประเทศ ในไตรมาสแรกนี้การผลิตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกหดตัวร้อยละ 22.3 โดยเฉพาะการผลิตแผงวงจรรวม หัวอ่าน ข้อมูล โทรศัพท์มือถือ และเครื่องปรับอากาศ ที่มูลค่าการส่งออกหดตัวถึงร้อยละ 46.1 52.0 49.5 และ 54.7 ตามลำดับ ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศหดตัวร้อยละ 16.7 โดยเฉพาะการผลิตรถยนต์นั่งส่วนบุคคลลดลงถึงร้อยละ 42.8 และการชะลอการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ทำให้อุตสาหกรรมการผลิตที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการก่อสร้าง เช่น คอนกรีตผสมเสร็จ ปูนเม็ด เหล็กเส้น

และเหล็กโครงสร้าง หดตัวร้อยละ 11.4 16.5 และ 53.2 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่มีการปรับตัวที่ดีขึ้นเป็นกลุ่มที่เกี่ยวกับการอุปโภคและบริโภค จำเป็นพื้นฐาน เช่น สบู่ ผงซักฟอก แชมพู เยื่อกระดาษ กระดาษคราฟท์ เป็นต้น

สำหรับการใช้กำลังการผลิตโดยเฉลี่ยของภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 57.8 เทียบกับร้อยละ 73.5 ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ซึ่งสะท้อนว่ามีกำลังการผลิตส่วนเกินในระบบเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเพิ่มอุปสรรคต่อการขยายการลงทุนในระยะต่อไป กลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญที่อัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ (45.6%) เครื่องใช้ไฟฟ้า (42.9%) ยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่ง (43.6%) และเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก (35.6%) เป็นต้น

- **สาขาก่อสร้าง** หดตัวร้อยละ 7.9 เป็นการหดตัว 4 ไตรมาสติดต่อกัน ซึ่งเป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจหดตัวที่ทำให้ผู้ประกอบการชะลอการลงทุน และการเลื่อนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค รวมทั้งมีความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของภาคสถาบันการเงินซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งผู้ประกอบการและผู้บริโภค จะเห็นได้จากเครื่องชี้หลักๆ ทางด้านการก่อสร้าง ได้แก่ พื้นที่อนุญาตก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัย อาคารเพื่อการพาณิชย์ และอาคารโรงงานลดลงร้อยละ 20.0, 41.9 และ 23.0 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในรายภาคพบว่าพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างทั้งในเขต กทม. และภูมิภาคอื่นๆ ลดลงร้อยละ 17.6 และ 20.6 ตามลำดับ

สำหรับการลงทุนเพื่อการก่อสร้างภาครัฐในไตรมาสนี้หดตัวร้อยละ 9.4 ปรับตัวดีขึ้นจากหดตัวร้อยละ 26.2 ในไตรมาสที่ผ่านมา เนื่องจากรัฐบาลได้เร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามปัจจัยบวกด้านการก่อสร้าง คือ ราคาวัสดุก่อสร้างที่ลดลงร้อยละ 9.1 ซึ่งเป็นการลดลงครั้งแรกในรอบ 11 ไตรมาส ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ราคาเหล็กและผลิตภัณฑ์คอนกรีตที่ลดลงร้อยละ 28.1 และ 0.1 ตามลำดับ

- **ภาคอสังหาริมทรัพย์** หดตัวร้อยละ 0.4 เนื่องจากผู้บริโภคมีกำลังซื้อลดลง และการขาดความเชื่อมั่นในสถานการณ์เศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ประกอบกับสถาบันการเงินเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อเพื่อพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และสินเชื่อเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยของประชาชน

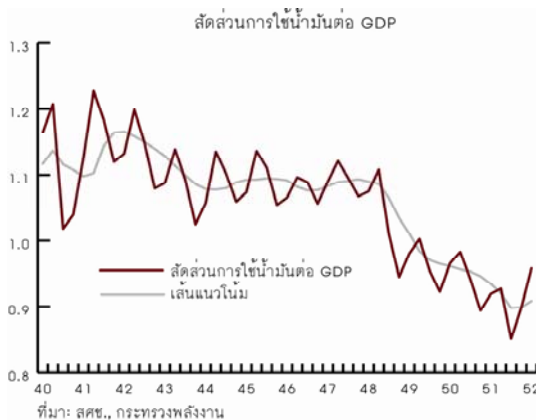
ทั่วไป ทำให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่มีเงินทุนต่ำเข้าถึงแหล่งเงินทุนยากขึ้น รวมทั้งผู้บริโภคบางส่วนได้เลื่อนการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ออกไป อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมาพบว่าจะมีการเปิดโครงการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์สู่ตลาดอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากผู้ประกอบการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์รายใหญ่ที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์มีการปรับกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ ในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เปิดตัวในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ส่วนใหญ่จะเน้นการพัฒนาที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุด ร้อยละ 36.5 ของจำนวนหน่วยที่เปิดขายทั้งหมด รองลงมาคือ ทาวน์เฮาส์ บ้านเดี่ยว และอื่นๆ ร้อยละ 28.0 22.7 และร้อยละ 12.8 ของจำนวนหน่วยที่เปิดขายทั้งหมด ตามลำดับ สะท้อนถึงความต้องการที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุดและทาวน์เฮาส์ที่ราคาไม่สูงและใกล้แนวเส้นทางรถไฟฟ้ายังเพิ่มขึ้น

- **สาขาโรงแรมและภัตตาคาร** หดตัวร้อยละ 5.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เป็นผลจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลงในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่ส่งกระทบต่อเศรษฐกิจประเทศต่างๆ เป็นวงกว้างมากขึ้น และได้รับผลกระทบต่อเนื่องจากการปิดสนามบินและปัญหาการเมืองภายในประเทศ ส่วนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการปรับตัวลดลงโดยเฉพาะค่าที่พักอาศัย จากราคาห้องพักเฉลี่ยทั่วประเทศลดลงร้อยละ 2.4 โดยราคาห้องพักในเขตกรุงเทพฯ ลดลงร้อยละ 1.5 ทั้งนี้ไตรมาสแรกของปี 2552 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเมืองไทยทั้งสิ้น 3.67 ล้านคน ลดลงร้อยละ 15.2 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากทวีปเอเชีย เช่น จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ลดลงถึงร้อยละ 34.2 30.2 และ 46.6 ตามลำดับ ส่วนนักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซียเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 อย่างไรก็ตามเป็นการชะลอจากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.9 21.7 และร้อยละ 3.2 ในไตรมาสที่ 2—4 ปีที่ผ่านมาตามลำดับ ทั้งนี้อัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 53.0 ลดลงจากร้อยละ 67.9 ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาหรือลดลงร้อยละ 22.0 ซึ่งเป็นการลดลงในทุกพื้นที่ โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพฯ อยู่ที่ระดับร้อยละ 55.6 ลดลงจากร้อยละ 77.2 ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ส่วนภาคเหนืออยู่ที่ระดับร้อยละ 44.9 ลดลงจากร้อยละ 53.4 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากปัญหาหมอกควันทำให้อัตราการเข้าพักในภาคเหนือลดลง

- **สาขาการเงิน** ขยายตัวร้อยละ 4.2 ชะลอจากไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้ว เป็นผลจากการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินที่ไม่รวม R/P หรือเงินให้กู้ยืมผ่านธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตรขยายตัวร้อยละ 8.0 ชะลอตัวจากที่ขยายตัวร้อยละ 10.2 ในไตรมาส 4 ที่ผ่านมา โดยการให้สินเชื่อแก่ภาคเอกชนและภาคธุรกิจขยายตัวร้อยละ 5.9 และ 5.4 ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 9.3 และ 11.2 ตามลำดับ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากสถาบันการเงินเข้มงวดในการให้สินเชื่อ หากพิจารณาถึงสัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อการให้สินเชื่อทั้งหมดที่สถาบันการเงินปล่อยให้กู้ในไตรมาสที่อยู่ที่ร้อยละ 3.1 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.9 ในไตรมาสก่อนหน้านี้ แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจหดตัวทำให้ความสามารถในการชำระหนี้ลดลง ส่งผลทำให้รายได้ของสถาบันการเงินในไตรมาสนี้ลดลงด้วย

□ ประสิทธิภาพการใช้น้ำมัน: โดยรวมยังอยู่ในทิศทางที่ดี

- **สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP** ในไตรมาสแรกของปี 2552 อยู่ที่ร้อยละ 0.9579 เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับร้อยละ 0.8980 ในไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้ว และร้อยละ 0.9189 ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ทั้งนี้สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP ที่สูงขึ้นเป็นไปตามฤดูกาลและคาดว่าอีกส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากราคาน้ำมันขายปลีกในประเทศที่ปรับลดลงมากตามราคาน้ำมันดิบโลก ทำให้ความต้องการใช้น้ำมัน โดยเฉพาะกลุ่มที่ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่ได้ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจมากนัก ในขณะที่กิจกรรมการผลิตที่ก่อให้เกิดการมูลค่าเพิ่มหรือผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ลดลงมาก อย่างไรก็ตามโดยเฉลี่ยในระยะยาวของประเทศสัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP ยังอยู่ในแนวโน้มที่ลดลง
- **การใช้น้ำมันสำเร็จรูปภายในประเทศ: ปริมาณการใช้พลังงานทางเลือกยังเพิ่มในอัตราสูงต่อเนื่อง** ในไตรมาสแรกของปี 2552 มีปริมาณการใช้แก๊สโซฮอล์ประมาณ 12.5 ล้านลิตรต่อวัน (คิดเป็นร้อยละ 59 ของปริมาณการใช้เบนซินทั้งหมด (เพิ่มขึ้นร้อยละ 65.1 เมื่อเทียบกับการใช้วันละ 7.50 ล้านลิตรในไตรมาสเดียวกันปีที่แล้ว ขณะที่ปริมาณการใช้ไบโอดีเซล (บี 5) อยู่ที่ 20.4 ล้านลิตรต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 240.2 นอกจากนี้ปริมาณการใช้ก๊าซธรรมชาติสำหรับรถยนต์เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 184.2 ในขณะที่ปริมาณการใช้น้ำมันเบนซินนอกเทน 95 น้ำมันเบนซินนอกเทน 91 และน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว ลดลงร้อยละ 68.0 21.1 และ 30.7 ตามลำดับ นอกจากนี้ปริมาณการใช้แก๊สแอลพีจีเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยร้อยละ 0.7
- ปริมาณการใช้น้ำมันเบนซินที่ลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นผลมาจากการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคที่หันไปใช้แก๊สโซฮอล์ และไบโอดีเซล ซึ่งมีราคาถูกกว่า ประกอบกับการดำเนินนโยบาย 6 มาตราการ 6 เดือน ฝ่าวิกฤติเพื่อคนไทยทุกคนที่ส่งเสริมให้มีการใช้แก๊สโซฮอล์ด้วยการลดภาษีสรรพสามิตที่จัดเก็บจากแก๊สโซฮอล์ 91 และ 95 ลง 3.30 บาทต่อลิตร รวมถึงลดภาษีสรรพสามิตที่จัดเก็บจากน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว และ

น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว ปี 5 ลง 2.30 และ 2.10 บาท ตามลำดับ โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 25 กรกฎาคม 2551 – 31 มกราคม 2552 ส่งผลให้ผู้บริโภคเปลี่ยนมาใช้พลังงานทางเลือกเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ภายหลังจากสิ้นสุดมาตรการดังกล่าว ปริมาณการใช้พลังงานทางเลือกยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง สะท้อนถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้พลังงานที่ตอบสนองนโยบายของประเทศในการส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือกมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทรถยนต์ต่าง ๆ ได้ผลิตรถยนต์รุ่นใหม่ ๆ ที่ใช้แก๊สโซลีนออกมาจำหน่ายเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นทางเลือกและช่วยสนับสนุนการปรับเปลี่ยนการใช้พลังงานอย่างจริงจังและเป็นวงกว้างมากขึ้น

❑ เสถียรภาพเศรษฐกิจ: เงินเฟ้อลดลง แต่การว่างงานเพิ่มขึ้น สำหรับในด้านต่างประเทศนั้นดุลบัญชีเดินสะพัด

การใช้ผลิตภัณฑ์ปีไตรมาส

(%YoY)	2550			2551			2552
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
น้ำมันเบนซิน	1.69	-2.95	-1.92	-5.22	-7.27	2.67	7.34
ออกเทน (91+95)	-6.10	-33.11	-26.42	-32.01	-40.14	-34.60	-28.44
แก๊สโซลีน	37.79	92.41	111.95	94.07	91.27	81.51	65.08
น้ำมันดีเซล	2.13	-5.74	-0.37	-3.99	-14.40	-4.78	-1.29
หมุนเร็ว+หมุนช้า	-1.22	-23.28	-10.23	-20.44	-33.92	-30.06	-31.48
หมุนเร็ว ปี5	1360.62	502.41	787.29	645.00	498.98	384.62	240.20
ก๊าซแอลพีจี	14.30	16.57	17.59	20.82	27.13	1.79	0.71
NGV	11738.	22976.	192.38	220.18	268.89	224.16	184.24

ที่มา : กระทรวงพลังงาน

เกินดุลสูงและสำรองเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้น

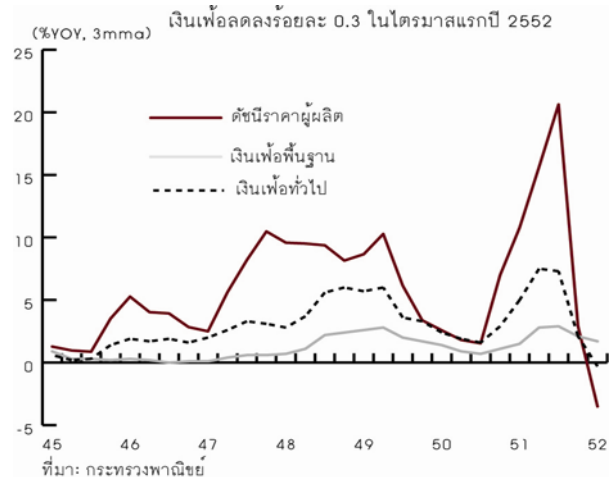
● เสถียรภาพในประเทศ

- ◇ อัตราเงินเฟ้อทั่วไป⁷ ในไตรมาสแรกราคาสินค้าโดยเฉลี่ยลดลงร้อยละ 0.3 จากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 ในไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้ว และเฉลี่ยร้อยละ 5.5 ในปีที่แล้ว ซึ่งเป็นผลจากการขยายมาตรการ “5 มาตรการ 6 เดือน” ของรัฐบาล และราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ลดลงต่อเนื่อง ทำให้ราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศลดลงตาม

ทั้งนี้ ดัชนีราคาในหมวดอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.0 โดยเฉพาะราคาสินค้าประเภทข้าว แป้ง และผลิตภัณฑ์จากแป้ง, เนื้อสัตว์, ไข่และผลิตภัณฑ์นมยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายใน

หมวดอาหารซึ่งเป็นสินค้าจำเป็นสำหรับประชาชน ดัชนีราคาสินค้าหมวดที่มีโชอาหารลดลงร้อยละ 6.9 เป็นผลจากราคาในหมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสารที่ลดลงร้อยละ 13.0 โดยเฉพาะราคาน้ำมันเชื้อเพลิงลดลงถึงร้อยละ 26.5 และราคาในหมวดเคสสถานที่ลดลงร้อยละ 5.8 จากราคาค่าน้ำ ค่าไฟฟ้าที่ลดลงถึงร้อยละ 27.7

นอกจากนี้ ยังพบว่าแรงกดดันด้านราคาผู้ผลิตลดลงเช่นกัน โดยในไตรมาสแรกดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 3.5 เป็นผลจากราคาผลิตภัณฑ์เหมืองแร่ และอุตสาหกรรมที่ลดลงร้อยละ 18.4 และ 5.5 ตามลำดับ แต่ราคาสินค้าเกษตรยังเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5 เนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาผลผลิตด้านการเกษตร โดยเฉพาะราคาข้าวเปลือก และผลไม้เป็นสำคัญ⁸

- ◇ การจ้างงานเฉลี่ยในไตรมาสที่ 1 มีจำนวน 36.5 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 จากช่วงเดียวกันปีที่แล้ว โดยมีการจ้างงานในภาคเกษตร 12.90 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 และผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร 23.60 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 สาขากการผลิตที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจที่หดตัวและส่งผลให้มีการเลิกจ้างแรงงาน คือ สาขาอุตสาหกรรม จ้างงานลดลงร้อยละ 3.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นการลดลงต่อเนื่อง 4 ไตรมาส ตามการหดตัวของภาคการผลิตที่หดตัวมากในไตรมาสแรกนี้ โดยเฉพาะการจ้างงานในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ สิ่งทอ โลหะขั้นมูลฐาน และเครื่องอุปโภคบริโภค สำหรับจำนวนผู้ว่างงานเฉลี่ยในไตรมาสนี้มีจำนวน 7.79 แสนคน หรือเพิ่มขึ้น 1.74 แสนคนจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.7 โดยที่อัตราการว่างงานในไตรมาสนี้อยู่ในระดับร้อยละ 2.1

⁷ ล่าสุดในเดือนเมษายนเงินเฟ้อได้ลดลงต่อเนื่องเป็นร้อยละ -0.9 และเงินเฟ้อพื้นฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 ทำให้ในช่วง 4 เดือนแรกเงินเฟ้อลดลงเป็นร้อยละ -0.4 และเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 1.4

⁸ ในเดือนเมษายน 2552 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 3.0 และเฉลี่ย 4 เดือนแรกของปี 2552 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 3.4

การที่แรงงานในภาคอุตสาหกรรมถูกเลิกจ้างส่วนหนึ่งจะมีการเคลื่อนย้ายเข้าสู่ภาคบริการ โดยเฉพาะโรงแรม ภัตตาคาร การขนส่ง การค้าและสาขาก่อสร้างเพิ่มขึ้น ร้อยละ 7.7 5.5 4.4 และ 3.4 ตามลำดับ ถึงแม้ว่าผู้มีงานทำโดยรวมในไตรมาสยังเพิ่มขึ้น แต่กำลังแรงงานได้ถูกลดชั่วโมงทำงานลง สังเกตได้จากจำนวนแรงงานที่ทำงานล่วงเวลา (มากกว่า 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) ลดลงร้อยละ 1.7 ขณะที่กลุ่มแรงงานที่มีชั่วโมงทำงาน 30—49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3

การที่ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมหดตัวลงมากและค่าสั่งซื้อจากต่างประเทศลดลง ส่งผลให้ผู้ประกอบการปิดกิจการและเลิกจ้าง ทำให้จำนวนผู้ประกันตนกรณีว่างงานในไตรมาสนี้มีจำนวน 245.0 พันคน เพิ่มขึ้นจาก 82.0 พันคน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 198.8 เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุของการเลิกจ้างหลักๆ เช่น ประสิทธิภาพขาดทุน ค่าสั่งซื้อลดลง หดลดฤดูกาลการผลิต ลดขนาดองค์กร และหมดสัญญาจ้างสำหรับกิจการการผลิตที่มีการเลิกจ้างใน 5 อันดับแรก ประกอบด้วย อุตสาหกรรมการผลิตสิ่งทอ การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ และอโลหะ การบำรุงรักษาคอมพิวเตอร์ และการผลิตเครื่องแต่งกาย เป็นต้น

ณ สิ้นไตรมาสแรก สถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคม 385,460 แห่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 และมีผู้ประกันตน 8.64 ล้านคน ลดลงร้อยละ 2.1 เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีที่ผ่านมา การที่เกิดวิกฤตการเงินโลกและบรรยากาศทางการเมืองในประเทศทำให้ไม่เอื้อต่อการลงทุน ส่งผลให้โอกาสในการหางานทำยากขึ้น โดยจำนวนผู้สมัครงานใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ 52.8 ในขณะที่ตำแหน่งงานว่างลดลงร้อยละ 32.5 ทำให้สัดส่วนตำแหน่งงานว่างต่อจำนวนผู้สมัครงานใหม่ ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2552 อยู่ในระดับ 0.36 เท่า ลดลงจากระดับ 0.71 และ 0.55 เท่า ณ สิ้นเดือนกันยายน และธันวาคม 2551 ตามลำดับ การที่สัดส่วนตำแหน่งงานว่างต่อจำนวนผู้สมัครงานใหม่มีแนวโน้มลดลง แสดงให้เห็นถึงสัญญาณและแนวโน้มการว่างงานที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

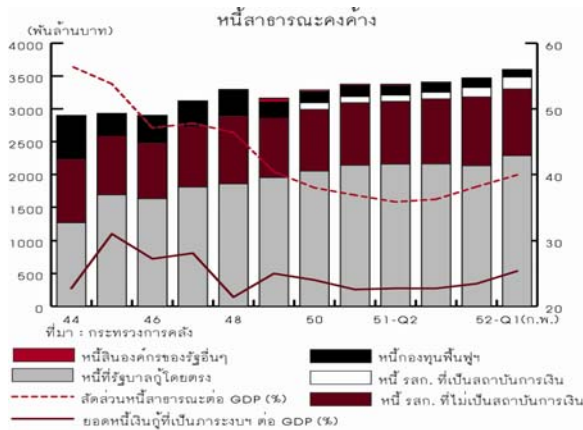
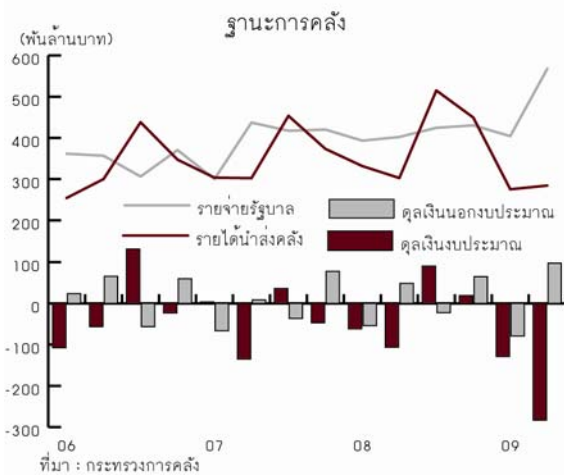
● เสถียรภาพด้านต่างประเทศ

◇ **ดุลบัญชีเดินสะพัด:** เกินดุล จากดุลบริการ รายได้ และเงินโอนที่เกินดุล 1,312 ล้านดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากรายจ่ายด้านการท่องเที่ยวและค่าโดยสารเดินทางของคนไทยไปต่างประเทศลดลงมาก ในขณะที่มีรายรับจากการท่องเที่ยวและค่าโดยสารคนต่างชาติเดินทางเข้าประเทศไทยยังเพิ่มขึ้นปกติตามฤดูกาลท่องเที่ยว ทำให้ดุลบริการสุทธิเกินดุลสูง ซึ่งเมื่อรวมกับดุลการค้าที่เกินดุลสูง ทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในไตรมาสแรกของปีเกินดุลเท่ากับ 9,112 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 32,580 ล้านบาท

◇ **เสถียรภาพด้านเงินทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ที่ดี** โดยเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนเมษายน 2552 เท่ากับ 116.83 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (และมี Net Forward Position อีก 3.58 พันล้านดอลลาร์) สูงกว่า 111.01 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2551 (และ Net Forward Position อีก 6.96 พันล้านดอลลาร์) คิดเป็นประมาณ 4.9 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้นในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 ที่มีมูลค่า 20.06 ล้านดอลลาร์ สรอ. และเท่ากับการนำเข้า 12.6 เดือน ของเดือนมีนาคม 2552 ที่มีมูลค่า 9.26 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

□ ฐานะการคลัง : ไตรมาส 2 ปีงบประมาณ 2552 (ม.ค. – มี.ค. 52)

ฐานะการคลังขาดดุลเงินสดต่อเนื่องจากไตรมาสก่อน เนื่องจากการจัดเก็บรายได้ต่ำในภาวะที่เศรษฐกิจของประเทศหดตัว ในช่วงไตรมาสสองนี้รัฐบาลมีรายได้นำส่งคลัง 284,362 ล้านบาท ซึ่งต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อนร้อยละ 6.5 และเป็นการจัดเก็บรายได้ที่ต่ำกว่าเป้าหมายถึง 44,440 ล้านบาท หรือร้อยละ 13.5 โดยเป็นผลการจัดเก็บภาษีจากฐานการบริโภคที่หดตัวค่อนข้างมาก โดยเฉพาะการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มลดลงร้อยละ 20.7 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามภาวะการนำเข้าและการบริโภคในประเทศที่ลดลง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาลดลงร้อยละ 3.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน จากมาตรการภาษีและการปรับเพิ่มเงินได้สุทธิที่ได้รับการยกเว้น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจาก 100,000 บาท เป็น 150,000 บาท ภาษีสรรพสามิตน้ำมันลดลงร้อยละ 9.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ในส่วนของการปรับลดอัตราภาษีน้ำมันดีเซลและก๊าซโซฮอล์ เนื่องมาจากมาตรการ “6 มาตรการ 6 เดือน ฝ่าวิกฤติเพื่อคนไทยทุกคน”

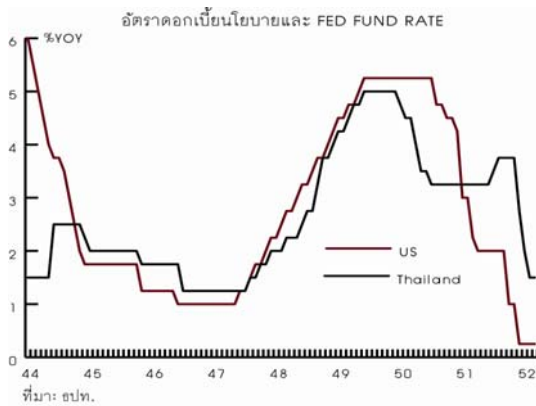

ในด้านการใช้จ่ายมีการเบิกจ่ายงบประมาณ 567,441 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อน ร้อยละ 41.1 จำแนกเป็นการเบิกจ่ายงบประมาณปีปัจจุบัน 523,041 ล้านบาท และงบเหลื่อมปี 44,399 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 283,079 ล้านบาท เทียบกับขาดดุลงบประมาณ 98,029 ล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อน และเมื่อรวมเงินนอกงบประมาณที่เกิดขึ้นจำนวน 97,466 ล้านบาท ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับเงินชดเชยเงินคงคลัง และรัฐบาลได้ออกพันธบัตรและตั๋วเงินคลังเพิ่มเติมอีกจำนวน 175,530 ล้านบาท เป็นผลให้ดุลเงินสทหลังกู้ขาดดุลจำนวน 10,083 ล้านบาท

ในช่วง 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ (2552 ต.ค.51 – มี.ค. 52) มีการเบิกจ่ายรวม 885,713 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 54.4 ของวงเงินงบประมาณ 1,957,700 ล้านบาท (รวมงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ 2552 จำนวน 116,700 ล้านบาท) ทั้งนี้ เป็นการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมฯ ประมาณ 36,729 ล้านบาท โครงการสำคัญๆ ที่มีการเบิกจ่าย ได้แก่ โครงการช่วยเหลือค่าครองชีพประชาชนและบุคลากรภาครัฐ 16,231 ล้านบาท โครงการสนับสนุนการจัดการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย 15 ปี 14,005 ล้านบาท และโครงการ “5 มาตรการ 6 เดือน” เพื่อลดค่าครองชีพของประชาชน 6,392 ล้านบาท เป็นต้น สำหรับการเบิกจ่ายงบลงทุน ในช่วง 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2552 เบิกจ่ายได้ 128,178 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 31.2 ของงบลงทุนรวม 441,447 ล้านบาท เทียบกับร้อยละ 39.5 ของช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อน

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2552 มีจำนวน 3,598,395 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 39.9 ของ GDP เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับ สิ้นเดือนธันวาคมที่มียอดหนี้สาธารณะคงค้างร้อยละ 38.1 ของ GDP เป็นหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรงประมาณร้อยละ 63.6 ของหนี้สาธารณะทั้งหมด ปริมาณหนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนกุมภาพันธ์ เพิ่มขึ้น 127,050.2 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.7 จากยอดหนี้คงค้าง ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2551 ส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มขึ้นของหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรงเป็นเงินกู้ภายในประเทศ

□ **ภาวะการเงิน:** อัตราดอกเบี้ยนโยบายปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงิน และอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ณ สิ้นไตรมาสแรกลดลงก่อนที่จะเพิ่มขึ้นในเดือนเมษายน เงินฝากและสินเชื่อยังเพิ่มขึ้นแต่ในอัตราที่ชะลอลงมาก ในขณะที่สภาพคล่องส่วนเกินเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เงินบาทอ่อนค่าลง ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์และปริมาณการซื้อขายยังลดลงแต่เริ่มมีแนวโน้มดีขึ้นในช่วงปลายไตรมาส ส่วนมูลค่าซื้อขายในตลาดตราสารหนี้ปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อย

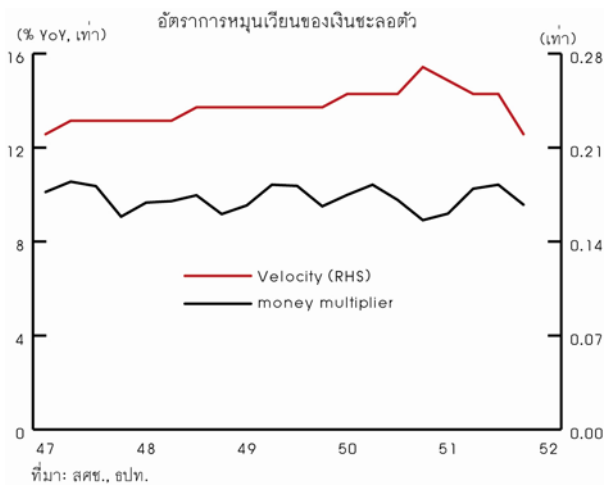

การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยประเทศต่าง ๆ								
ประเทศ	2551				2552		อัตราดอกเบี้ยปัจจุบัน	อัตราเงินเฟ้อ
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	เม.ย.		
ไทย	-----	-----	0.5 ↓	1.00 ↓	1.25 ↓	0.25 ↓	1.25	-0.9
สหรัฐฯ	0.75 ↓	0.25 ↓	-----	0.75 ↓	-----	-----	0.25	-0.4 (มี.ค.)
ยูโร	-----	-----	0.25 ↓	1.75 ↓	1 ↓	0.25 ↓	1.25	0.6 (มี.ค.)
จีน	-----	-----	0.27 ↓	1.89 ↓	-----	-----	5.31	-1.5
ญี่ปุ่น	-----	-----	-----	0.4 ↓	-----	-----	0.10	-0.3 (มี.ค.)
ไต้หวัน	0.125 ↓	0.125 ↓	0.125 ↓	1.5 ↓	0.75 ↓	-----	1.25	-0.5
มาเลเซีย	-----	-----	-----	0.25 ↓	1.25 ↓	-----	2.00	3.5 (มี.ค.)

● **อัตราดอกเบี้ยนโยบาย** คณะกรรมการนโยบายการเงินปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง 2 ครั้ง ในไตรมาสแรกปี 2552 รวมร้อยละ 1.25 จากร้อยละ 2.75 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 1.50 ต่อปี เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าภาวะเศรษฐกิจหดตัวและยังมีแนวโน้มหดตัวต่อเนื่อง จากที่การส่งออกยังลดลงต่อเนื่อง ในขณะที่การใช้จ่ายและการลงทุนภายในประเทศยังไม่ฟื้นตัว ประกอบกับอัตราเงินเฟ้อได้ลดลงอย่างรวดเร็ว สำหรับตลาดการเงินในต่างประเทศนั้น กลุ่มประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจ ได้แก่ สหรัฐฯ จีน และญี่ปุ่นยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับเดิมภายหลังจากที่ได้มีการปรับลดลงไปมากแล้วในช่วงปลายปี 2551 ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยในสหรัฐฯ และญี่ปุ่นอยู่ในระดับใกล้เคียงร้อยละ 0 แต่หลายประเทศยังคงปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงเพื่อเร่งกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ เช่น ธนาคารกลางสหภาพยุโรปปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงร้อยละ 1.0 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.5 ต่อปี ธนาคารกลางอังกฤษปรับลดอัตราดอกเบี้ยลง 3 ครั้งในไตรมาสแรก โดยในปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ร้อยละ 0.5 ต่อปี เช่นเดียวกับธนาคารกลางอินโดนีเซียที่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยมาอยู่ที่ร้อยละ 7.75 ต่อปี ส่วนธนาคารกลางเกาหลีใต้และฟิลิปปินส์ปรับลด 2 ครั้ง ทำให้อัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ร้อยละ 2.0 และ 4.75 ต่อปี ตามลำดับ และล่าสุดในเดือนเมษายน หลายประเทศยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับเดิม มีเพียงประเทศไทยและสหภาพยุโรปที่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงอีกร้อยละ 0.25 โดยอัตราดอกเบี้ย ณ สิ้นเดือนเมษายน อยู่ในระดับที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 1.25 ต่อปี

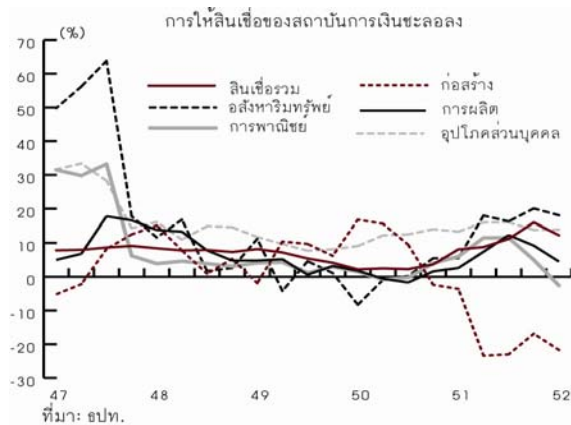
● **อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ปรับลดลง** ตามทิศทางการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงลดลงเล็กน้อย ณ สิ้นไตรมาสแรก อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน และ 12 เดือนเฉลี่ยของ 5 ธนาคารใหญ่ ลดลงจากร้อยละ 1.62 และ 1.88 ต่อปี ตามลำดับ มาอยู่ที่ร้อยละ 0.75 และ 0.88 ต่อปี ตามลำดับ และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขั้นต้นแบบมีระยะเวลา (MLR) ลดลงจากร้อยละ 6.88 ต่อปี มาอยู่ที่ร้อยละ 6.25 ต่อปี ทั้งนี้ที่ผ่านมามีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายส่งผลให้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากมากกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ เมื่อประกอบกับรายได้ประชาชนที่ชะลอตัวลงมากและผลตอบแทนในตลาด

ตราสารหนี้และตัวแลกเงินที่จูงใจมากกว่า ส่งผลให้ปริมาณเงินฝากเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอตัวลง สำหรับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงได้ลดลงตามการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเป็นสำคัญ โดยที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนที่แท้จริงอยู่ที่ร้อยละ 1.08 ต่อปี ลดลงจากร้อยละ 1.48 ต่อปี ในไตรมาสก่อน อย่างไรก็ตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงยังคงค่อนข้างทรงตัวที่ร้อยละ 6.45 ต่อปี เมื่อเทียบกับร้อยละ 6.48 ต่อปี ณ สิ้นไตรมาสที่ 2551 แม้ว่าจะมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ย MLR ลงประมาณร้อยละ 0.6 แต่อัตราเงินเฟ้อที่ลดลงร้อยละ 0.2 ทำให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงปรับลดลงเพียงเล็กน้อย อย่างไรก็ตามล่าสุดในเดือนเมษายนอัตราเงินเฟ้อได้ลดลงร้อยละ 0.9 ทำให้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงสำหรับเงินฝากและเงินกู้กลับมาเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจะเป็ข้อจำกัดของประสิทธิผลของการดำเนินนโยบายการเงินได้โดยเฉพาะในภาวะที่สถาบันการเงินความระมัดระวังในการขยายสินเชื่อ

- **ตัวคูณทวีทางการเงิน (Money multiplier) และอัตราการหมุนเวียนของเงิน (Velocity of money) ลดลงชัดเจน**ซึ่งสะท้อนว่าประสิทธิผลของการดำเนินนโยบายทางการเงินแบบผ่อนคลายเป็นข้อจำกัดในภาวะที่เศรษฐกิจชะงัก และประชาชนมีความเชื่อมั่นต่ำ ประกอบกับสถาบันการเงินเงินก็เพิ่มความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อ
- **เงินฝากธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอตัวลง** ณ สิ้นไตรมาสแรกปี 2552 เงินฝากเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 เทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.8 ในไตรมาสที่ 2551 ซึ่งเป็นการขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวของปริมาณเงินฝากทุกประเภทและทุกขนาดบัญชี โดยเฉพาะเงินฝากประจำที่เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 4.7 เทียบกับขยายตัวร้อยละ 12.7 ณ สิ้นไตรมาสที่ 2551 โดยที่ผู้ฝากเงินมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการฝากเงินและการแสวงหาผลตอบแทนที่สูงกว่าจากการออมในรูปของตัวแลกเงิน (B/E) ซึ่งจะเห็นว่าการฝากในรูปของตัวแลกเงิน (B/E) ได้เร่งตัวขึ้นมาก จากที่มีการขยายตัวร้อยละ 17.6 ในไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้วมาเป็นการขยายตัวถึงร้อยละ 44.2 ในไตรมาสแรกของปีนี้ ซึ่งในอีกด้านหนึ่งการถือสินทรัพย์ทางการเงินที่มีความเสี่ยงมากกว่าในจำนวนที่มากขึ้นสะท้อนถึงความเชื่อมั่นของผู้ออมต่อความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ไทยด้วย
- **สินเชื่อภาคธุรกิจชะลอตัวลงในขณะที่สินเชื่อผู้บริโภคเพิ่มขึ้นเล็กน้อย** สินเชื่อรวมของสถาบันรับฝากเงินทั้งหมด ณ สิ้นไตรมาสแรกปี 2552 เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 ซึ่งเป็นการขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 10.2 ณ สิ้นไตรมาสที่ 2551 ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับการที่สถาบันการเงินมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลงสะท้อนให้เห็นถึงความระมัดระวังในการปล่อย

สินเชื่อของสถาบันรับฝากเงินที่เข้มงวดมากขึ้นจากความเสี่ยงในการผิดนัดชำระที่คาดว่าจะเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับความต้องการสินเชื่อที่ชะลอลงมากในภาวะที่การใช้จ่ายและการลงทุนหดตัว โดยรวมสินเชื่อภาคธุรกิจในทุกสาขายังขยายตัวร้อยละ 5.37 แต่เป็นอัตราการขยายตัวที่ชะลอลงมากจากร้อยละ 11.2 ในขณะที่สินเชื่อผู้บริโภคนั้นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยซึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของสินเชื่อเพื่อการจัดหาที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตและการเบิกเงินสดล่วงหน้าลดลง จากความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจและระดับรายได้ในอนาคต ยอดคงค้างบัตรเครดิตขยายตัวร้อยละ 3.7 ซึ่งชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 5.5 ในไตรมาสก่อนหน้า

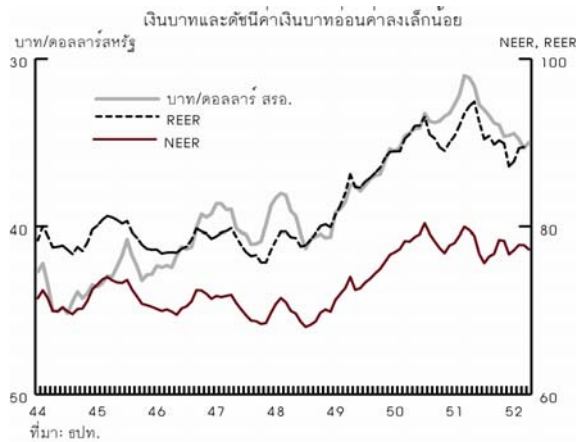

- สภาพคล่องในระบบธนาคารพาณิชย์และสภาพคล่องส่วนเกินของระบบธนาคารพาณิชย์เพิ่มสูงขึ้น สัดส่วนสินเชื่อ (ไม่รวมเงินให้กู้ยืมผ่านธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตร) ต่อเงินฝาก (รวมตัวแลกเงิน) ลดลงจากร้อยละ 87.3 เป็นร้อยละ 83.4 ซึ่งเป็นผลมาจากการที่สินเชื่อชะลอตัวลงมากกว่าเงินฝาก และเมื่อพิจารณาสภาพคล่องส่วนเกินของระบบธนาคารพาณิชย์ที่รวมเงินให้กู้ยืมผ่านธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตรพบว่า สภาพคล่องส่วนเกินเพิ่มสูงขึ้น โดยมีมูลค่า 1.39 ล้านล้านบาท ณ สิ้นไตรมาสแรกปี 2552 เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้วถึงร้อยละ 26.8 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นในส่วนของเงินให้กู้ยืมผ่านธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตรเป็นหลัก อย่างไรก็ตามคาดว่าจะสภาพคล่องในช่วงปลายปีจะตึงตัวมากขึ้น เนื่องจาก (1) การขาดดุลงบประมาณของ

รัฐบาลที่เพิ่มสูงขึ้นและความต้องการเงินลงทุนเพื่อสนับสนุนแผนการลงทุนระยะปานกลาง – ยาว ภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 2 และ (2) สถานการณ์เศรษฐกิจที่มีแนวโน้มฟื้นตัว ซึ่งจะส่งผลให้ความต้องการสินเชื่อของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนเพิ่มขึ้น

- สัดส่วน NPLs ต่อยอดสินเชื่อคงค้างในระบบเพิ่มขึ้น NPLs ในระบบสถาบันการเงินที่ไม่รวมสำนักงานวิเทศธนกิจและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ณ สิ้นไตรมาสแรก มีมูลค่ารวม 230.18 พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.12 ของสินเชื่อรวม เป็นการเพิ่มขึ้นครั้งแรกหลังจากที่ลดลงอย่างต่อเนื่องตลอดปี 2551 ซึ่งสอดคล้องกับสัดส่วนสินเชื่อจัดชั้นที่กล่าวถึงเป็นพิเศษ (Delinquency rate: ผิดนัดชำระตั้งแต่ 3-1 เดือน) ต่อยอดสินเชื่อคงค้างที่ยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง จากร้อยละ 2.7 ณ สิ้นปี 2550 เป็นร้อยละ 4.7 ณ สิ้นไตรมาสแรก แสดงให้เห็นว่าธุรกิจเริ่มประสบปัญหาทางด้านกระแสเงินสดและสภาพคล่อง อันเนื่องจากผลประกอบการและยอดการจำหน่ายที่ลดลง
- ผลประกอบการธนาคารพาณิชย์ ไตรมาสแรก ปี 2552 มีกำไรสุทธิรวม 19.5 พันล้านบาท เพิ่มขึ้น 7.3 พันล้านบาท จากไตรมาสปี 2551 ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นของรายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ย ได้แก่ กำไรในการทำธุรกรรมปริวรรต นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานยังปรับลดลงเนื่องจากภาระการกันสำรองหนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญที่ลดลงมากตามมูลค่าสินเชื่อคงค้างที่ลดลง แต่ในส่วนของการรายได้ดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ในไตรมาสนี้ปรับลดลง โดยอัตราส่วนรายได้สุทธิจากดอกเบี้ยและเงินปันผลต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย (NIM) ลดลงจากร้อยละ 3.36 มาเป็นร้อยละ 2.95 ต่อปี หากเปรียบเทียบกับกำไรสุทธิรวมในไตรมาสแรกของปี 2552 นี้กับช่วงเดียวกันของปีที่แล้วพบว่าลดลง 6.0 พันล้านบาท โดยลดลงทั้งในส่วนบัญชีรายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผลและบัญชีรายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ย
- เงินบาทและดัชนีค่าเงินบาทอ่อนค่าลงเล็กน้อย อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยไตรมาสแรกของปี 2552 เท่ากับ 35.31 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 1.54 จากไตรมาสก่อนหน้า แต่อ่อนค่าลงร้อยละ 8.09 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2551 ซึ่งการเคลื่อนไหวของค่าเงินบาทเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับสกุลเงินในภูมิภาคที่โดยเฉลี่ยอ่อนค่าลง เนื่องจากนักลงทุนกลับมาลงทุนในสินทรัพย์ที่อ้างอิงเงินดอลลาร์ สรอ. มากขึ้น จากการขาดความเชื่อมั่นในเงินสกุลอื่นในขณะที่มีความเสียหายด้านเครดิตและการเงินในตลาดสหรัฐฯ เริ่มบรรเทาความรุนแรงลง ประกอบกับการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการแก้ปัญหาสภาพคล่องทางการเงินในตลาดสหรัฐฯ มีความรวดเร็ว อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบค่าเงินบาทกับค่าเงินสกุลอื่นพบว่า เงินบาทแข็งค่าขึ้นมากเมื่อเทียบกับเงินปอนด์

⁹ตามนิยามของธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดว่า สภาพคล่องส่วนเกินคำนวณจากผลรวมของ 1) ร้อยละ 50 ของพันธบัตรรัฐบาลและพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย 2) ร้อยละ 90 ของการลงทุนในธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตร และ 3) ร้อยละ 40 ของสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิ

และเงินสกุลในภูมิภาคเอเชีย แต่อ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับเงินเยน เงินดอลลาร์ฮ่องกง เงินเปโซ เงินยูโร และเงินหยวน ส่งผลให้ดัชนีค่าเงินบาทโดยเฉลี่ย (NEER) และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) ในไตรมาสแรกของปี 2552 ลดลงร้อยละ 0.25 และ 0.28 จากไตรมาสที่สี่ของปี 2551 ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าค่าเงินบาทโดยเฉลี่ยที่แท้จริงนั้นอ่อนค่าลงเล็กน้อยจากช่วงปลายปี 2551 และล่าสุดในช่วงเดือนเมษายนถึงวันที่ 15 พฤษภาคม อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 35.20 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นเล็กน้อยจากค่าเฉลี่ยในไตรมาสแรกที่ผ่านมา ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดของไทยและมีปริมาณการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติในตลาดหลักทรัพย์ที่ปรับตัวดีขึ้น

- **ดัชนีตลาดหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายลดลงต่อเนื่อง** ในไตรมาสแรกมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันเท่ากับ 8.65 พันล้านบาท ลดลงจาก 12.61 พันล้านบาทในไตรมาสก่อน ตลอดทั้งไตรมาสดัชนีตลาดหลักทรัพย์เคลื่อนไหวค่อนข้างผันผวนตามตลาดหลักทรัพย์ในต่างประเทศ โดยเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบ 478.69 - 411.27 จุด ซึ่งในช่วงสองเดือนแรกดัชนีปรับตัวลดลงจากความวิตกกังวลว่าเศรษฐกิจโลกจะถดถอยรุนแรงต่อเนื่อง ส่งผลให้ความเชื่อมั่นในการลงทุนยังอยู่ในระดับต่ำ นักลงทุนจึงเปลี่ยนมาถือครองสินทรัพย์ที่ปลอดภัยกว่า เช่น เงินดอลลาร์สหรัฐ ตราสารหนี้ และทองคำ เป็นต้น โดยรวมทั้งไตรมาสนักลงทุนต่างชาติขายสุทธิ 5.55 พันล้านบาท ลดลงจากขายสุทธิ 37.22 พันล้านบาท ในไตรมาสสี่ที่แล้ว โดยเป็นผลมาจากยอดซื้อสุทธิในเดือนมีนาคม เนื่องจาก 1) นักลงทุนเชื่อว่าวิกฤตเศรษฐกิจได้ผ่านพ้นจุดต่ำสุดแล้ว และคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจโลกจะมีโอกาสฟื้นตัวเร็วขึ้น 2) นักลงทุนมีความเชื่อมั่นในแผนการรับมือหนี้เสียภาคการเงินของสหรัฐฯ และมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ซึ่งปัจจัยหลักดังกล่าวยังส่งผลต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ณ สิ้นไตรมาสแรกดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ปิดที่ 431.50 จุดลดลงจาก 449.96 จุด ณ สิ้นไตรมาสที่แล้ว และล่าสุด ณ วันที่ 15 พฤษภาคม ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 533.92 จุด หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 24 จากสิ้นเดือนมีนาคม มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวัน (1 เมษายน - 15 พฤษภาคม) เพิ่มขึ้นเป็น 19.4 พันล้านบาท

- **มูลค่าซื้อขายตราสารหนี้เพิ่มขึ้น** มูลค่าซื้อขายเฉพาะธุรกรรมซื้อขายขาด (outright) เฉลี่ยต่อวัน ในไตรมาสแรกเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น 68.1 พันล้านบาท จาก 65.7 พันล้านบาท ในไตรมาสสี่ของปี 2551 เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของปริมาณพันธบัตรรัฐบาลในตลาดแรก และส่วนหนึ่งเป็นผลของการย้ายพอร์ตการลงทุนจากตลาดหลักทรัพย์

กรอบที่แคบลง โดยอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลอายุไม่เกิน 3 ปี ปรับตัวลดลง 9-48 bps ตามการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย แต่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะกลางและยาวปรับตัวเพิ่มขึ้น 8-36 bps เนื่องจากตลาดคาดว่าจะมีการออกพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มขึ้น เพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายของภาครัฐในไตรมาสสองเป็นต้นไป ในไตรมาสแรกจึงมีการชะลอการลงทุนในพันธบัตรระยะกลาง-ยาว ด้านนักลงทุนต่างชาติมียอดขายสุทธิ 1.95 พันล้านบาท เปลี่ยนแปลงจากยอดซื้อสุทธิจำนวน 4.04 พันล้านบาท ในไตรมาสสี่ปี 2551 โดยยอดขายสุทธิเพิ่มขึ้นมากในเดือนมีนาคม จากการขายเพื่อทำกำไร อย่างไรก็ตามตั้งแต่ต้นเดือนเมษายนถึง 15 พฤษภาคมที่ผ่านมา มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันเพิ่มขึ้นเป็น 69.6 พันล้านบาท อันเป็นผลจากปริมาณการซื้อขายที่เพิ่มขึ้นของนักลงทุนต่างชาติ

- การระดมทุนของภาคเอกชนลดลงมากเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและพึ่งพาการออกหุ้นกู้ในสัดส่วนที่สูงขึ้น ในไตรมาสแรกปี 2552 การระดมทุนของภาคเอกชนมีมูลค่ารวม 199.8 พันล้านบาท ลดลงจาก 317.4 พันล้านบาท ในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้การระดมทุนในตราสารทุนลดลงจาก 22.5 พันล้านบาท มาอยู่ที่ 10.5 พันล้านบาท ในขณะที่มีการออกหุ้นกู้ 79.59 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 39.92 พันล้านบาท เนื่องจากภาครัฐกิจขนาดใหญ่มิมีระดับเครดิตที่ดีประกอบกับธนาคารพาณิชย์เพิ่ม

ปริมาณเงินลงทุนเคลื่อนย้าย และปริมาณการซื้อขายของนักลงทุนต่างชาติ

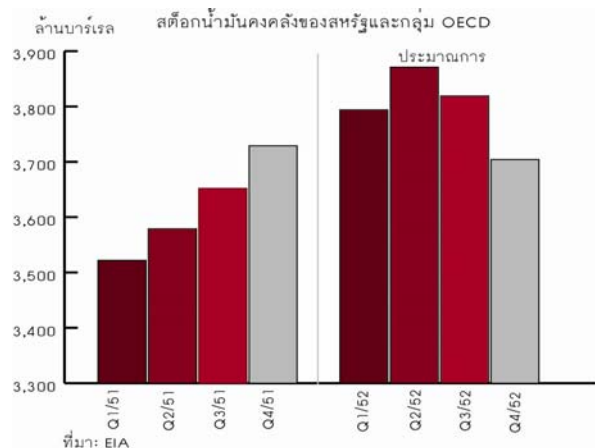
	2549	2550		2551				2552
ณ วันสิ้นสุด	ทั้งปี	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิ (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	5.72	-1.97	-1.01	13.16	-3.13	0.69	1.64	NA.
มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติในตลาดหลักทรัพย์ (พันล้านบาท)	55.02	66.90	-40.29	-13.89	-36.07	-74.78	-37.23	-5.55
มูลค่าการซื้อขายตราสารหนี้สุทธิของนักลงทุนต่างชาติ (พันล้านบาท)	35.53	-18.66	4.61	29.08	26.48	8.78	4.04	-1.95

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย

ความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อ โดยส่วนใหญ่เป็นหุ้นกู้ในธุรกิจกลุ่มพลังงานและอสังหาริมทรัพย์ ในขณะที่การระดมทุนจากภาคการเงินปรับตัวลง จากกระแสเงินสดและสภาพคล่องที่อยู่ในระดับสูง

□ ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมัน

- ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก: ปรับตัวลดลงต่อเนื่อง ในไตรมาสแรกของปี 2552 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย (ดูไบ เบรนท์ โอमान และ WTI) อยู่ที่ 44.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 53.2 จากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และเป็นการลดลงต่อเนื่องจากไตรมาส 4 ปีที่แล้ว¹⁰ ซึ่งเป็นการปรับลดลงจากความต้องการใช้ใน ตลาดโลกลดลงในภาวะที่เศรษฐกิจหดตัว ในขณะเดียวกันการปรับลดปริมาณผลผลิตน้ำมันในไตรมาสแรกน้อยกว่าที่คาดไว้ เนื่องจากประเทศนอกกลุ่มโอเปก เช่น ประเทศแถบทะเลเหนือ กลุ่มประเทศรัสเซียเดิม (Former Soviet Union : FSU) และประเทศแถบละตินอเมริกาผลิตน้ำมันได้ในปริมาณที่สูงกว่าที่คาดการณ์ โดยไตรมาสแรกปี 2552 ประเทศนอกกลุ่มโอเปกผลิตน้ำมันได้เฉลี่ย 50.28 ล้านบาร์เรลต่อวัน มากกว่าที่ EIA คาดการณ์ไว้ 0.7 ล้านบาร์เรลต่อวัน และเป้าหมายการลดกำลังการผลิตของกลุ่มโอเปกตามมติในการประชุม¹¹ ไม่สามารถทำได้ตามเป้าที่ตั้งไว้ โดยในไตรมาสแรก กลุ่มโอเปก-11¹² ผลิตน้ำมันเฉลี่ย 25.92 ล้านบาร์เรลต่อวัน ขณะที่เป้าหมายการผลิตอยู่ที่ 24.85 ล้านบาร์เรลต่อวัน ส่งผลให้ปริมาณน้ำมันดิบคงคลังอยู่ในระดับสูง

¹⁰ โดยที่ราคาน้ำมันดูไบเฉลี่ยอยู่ที่ 44.27 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 51.6 ราคาน้ำมันโอमानเฉลี่ยอยู่ที่ 44.60 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 51.7 ส่วนราคาน้ำมันเบรนท์ และ น้ำมัน WTI เฉลี่ยอยู่ที่ 45.43 และ 43.07 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 53.01 และ 56.1 ตามลำดับ

¹¹ ในการประชุมเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2551 โอเปกมีมติลดการผลิต 4.2 ล้านบาร์เรลต่อวัน โดยลดจากระดับการผลิตที่ 29.05 ล้านบาร์เรลต่อวัน ซึ่งเป็นการผลิตของกลุ่มโอเปก-11 ในเดือนกันยายน 2551 และมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 ในการประชุมครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2552 กลุ่มโอเปกได้มีมติคงเพดานการผลิตที่ระดับ 24.85 ล้านบาร์เรลต่อวัน

¹² กลุ่มประเทศผู้ส่งน้ำมันเป็นสินค้าออก (OPEC) ได้แก่ แอลจีเรีย แองโกลา เอกวาดอร์ อิหร่าน อิรัก คูเวต ลิเบีย ไนจีเรีย กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และเวเนซุเอลา รวม 12 ประเทศ ทั้งนี้กลุ่มโอเปก-11 คือ ทุกประเทศในกลุ่มโอเปกยกเว้นอิรัก

- ราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศ: ลดลงตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ในไตรมาสแรกปี 2552 ราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศลดลงทุกประเภท โดยราคาขายปลีกน้ำมันเบนซิน 95 และ 91 อยู่ที่ 32.95 และ 25.22 บาทต่อลิตร ลดลงร้อยละ 1.3 และ 21.7 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว ราคาแก๊สโซฮอล์ 95 และ 91 อยู่ที่ 20.88 และ 20.06 บาทต่อลิตร ลดลงร้อยละ 28.9 และ 29.8 ตามลำดับ สำหรับราคาเฉลี่ยน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว และน้ำมันดีเซลหมุนเร็วบี 5 อยู่ที่ 19.74 และ 17.90 บาทต่อลิตร ลดลงร้อยละ 33.7 และ 38.3 ตามลำดับ

ราคาน้ำมันดิบ						
US\$/Barrel		OMAN	DUBAI	BRENT	WTI	เฉลี่ย
2550	ทั้งปี	68.75	68.83	72.60	72.64	70.70
2551	Q1	92.34	91.50	96.72	98.03	94.65
	Q2	117.75	117.02	112.21	124.02	120.25
	Q3	114.16	113.32	116.24	117.85	115.39
	Q4	53.21	52.75	56.54	58.89	55.35
	ทั้งปี	94.37	93.65	97.93	99.69	96.41
2552	Q1	44.60	44.27	45.43	43.07	44.34
	เม.ย.52	49.77	49.71	51.13	49.88	50.12
	รวม 4 เดือนแรก	45.76	45.49	46.69	44.60	45.64
	1-21 พ.ค.52	56.79	56.68	57.04	57.69	57.05

ที่มา: รอยเตอร์

ราคาขายปลีกน้ำมันในประเทศ								
บาท/ลิตร		ULG95	UGR91	Gasohol			HSD	HSD B5
				95E10	95E20	91E10		
2550	ทั้งปี	29.18	28.32	26.17	-	25.62	25.66	24.95
2551	Q1	33.39	32.22	29.38	27.47	28.57	29.78	29.04
	Q2	38.43	37.26	34.12	32.22	33.29	36.35	35.47
	Q3	39.72	37.87	31.37	30.05	30.56	36.21	35.52
	Q4	29.79	26.35	21.01	19.72	20.20	22.70	21.55
	ทั้งปี	35.33	33.43	28.97	27.37	28.16	31.26	30.39
2552	Q1	32.95	25.22	20.88	19.36	20.06	19.74	17.90
	เม.ย.52	37.08	29.45	25.65	23.35	24.85	23.05	20.05
	รวม 4 เดือนแรก	34.36	26.22	22.02	20.33	21.22	20.56	18.43
	1-22 พ.ค.52	37.87	30.27	26.47	24.17	25.67	23.50	20.50

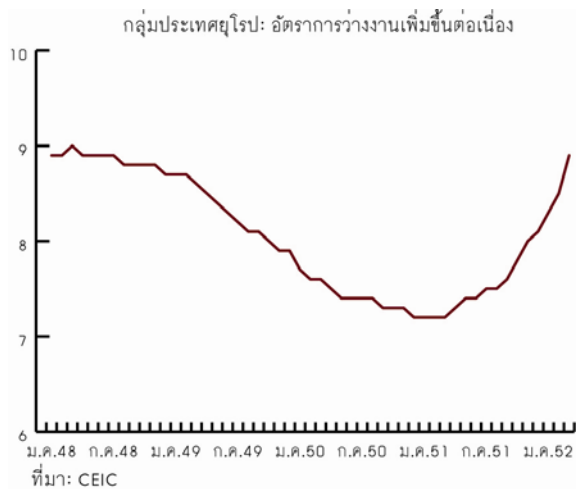
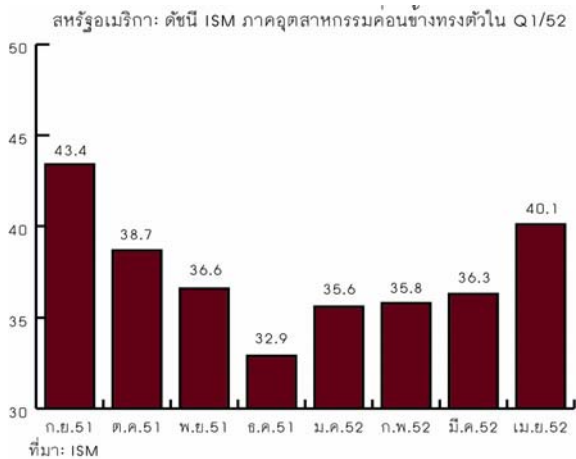
ที่มา: EPPO

1.2 ภาพรวมเศรษฐกิจโลกในไตรมาสแรกปี 2552

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสแรกของปี 2552 หดตัวต่อเนื่องจากไตรมาสสุดท้ายของปีที่แล้วและรุนแรงมากขึ้น ซึ่งนับเป็นวิกฤตการณ์เศรษฐกิจที่รุนแรงที่สุดในรอบ 80 ปี เศรษฐกิจ สหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศยูโรโซน และญี่ปุ่นหดตัวอย่างรุนแรง ปริมาณการค้าโลกและการผลิตภาคอุตสาหกรรมหดตัวในอัตราเร่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่และประเทศกลุ่มอาเซียนที่พึ่งพิงการส่งออกในสัดส่วนที่สูงหดตัวรุนแรงตามไปด้วย ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอัตราที่ชะลอตัวลงมาก และโดยภาพรวมของโลกนับว่าประเทศต่าง ๆ ประสบกับปัญหาการหดตัวทางเศรษฐกิจเป็นวงกว้างมากขึ้น นอกจากนี้ประเทศเกิดใหม่ในภูมิภาคยุโรปหลายประเทศประสบปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเงินเนื่องจากการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนจากตลาดโลกเข้าสู่ประเทศนั้นลดลง รวมทั้งมีการไหลออกของเงินทุนเป็นช่วง ๆ ประกอบกับสินเชื่อในตลาดการเงินโลกตึงตัวมากขึ้น ความรุนแรงของปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในไตรมาสแรก ทำให้เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศบราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน (BRIC) ซึ่งเดิมเป็นที่เชื่อกันว่าจะมีภูมิคุ้มกันต่อภาวะความถดถอยของเศรษฐกิจโลกได้ดีและเป็นเครื่องจักรผลักดันเศรษฐกิจโลกที่สำคัญนั้นก็กำลังประสบกับปัญหาการชะลอตัวทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง (จีน อินเดีย) และการหดตัวทางเศรษฐกิจ (รัสเซีย บราซิล) เช่นกัน มีความเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจสำคัญ ๆ ในไตรมาสแรกสรุปได้ดังนี้

เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาหดตัวอย่างต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สามและยังเป็นการหดตัวที่รุนแรง ในไตรมาสแรก เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาหดตัวร้อยละ 2.6 จากไตรมาสแรกปี 2551 รุนแรงมากขึ้นเมื่อเทียบกับที่หดตัวเพียงร้อยละ 0.8 ในไตรมาสสุดท้ายปี 2551 และเมื่อเปรียบเทียบกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงไตรมาสต่อไตรมาส (QoQ) ที่มีการหดตัวร้อยละ 6.1 ในไตรมาสแรกของปีนี้ต่อเนื่องจากที่หดตัวร้อยละ 6.3 ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 แล้วนับว่าภาวะการหดตัวยังรุนแรง การหดตัวของเศรษฐกิจในไตรมาสนี้มีสาเหตุสำคัญมาจากการลดลงของสินค้าคงคลัง และการหดตัวของการลงทุนในเครื่องจักรอุปกรณ์ และการก่อสร้าง รวมทั้งการลดลงของการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐเนื่องจากการลดลงของรายจ่ายทางการทหาร อย่างไรก็ตามการบริโภคภาคเอกชนนั้นขยายตัวเพิ่มขึ้น

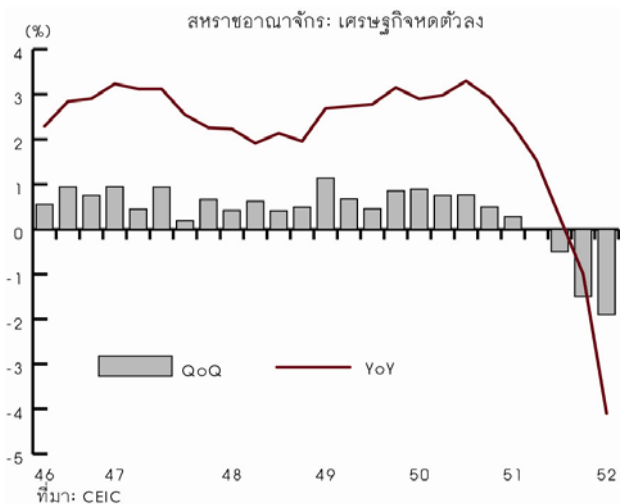
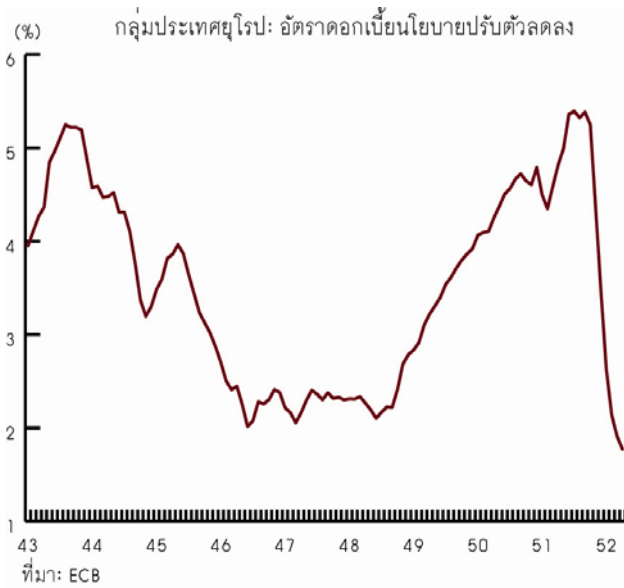
การบริโภคภาคเอกชนเริ่มขยายตัวร้อยละ 2.2 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 4.3 ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2551 โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการภาษี และความตึงตัวของสินเชื่อที่เริ่มผ่อนคลายมากขึ้น ทั้งนี้การบริโภคสินค้าคงทนเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4 ขณะที่ไตรมาสที่แล้วนั้นหดตัวร้อยละ 22.1 สำหรับการส่งออกและการนำเข้าเทียบกับไตรมาสที่แล้วหดตัวร้อยละ 30.0 และ 34.1 ตามลำดับ ในขณะที่การลงทุนภาคเอกชนหดตัวถึงร้อยละ 51.8

ในด้านการผลิตดัชนี ISM ภาคอุตสาหกรรมยังคงชี้ให้เห็นถึงการหดตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะขยับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น 36.3 ในเดือนมีนาคมก็ตาม ตลาดที่อยู่อาศัยยังคงซบเซาแม้ว่ายอดขายบ้านเก่าและบ้านใหม่จะปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยในเดือนกุมภาพันธ์ ในขณะที่การว่างงานยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 7.6 ในเดือนมกราคม เป็นร้อยละ 8.5 ในเดือนมีนาคม และล่าสุดในเดือนเมษายนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8.9 โดยภาคการผลิตที่มีการปลดพนักงานจำนวนมากได้แก่ ภาคบริการ ตลอดจนภาคอุตสาหกรรมการผลิตและภาคก่อสร้าง และภายใต้ภาวะความถดถอยทางเศรษฐกิจและอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ระดับใกล้เคียงศูนย์แล้วธนาคารกลางสหรัฐฯ จึงได้ประกาศที่จะขยายขอบเขตมาตรการสินเชื่อทางตรงหรือการเพิ่มปริมาณเงินในระบบ (Quantitative easing) รวมเป็นวงเงิน 1.25 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. โดยผ่านการซื้อพันธบัตรรัฐบาลระยะยาวมูลค่า 3 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. และการใช้งบประมาณเพิ่มเติมซื้อตราสารสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยอีก 7.5 แสนล้านดอลลาร์ ในขณะที่ยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 0.25-0

กลุ่มประเทศยูโรโซน (16) หดตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 และรุนแรงมากขึ้น ในไตรมาสแรกเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศยูโรโซน หดตัวร้อยละ 4.6 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2551 ซึ่งเป็นการหดตัวที่รุนแรงขึ้นจากที่หดตัวร้อยละ 1.4 ในไตรมาสสุดท้ายปี 2551 นอกจากนี้อัตราการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่เปรียบเทียบกับไตรมาสต่อไตรมาส (QoQ) นั้นหดตัวร้อยละ 2.5 รุนแรงมากขึ้นกว่าที่หดตัวร้อยละ 1.6 ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 และในรายประเทศนั้นเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกหลักๆ อยู่ในภาวะหดตัวรุนแรงประกอบด้วย เศรษฐกิจประเทศเยอรมนีหดตัวร้อยละ 3.8 (QoQ) ต่ำสุดนับจากปี 2513 อิตาลีหดตัวร้อยละ 2.4 (QoQ) ต่ำสุดนับจากปี 2523 และฝรั่งเศสหดตัวร้อยละ 1.2 (QoQ)

การหดตัวอย่างรุนแรงของเศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซนมีสาเหตุสำคัญมาจากการหดตัวของภาคการผลิตและมีปัญหาความตึงตัวของสินเชื่อที่เกิดจากวิกฤติการณ์ในภาคการเงินซึ่งส่งผลกระทบให้อุปสงค์ภายในประเทศหดตัว แม้ว่ารัฐบาลหลาย ๆ ประเทศได้ออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยเฉพาะการกระตุ้นการผลิตภาคอุตสาหกรรมรถยนต์ ในประเทศเยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี และสเปน แต่ภาวะการผลิตภาคอุตสาหกรรมก็ตกต่ำลงมาก จะเห็นว่าดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเดือนมีนาคมหดตัวถึงร้อยละ 20.2 จากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ซึ่งเป็นการหดตัวต่ำสุดเป็นประวัติการณ์นับจากปี 2519 ในขณะที่ภาคก่อสร้างในเดือนกุมภาพันธ์หดตัวร้อยละ 11.0 นอกจากนี้ ด้านการส่งออกซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญนั้นหดตัวร้อยละ 25.0 และ 24.0 ในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ตามลำดับ การส่งออกและการผลิตที่หดตัวได้มีการปรับลดการจ้างงานและปลด

คนงานออก จึงมีผลให้อัตราการว่างงานเร่งตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นร้อยละ 8.9 ในเดือนมีนาคมสูงสุดนับจากเดือนกรกฎาคม 2548 เป็นต้นมา การบริโภคภายในประเทศจึงลดลงอย่างต่อเนื่องตามการหดตัวของภาคการผลิตและการจ้างงาน โดยดัชนีปริมาณการค้าปลีกเดือนมีนาคมหดตัวร้อยละ 0.6 (QoQ) และร้อยละ 4.2 (YoY) ภายใต้สถานการณ์ที่เศรษฐกิจหดตัวรุนแรงมากขึ้น ธนาคารกลางสหภาพยุโรปจึงประกาศลดอัตราดอกเบี้ยลงอย่างต่อเนื่องโดยปรับลดร้อยละ 50 ในเดือนมีนาคม ร้อยละ 25 ในเดือนเมษายน และครั้งล่าสุดปรับลดลงอีกร้อยละ 50 ในเดือนพฤษภาคม ทำให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมปัจจุบันอยู่ที่ร้อยละ 1.75 และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอยู่ที่ร้อยละ 0.25

- เศรษฐกิจสหราชอาณาจักร หดตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ในอัตราที่รุนแรงมากขึ้น โดยในไตรมาสที่ 1 เศรษฐกิจอังกฤษหดตัวร้อยละ 4.1 จากช่วงเดียวกันของปี 2551 ซึ่งเป็นการหดตัวที่รุนแรงมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราหดตัวร้อยละ 1 ในไตรมาสสุดท้ายของปีที่ผ่านมา และการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจไตรมาสต่อไตรมาส (QoQ) ก็ยืนยันถึงการหดตัวที่รุนแรงมากขึ้น โดยที่เศรษฐกิจในไตรมาสแรกนี้หดตัวร้อยละ 1.9 (QoQ) เทียบกับที่มีการหดตัวร้อยละ 1.5 (QoQ) และนับว่าเป็นการหดตัวที่รุนแรงที่สุดนับจากปี 2522

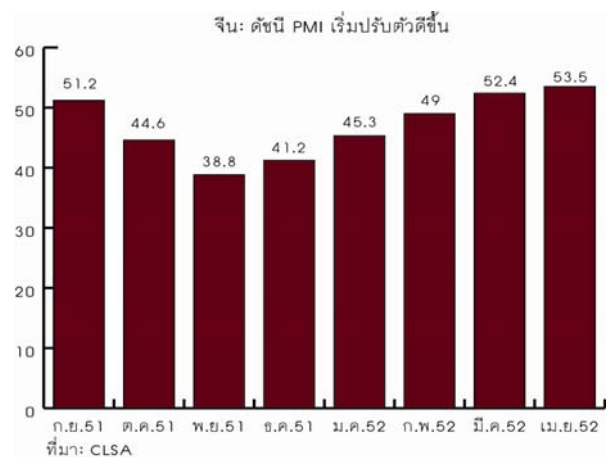
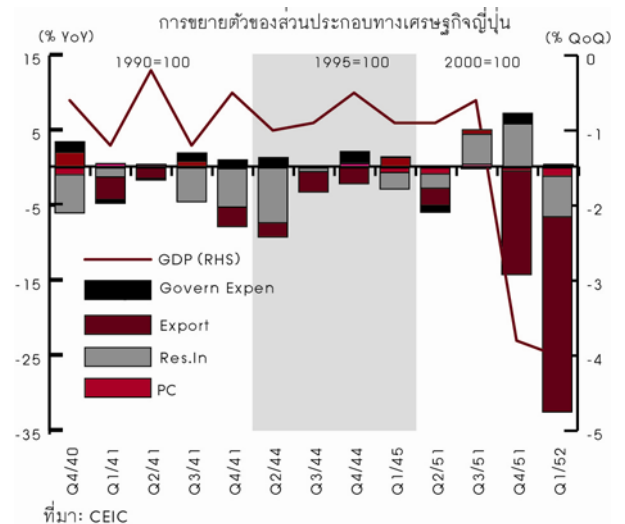
การหดตัวที่รุนแรงของเศรษฐกิจส่งผลให้การว่างงานเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากอัตราการว่างงานร้อยละ 5.3 ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 เป็นร้อยละ 7.1 ในไตรมาสแรกปี 2552 นี้ ภาคการผลิตและภาคบริการยังคงหดตัวรุนแรง โดยอุตสาหกรรมการผลิตหดตัวถึงร้อยละ 5.5 จากไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้การผลิตภาคอุตสาหกรรมที่หดตัวรุนแรงมากที่สุดได้แก่ อุตสาหกรรมโรงงานหดตัวร้อยละ 6.2 อุตสาหกรรมเหมืองแร่หดตัวร้อยละ 3.4 ภาคการผลิตไฟฟ้า ก๊าซ และน้ำ ปรับตัวลดลงร้อยละ 1.9 อย่างไรก็ตามภาคอสังหาริมทรัพย์ขยายตัวร้อยละ 4.0 เนื่องจากมีปัจจัยสนับสนุนจากการดำเนินธุรกิจในตลาดกรุงลอนดอนดีขึ้น ในขณะที่การส่งออกที่ลดลงทำให้ดุลการค้าขาดดุล 8.3 พันล้านปอนด์ในไตรมาสแรกสูงกว่าการขาดดุล 8.0 พันล้านปอนด์ ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 เล็กน้อย และเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและลดต้นทุนของภาคธุรกิจธนาคารกลางสหราชอาณาจักร ได้ปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงอีกร้อยละ 0.5 เหลือร้อยละ 0.5 ในเดือนมีนาคม 2552

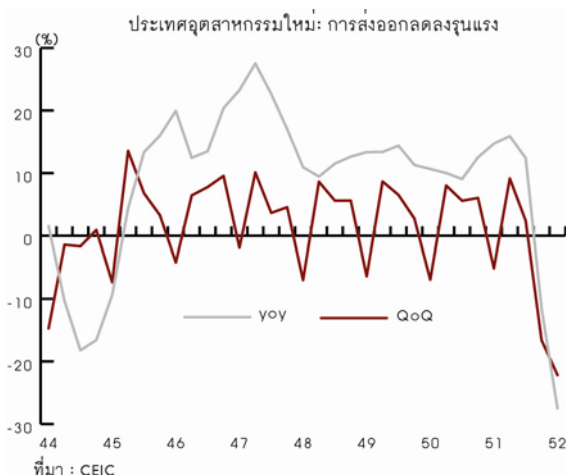
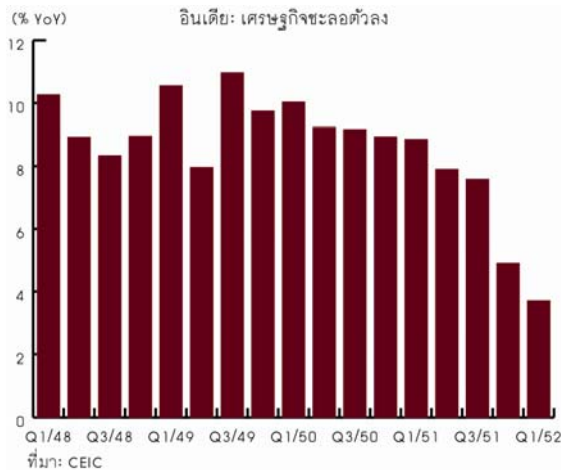
❑ เศรษฐกิจญี่ปุ่น หดตัวรุนแรงที่สุดในกลุ่มประเทศ G7

โดยในไตรมาสแรกเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นหดตัวถึงร้อยละ 9.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2551 ซึ่งเป็นการหดตัวที่รุนแรงมากขึ้นเมื่อเทียบกับการหดตัวร้อยละ 4.3 ในไตรมาสที่ 4 ของปีก่อน นอกจากนี้อัตราการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจเมื่อเทียบไตรมาสต่อไตรมาสนั้นหดตัวร้อยละ 4.0 ยังเป็นการหดตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนที่หดตัวร้อยละ 3.8 และนับเป็นก่อนหดตัวต่อเนื่องกัน 4 ไตรมาสเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ปี 2545 การหดตัวทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นมีสาเหตุสำคัญมาจากการหดตัวของอุปสงค์ในตลาดโลกและค่าเงินเยนที่แข็งค่าขึ้นซึ่งส่งผลให้การส่งออกหดตัวถึงร้อยละ 26.0 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสแรกของปี 2551 การหดตัวของภาคการส่งออกได้ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตโดยดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ย 3 เดือนแรกของปีหดตัวถึงร้อยละ 33.9 และในเดือนมีนาคมบริษัทเอกชนที่ล้มละลายมีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.0 ภาวะการผลิตและการลงทุนภาคธุรกิจเอกชนที่หดตัวรุนแรงทำให้การว่างงานเพิ่มขึ้นอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง โดยอัตราการว่างงานเดือนมีนาคมเพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบ 4 ปีเป็นร้อยละ 4.8 เมื่อประกอบกับความเชื่อมั่นของประชาชนที่ลดลงจึงทำให้อุปสงค์ภายในประเทศยังคงหดตัวต่อเนื่อง โดยดัชนีดัชนีการค้าปลีกหดตัวมากเป็นประวัติการณ์ถึงร้อยละ 5.7 ในเดือนกุมภาพันธ์

❑ เศรษฐกิจจีนขยายตัวต่ำสุดในรอบ 10 ปี ในไตรมาสแรกปี 2552 นี้เศรษฐกิจจีนขยายตัวร้อยละ 6.1 จากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (YoY) ซึ่งชะลอตัวต่อเนื่องจากร้อยละ 6.8 ในไตรมาสที่ 4 ในปีที่ผ่านมา และเป็นการขยายตัวต่ำสุดในรอบ 10 ปี การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนเป็นผลมาจากการหดตัวของภาคการส่งออกซึ่งหดตัวร้อยละ 19.7 โดยเฉพาะการส่งออกไปตลาดสหรัฐฯ สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นตลาดสำคัญนั้นหดตัวร้อยละ 22.1 14.8 และ 16.1 ตามลำดับ ในขณะที่การนำเข้าในไตรมาสแรกหดตัวร้อยละ 30.7 อย่างไรก็ตามอุปสงค์ภายในประเทศซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่า 4 ล้านล้านหยวน (586 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ) รวมทั้งการขยายสินเชื่อของธนาคารที่อยู่ในความดูแลของภาครัฐซึ่งส่งผลดีต่อภาคธุรกิจ โดยในไตรมาสแรกปริมาณสินเชื่ออยู่ที่ 34,955 ล้านหยวน ขยายตัวถึงร้อยละ 27.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน มาตรการดังกล่าวช่วยบรรเทาผลกระทบจากการ

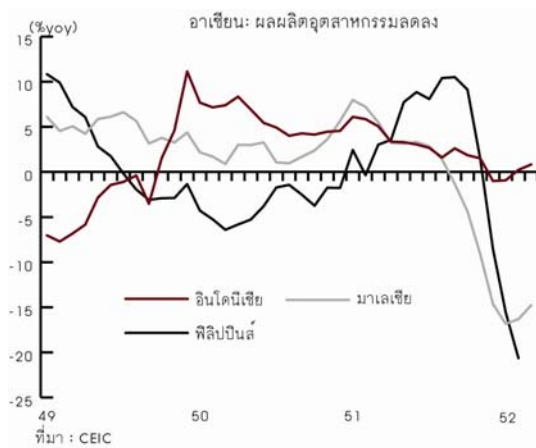
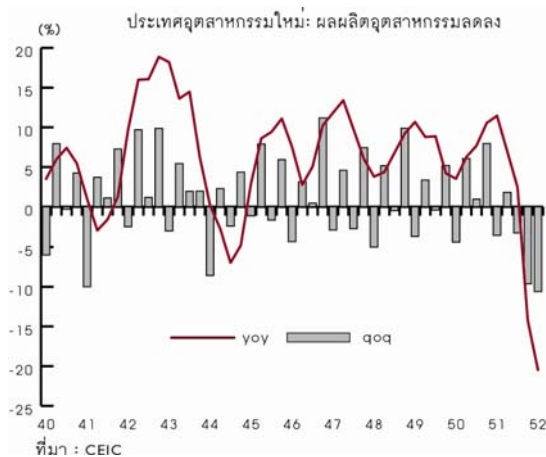
หดตัวในภาคการส่งออกและมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนให้ภาคเศรษฐกิจในประเทศขยายตัว โดยที่การลงทุนมีการขยายตัวร้อยละ 28.8 สูงสุดนับจากไตรมาส 2 ปี 2549 ในขณะที่ดัชนีค้าปลีกเดือนมีนาคมเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.7 ปรับตัวดีขึ้นจากเดือนกุมภาพันธ์ที่ขยายตัวร้อยละ 11.6 ในขณะที่ดัชนี PMI เริ่มปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่องและเข้าสู่ระดับสูงกว่า 50 ในเดือนมีนาคม

□ เศรษฐกิจอินเดีย ในไตรมาสแรกของปี 2552 คาดว่าเศรษฐกิจอินเดียจะขยายตัวประมาณร้อยละ 3.7 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 4.9 ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 และเป็นการขยายตัวต่ำสุดนับจากปี 2540 ทั้งนี้เนื่องจากได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากภาวะถดถอยของเศรษฐกิจโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดลงของความต้องการในสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และรถยนต์ ทั้งนี้การส่งออกในเดือนกุมภาพันธ์และมีนาคมหดตัวถึงร้อยละ 21.7 และ 33.0 ตามลำดับ ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าวรัฐบาลอินเดียได้ประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่า 1.4 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. นอกจากนี้ธนาคารกลางอินเดียยังได้ดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษในการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยการปรับลดอัตราดอกเบี้ยอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่เดือนตุลาคมปีก่อน โดย Repo rate ลดลงจากร้อยละ 9.0 เหลือร้อยละ 4.75 และ Reverse Repo rate ลดลงจากร้อยละ 6.0 เหลือร้อยละ 3.25 รวมทั้งได้มีการปรับลดอัตราเงินสดสำรองตามกฎหมายของธนาคารลงจากร้อยละ 9.0 เหลือร้อยละ 5.0 อีกด้วยเพื่อสนับสนุนการขยายสินเชื่อและปริมาณเงินในระบบ

□ เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่: ภาคการผลิตหดตัวรุนแรง เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่หดตัวอย่างมาก เนื่องจากการหดตัวของภาคการส่งออก โดยในไตรมาสแรกเศรษฐกิจประเทศเกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮังการี และสิงคโปร์หดตัวร้อยละ 4.3 10.2 7.8 และ 11.5 ตามลำดับ ซึ่งเป็นการหดตัวที่รุนแรงมากขึ้น เมื่อเทียบกับการหดตัวร้อยละ 3.4 8.4 2.6 และ 4.2 ในไตรมาสสุดท้ายของปีที่ผ่านมา ตามลำดับ ขณะที่การส่งออกของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่โดยภาพรวม ลดลงร้อยละ 21.2 (QoQ) และร้อยละ 27.5 (YoY) ซึ่งเป็นการลดลงที่รุนแรงมากขึ้นเมื่อเทียบกับร้อยละ 16.6 (QoQ) และร้อยละ 11.61 (YoY) ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 โดยที่ในไตรมาสแรกนี้มูลค่าการส่งออกของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ไปยังตลาดสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ยุโรป และจีน หดตัวจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้วถึงร้อยละ 26.9 24.8 30.0 และ 31.3 ตามลำดับ การหดตัวที่รุนแรงมากขึ้นของภาคการส่งออกทำให้การใช้กำลังการผลิตลดลงมากและนับได้ว่าภาคการผลิตเข้าสู่ภาวะวิกฤติซึ่งจะเห็นได้จากผลผลิตภาคอุตสาหกรรมของประเทศเกาหลีใต้และไต้หวันหดตัวสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในเดือนมกราคมโดยหดตัวร้อยละ 25.47 และ 43.31 ตามลำดับ เช่นเดียวกับผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในเดือนมีนาคมของสิงคโปร์ซึ่งหดตัวสูงสุดเป็นประวัติการณ์ถึงร้อยละ 33.8 นอกจากนี้แรงกดดันจากการหดตัวในภาคอุตสาหกรรมได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานของแรงงานและอุปสงค์ในประเทศอย่างชัดเจน โดยที่ในเดือนมีนาคมอัตราการว่างงานของประเทศเกาหลีใต้ ไต้หวัน สิงคโปร์ และฮังการีปรับตัว

สูงขึ้นเป็นร้อยละ 3.7 5.8 3.2 และร้อยละ 5.2 เทียบกับร้อยละ 3.3 8.3 2.5 และร้อยละ 4.6 ในเดือนมกราคมตามลำดับ ในขณะที่ดัชนีการค้าปลีกของไต้หวันและสิงคโปร์ เดือนมีนาคมหดตัวร้อยละ 4.5 และ 7.7 ปรับตัวลดลงจากการหดตัวร้อยละ 1.0 และการขยายตัวร้อยละ 7.4 ในเดือนมกราคมตามลำดับ นอกจากนี้เศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้ยังได้รับผลกระทบจากการที่สินเชื่อบริษัท

- ❑ เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอาเซียน ได้ผลกระทบรุนแรงจากการหดตัวของเศรษฐกิจโลกที่ได้ส่งผลให้การค้าระหว่างประเทศหดตัว เช่นเดียวกับกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ โดยเศรษฐกิจเวียดนามในไตรมาสแรกขยายตัวเพียงร้อยละ 3.1 (YoY) เทียบกับร้อยละ 5.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 7.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจอินโดนีเซียขยายตัวร้อยละ 4.4 เทียบกับร้อยละ 5.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 6.7 ในไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา ในขณะที่เศรษฐกิจมาเลเซียคาดว่าจะหดร้อยละ 4.0 เทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 7.1 ในไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา และเศรษฐกิจฟิลิปปินส์มีแนวโน้มที่จะเผชิญกับภาวะหดตัวทางเศรษฐกิจเป็นครั้งแรกนับจากปี 2541 การชะลอตัวทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงและการหดตัวทางเศรษฐกิจมีสาเหตุสำคัญมาจากการหดตัวของภาคการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่เป็นฐานสำคัญสำหรับการส่งออก ทั้งนี้มูลค่าการส่งออกสินค้าที่ไม่รวมน้ำมันโดยรวมของประเทศในกลุ่มอาเซียน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม) หดตัวถึงร้อยละ 24.9 ในไตรมาสแรกนี้ในขณะที่ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในแต่ละประเทศก็ได้ลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง และอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นอย่างไรก็ตามรัฐบาลของประเทศต่างๆ ก็ได้ออกมาตราการกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งมาตรการด้านการคลังผ่านการใช้จ่ายภาครัฐ และมาตรการด้านการเงินเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายอัตราดอกเบี้ยต่ำ

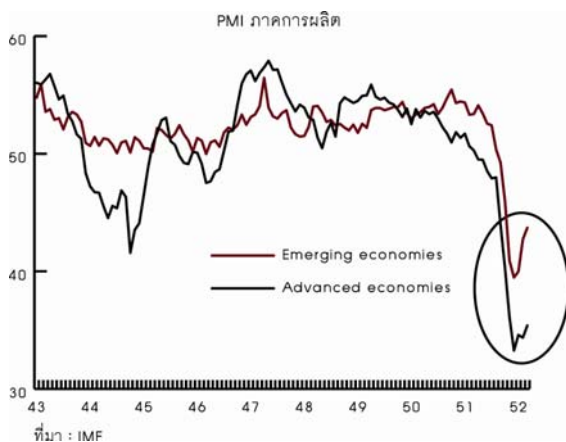
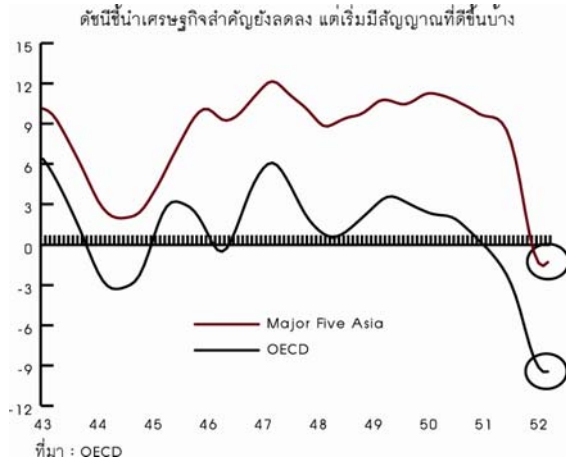
2. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2552

2.1 แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2552

เครื่องชี้เศรษฐกิจในหลายประเทศที่เป็นกลุ่มเศรษฐกิจสำคัญของโลกชี้ว่าเศรษฐกิจเริ่มมีเสถียรภาพมากขึ้นและเริ่มมีสัญญาณของการปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น และทำให้มีความเชื่อมั่นมากขึ้นว่าเศรษฐกิจจะผ่านพ้นจุดต่ำสุดได้ภายในไตรมาสสองหรือสามและจะฟื้นตัวดีขึ้นในช่วงปลายปี และเฉลี่ยโดยรวมภาวะเศรษฐกิจโลกในครึ่งหลังจะปรับตัวดีขึ้นกว่าในครึ่งแรกของปี

ในช่วงปลายไตรมาสแรกและต้นไตรมาสสอง เครื่องชี้ทางเศรษฐกิจในประเทศสำคัญ ๆ หลายรายการแสดงถึงสัญญาณของการปรับตัวเข้าสู่ภาวะที่มีเสถียรภาพมากขึ้น (Stabilization process) และเครื่องชี้บางรายการนั้นเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจในสหรัฐอเมริกาและจีนซึ่งเริ่มส่งสัญญาณของการหดตัวในอัตราที่ช้าลงโดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งการปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงมาก การอัดฉีดสภาพคล่อง และการเพิ่มการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ แต่อย่างไรก็ตามในกลุ่มประเทศยุโรปและญี่ปุ่นนั้นยังไม่มีสัญญาณของการปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นที่ชัดเจนนัก สถานการณ์ประเด็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจโลกที่สำคัญ มีดังนี้

- **สหรัฐอเมริกา** เครื่องชี้ทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ในไตรมาสแรกยังคงปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและดัชนีด้านการผลิตเริ่มปรับตัวดีขึ้นและส่งสัญญาณว่าจะผ่านพ้นจุดต่ำสุด โดยดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเพิ่มจากระดับต่ำสุดที่ 25.3 ในเดือนกุมภาพันธ์เป็น 39.2 ในเดือนเมษายน ซึ่งดัชนีความเชื่อมั่นนั้นเป็นดัชนีชี้ว่าการฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่สำคัญและเป็นปัจจัยที่จะสนับสนุนให้การดำเนินมาตรการในการฟื้นฟูเศรษฐกิจนั้นมีประสิทธิผลมากขึ้น อย่างไรก็ตามการปรับตัวเข้าสู่ภาวะที่เศรษฐกิจมีเสถียรภาพนั้นนับว่ายังมีความเปราะบางและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจจะต้องใช้เวลา โดยที่ยังมีความผันผวนในช่วงสั้น ๆ ได้ง่าย เช่น ตัวเลขการค้าปลีกในเดือนเมษายนยังลดลงเล็กน้อยร้อยละ 0.4 ในขณะที่ดัชนี ISM ภาคอุตสาหกรรมปรับเพิ่มจากระดับ 36.3 ในเดือนมีนาคมเป็น 40.1 ในเดือนเมษายน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่า 50 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเศรษฐกิจจะยังคงหดตัวต่อไป เช่นเดียวกับดัชนี ISM ภาคบริการที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากระดับ 40.8 เป็น 43.8 ในช่วงเวลาเดียวกัน ตัวเลขการขายบ้านเก่าและบ้านใหม่ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 258,000 และ 4,490,000 หน่วยในเดือนมกราคมเป็น 331,000 และ 4,710,000 ในเดือนกุมภาพันธ์ ก่อนที่จะปรับตัวลดลงอีกครั้งในเดือนมีนาคม การปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นของตลาดที่อยู่อาศัยเป็นผลมาจากอัตราดอกเบี้ยจำนองและราคาที่อยู่อาศัยที่ปรับลดลงต่ำเป็นประวัติการณ์รวมทั้งมาตรการการคืนภาษีให้กับผู้ซื้อบ้านเป็นครั้งแรก

ในขณะที่การว่างงานยังคงเพิ่มขึ้นแต่อัตราการเพิ่มเริ่มชะลอลงในเดือนเมษายน นอกจากนี้ ผลของมาตรการปล่อยสินเชื่ทางตรงเพื่อเพิ่มปริมาณเงินของสหรัฐ (Quantitative easing) ยังทำให้สถานการณ์ในตลาดเงินและตลาดทุนปรับตัวดีขึ้นโดยลำดับ โดยธนาคารขนาดใหญ่หลายแห่งเริ่มที่จะระดมทุนโดยผ่านตลาดพันธบัตรได้มากขึ้น อัตราดอกเบี้ยสินเชื่อจำนองแบบคงที่ลดลงต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ ตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 25 ซึ่งเป็นผลมาจากกำไรในภาคการเงินที่ปรับตัวดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าทำให้ความเสี่ยงของเศรษฐกิจสหรัฐที่จะเข้าสู่ภาวะเงินฝืดนั้นลดลง

□ **จีน** ดัชนี PMI ปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 5 และปรับตัวขึ้นสูงกว่าระดับ 50 เป็นครั้งแรกในเดือนเมษายนซึ่งเป็นระดับที่แสดงถึงสัญญาณการขยายตัวของเศรษฐกิจ ดัชนี PMI ปรับตัวดีขึ้นในทุกองค์ประกอบย่อย ทั้งในด้านผลผลิต คำสั่งซื้อสินค้าใหม่ ปริมาณการซื้อสินค้า และการจ้างงานที่ปรับตัวเข้าสู่ระดับที่แสดงถึงการขยายตัวเป็นครั้งแรกนับจากเดือนกรกฎาคมในปีที่ผ่านมา ดัชนีความเชื่อมั่นยังปรับตัวลดลงแต่ในอัตราที่ช้าลงเฉลี่ยร้อยละ 0.49 ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2552 เทียบกับการลดลงเฉลี่ยร้อยละ 2.2 ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีที่ผ่านมา การลงทุนในโรงงานและอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.5 ในช่วง 4 เดือนแรกของปี เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.6 ในช่วง 3 เดือนแรกซึ่งแสดงถึงการเร่งตัวขึ้นของการลงทุนในช่วงเดือนเมษายน การปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นดังกล่าวมีปัจจัยสนับสนุนมาจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจทางการคลังและการขยายสินเชื่อของธนาคารที่อยู่ในความควบคุมดูแลของภาครัฐ

□ **กลุ่มประเทศยูโรโซน** ดัชนีความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 11 เดือน จากระดับ 64.4 ในเดือนมีนาคมเป็นระดับ 67.2 ในเดือนเมษายน ดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นแรงที่สุดนับจากเดือน ธันวาคม 2544 จากระดับ 33.9 และ 40.9 ในเดือนมีนาคมเป็น 36.8 และ 43.8 ในเดือนเมษายน ในขณะที่การส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.8 ในเดือนกุมภาพันธ์ ในเดือนเมษายน ธนาคารกลางยุโรป (ECB) ปรับลดอัตราดอกเบี้ย Refinance ลงอีกร้อยละ 0.25 และมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับการปล่อยสินเชื่อมากขึ้น ภายใต้แนวโน้มดังกล่าวคาดว่าเศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซนจะเริ่มหดตัวช้าลงในช่วงที่เหลือของปี

□ **ญี่ปุ่น** ดัชนี PMI เดือน เมษายน ปรับตัวเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 41.4 เป็นการปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 4 และเป็นระดับสูงสุดนับจากเดือนตุลาคมปีก่อน ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนมีนาคม ขยายตัวร้อยละ 1.8 หลังจากหดตัวต่อเนื่องกันมา 5 เดือน มูลค่าการส่งออกปรับตัวดีขึ้นในเดือนมีนาคมแต่ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าในเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมากว่าร้อยละ 35 สินค้าคงคลังหดตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 3 โดยหดตัวร้อยละ 3.3 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า นอกจากนี้การออกนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจรอบที่ 2 เพิ่มเติมมูลค่า 15.4 ล้านล้านเยน (153 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.) ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้เศรษฐกิจสามารถฟื้นตัวกลับมาได้

□ **กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่** การส่งออกสินค้าไปสหรัฐอเมริกาและจีน เดือนมีนาคมเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าขยายตัวร้อยละ 26.7 และ 16.3 ตามลำดับ

แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในช่วงที่เหลือของปี 2552

คาดว่าเศรษฐกิจโลกในปี 2552 จะหดตัวประมาณร้อยละ 1.5 – 2.0 โดยที่เศรษฐกิจของประเทศหลักหดตัวรุนแรงในครั้งแรกของปีก่อนที่จะเริ่มปรับตัวดีขึ้นในครึ่งหลังของปีอันเป็นผลจากการดำเนินมาตรการการเงินและการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ สัญญาณการปรับตัวดีขึ้นของเครื่องชี้เศรษฐกิจในหลายประเทศได้มีความเชื่อมั่นมากขึ้นว่าเศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรมสำคัญจะปรับตัวผ่านช่วงต่ำสุดในช่วงไตรมาสสองหรือในไตรมาสสามเป็นอย่างช้าและเศรษฐกิจโลกจะเริ่มปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นและมีการขยายตัวหลังจากนั้น แต่อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยเสี่ยงที่จะทำให้การฟื้นตัวอย่างชัดเจนในครึ่งหลังของปีของเศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมต้องล่าช้าออกไป ได้แก่ อัตราการว่างงานระดับสูงและยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การลดระดับหนี้สินของภาคครัวเรือนและเอกชน (De-leveraging) การลดลงของความมั่งคั่ง และการหดตัวของการลงทุนภาคเอกชน ในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจสำคัญนั้นคาดว่าสหรัฐอเมริกาและจีนคาดว่าจะประเทศในกลุ่มแรกที่มีการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจโดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ ในขณะที่การฟื้นตัวของญี่ปุ่นและสหราชอาณาจักรจะมีความล่าช้า และในระดับภาพรวมของเศรษฐกิจโลกนั้นสัญญาณการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่เริ่มปรากฏและพลวัตต่อเนื่องของสัญญาณการฟื้นตัวดังกล่าวในช่วงที่เหลือของปียังคงมีความเปราะบางและขึ้นอยู่กับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจทางการคลังในเศรษฐกิจหลัก ๆ เป็นสำคัญ ในขณะที่ในหลายประเทศรวมทั้งสหรัฐ นั้นก็ยังคงต้องระมัดระวังปัญหาหนี้เสียในภาคการเงินที่อาจจะเกิดขึ้นจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยรวมทั้งการแก้ปัญหาสภาพคล่องภาคการเงินด้วย

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ

%YOY	2551				2552
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
โลก	4.8	3.8	2.3	-0.2	-4.0f
สหรัฐอเมริกา	2.5	2.1	0.8	-0.8	-2.6
กลุ่มยูโรโซน	2.1	1.4	0.6	-1.5	-4.6
อังกฤษ	2.3	1.6	0.0	-1.0	-4.1
ญี่ปุ่น	1.3	0.6	-0.1	-4.6	-9.7
จีน	10.6	10.1	9.0	6.8	6.1
อินเดีย	8.8	7.9	7.6	4.9	3.7f
เกาหลีใต้	5.5	4.3	3.1	-3.4	-4.3
ไต้หวัน	6.25	4.56	-1.0	-8.4	-10.2
ฮ่องกง	7.3	4.2	1.7	-2.5	-7.8
สิงคโปร์	6.7	2.5	0.0	-4.2	-10.1
มาเลเซีย	7.1	6.3	4.7	0.1	-4.0f
ฟิลิปปินส์	4.7	4.4	5.0	4.5	-1.0f
เวียดนาม	7.5	5.6	6.5	5.6	3.1

ที่มา: รวบรวมจากหลายแหล่ง และการประมาณการของ สศช.

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ

% YoY	2549	2550	2551	2552f	2553f
โลก	5.3	5.2	2.8	(-2.0) - (-1.5)	3.0
สหรัฐอเมริกา	2.8	2.0	1.2	(-3.0) - (-2.5)	1.6
กลุ่มยูโรโซน	3.0	3.0	0.7	-4.2	0.2
อังกฤษ	2.8	3.1	0.7	-4.3	0.2
ญี่ปุ่น	2.1	2.4	-0.7	(-6.0) - (-5.0)	0.6
จีน	11.6	13.0	9.1	6.5	8.0
อินเดีย	9.7	9.3	7.3	4.8	6.5
เกาหลีใต้	5.1	5.1	2.2	-3.5	3.6
ไต้หวัน	4.8	5.7	0.1	-7.7	3.1
ฮ่องกง	7.0	6.4	2.6	-5.0	3.0
สิงคโปร์	8.4	7.7	1.1	-8.5	3.5
มาเลเซีย	5.8	6.3	4.6	-3.5	4.3
ฟิลิปปินส์	5.4	7.2	4.6	0.0	4.2
เวียดนาม	7.9	8.2	6.3	3.5	5.6
อินโดนีเซีย	5.5	6.3	6.1	3.0	5.0

ที่มา: CEIC และรวบรวมจากหลายที่

วิธีที่ผ่อนปรนมากเกินไป (adverse feedback loop) ดังนั้นการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกโดยพร้อมเพียงและยั่งยืน (Synchronized and self-reinforcing recovery) จะมีความล่าช้าจนกว่าสถานการณ์ในตลาดที่อยู่อาศัย ความเชื่อมั่น การจ้างงาน ต้นทุนสินเชื่อ และผลการประกอบการภาคธุรกิจ จะปรับตัวดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญและอัตราการออมปรับตัวเข้าสู่เสถียรภาพมากขึ้น แนวโน้มเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศสำคัญ ๆ ในปี 2552 สรุปได้ดังนี้

□ **เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ** คาดว่าจะหดตัวร้อยละ 3.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.7 และ 0.8 ในปี 2550 และปี 2551 โดยในกรณีฐานคาดว่าเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาจะหดตัวต่อเนื่องแต่ในอัตราที่ชะลอลงตามลำดับในไตรมาสที่ 2 (ร้อยละ -1.7) และไตรมาสที่ 3 (ร้อยละ -1.3) ก่อนที่จะขยายตัวร้อยละ 1.7 ในไตรมาสที่ 4 อย่างไรก็ตามภายใต้สถานการณ์การปรับตัวที่ดีขึ้นของเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ รวมทั้งสินค้าคงคลังที่ปรับตัวลดลงอย่างรวดเร็วในขณะที่มีการขยายตัวของภาคบริการและการดำเนินการมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงที่เหลือของปี (ซึ่งจนถึงปัจจุบันมีการเบิกจ่ายเพียงร้อยละ 8 ของงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งสิ้น 787 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) มีโอกาสที่อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของสหรัฐจะเริ่มเข้าสู่ภาวะทรงตัวมากขึ้นในไตรมาสที่ 3 ก่อนที่จะฟื้นตัวมากกว่ากรณีฐานในไตรมาสที่ 4 ทั้งนี้โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก (i) มาตรการภาษีที่ดำเนินการอย่างทันต่อเวลาและมีประสิทธิภาพซึ่งทำให้อำนาจซื้อที่แท้จริงเพิ่มขึ้นแม้ว่ารายได้ครัวเรือนจะลดลงในภาวะการว่างงานเพิ่มขึ้น (ii) การขยายตัวของการใช้จ่ายภาครัฐ และ (iii) การลดลงของสินค้าคงคลังและการฟื้นตัวของการบริโภคช่วยลดแรงกดดันต่อภาคการผลิตและทำให้ภาคการผลิตกลับมาเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐในไตรมาสสุดท้ายจะยังคงมีความเปราะบางและขึ้นอยู่กับความทันต่อเวลาและขีดความสามารถของมาตรการแก้ไขปัญหาในภาคการเงินและการกระตุ้นเศรษฐกิจเป็นหลัก ภายใต้แนวโน้มดังกล่าวคาดว่าเศรษฐกิจสหรัฐทั้งปีหดตัวประมาณร้อยละ 2.5 - 3.0

□ **กลุ่มประเทศยูโรโซน** การหดตัวทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่ยาวนานกว่าเศรษฐกิจสหรัฐ เนื่องจากผลกระทบของภาคการส่งออก และสินค้าคงคลังเพิ่มขึ้นมากโดยยังไม่มีสถานการณ์การปรับตัวลดลงที่ชัดเจน รวมทั้งการว่างงานที่ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและสูงถึงร้อยละ 8.9 ในเดือนมีนาคม อย่างไรก็ตามปัญหาในภาคที่อยู่อาศัยในกลุ่มประเทศยูโรโซนมีความรุนแรงน้อยกว่าเมื่อเทียบกับในตลาดสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรและภาคธุรกิจส่วนใหญ่ระดมทุนในตลาดการเงินมากกว่าตลาดตราสารหนี้ ดังนั้นภายใต้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว มาตรการแก้ไขปัญหาในภาคการเงินที่จะดำเนินการเพิ่มเติม และแนวโน้มเศรษฐกิจของตลาดส่งออกที่เริ่มมี

สัญญาณการปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น รวมทั้งการอ่อนตัวของค่าเงิน คาดว่าจะทำให้เศรษฐกิจยูโรโซนหดตัวในอัตราที่ช้าลงในไตรมาสที่ 2 และ 3 ก่อนที่จะเริ่มขยายตัวเข้าสู่แดนบวกในไตรมาสที่ 4 ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจทั้งปีหดตัวร้อยละ 4.2

□ **สำหรับเศรษฐกิจสหราชอาณาจักรทั้งปี 2552** คาดว่าจะหดตัวมากกว่าเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาและกลุ่มประเทศยูโรโซนเล็กน้อยโดยหดตัวประมาณร้อยละ 4.3 เนื่องจากปัญหาการว่างงานอยู่ในระดับสูงและยังคงมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ในขณะที่มีปัญหาระง่อนสินจำนวนมากในภาคครัวเรือนและธุรกิจ อย่างไรก็ตามการดำเนินมาตรการขยายสินเชื่อทางตรงในช่วงที่ผ่านมาได้ส่งผลให้ปัญหาการหดตัวของสินเชื่อเริ่มปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นในขณะที่การอ่อนตัวของค่าเงินปอนด์จะช่วยสนับสนุนการส่งออกให้ปรับตัวดีขึ้น ดังนั้นจึงคาดว่าเศรษฐกิจสหราชอาณาจักรจะเริ่มฟื้นตัวได้ในช่วงปลายปี 2552

□ **เศรษฐกิจญี่ปุ่นนั้นไม่ได้ประสบปัญหาในภาคการเงิน** แต่อย่างไรก็ตามการส่งออกสุทธิได้หดตัวลงมากและส่งผลกระทบให้เศรษฐกิจหดตัวรุนแรง (ประมาณ 5 ใน 6 ในการหดตัวร้อยละ 3.2 ในไตรมาสแรกนั้นมาจากการลดลงของการส่งออกสุทธิ) และจากข้อเท็จจริงที่เศรษฐกิจญี่ปุ่นเป็นผู้ส่งออกสินค้าสำคัญและเป็นผู้ส่งออกสินค้าราคาสูงแล้ว คาดว่าการฟื้นตัวของเศรษฐกิจญี่ปุ่นอย่างชัดเจนจะต้องขึ้นอยู่กับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกอย่างเป็นวงกว้างและชัดเจน ดังนั้นคาดว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นในปี 2552 จะหดตัวถึงร้อยละ 5.0-6.0

□ **ภูมิภาคเอเชียมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลง** อย่างรุนแรง โดยเป็นผลมาจากการเศรษฐกิจประเทศจีนและอินเดียชะลอตัวมาก และเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่และประเทศที่พึ่งพิงการส่งออกสูงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อยู่ในภาวะหดตัว ทั้งนี้คาดว่าอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจจีนและอินเดียจะชะลอจากร้อยละ 9.0 และร้อยละ 7.3 ในปีที่ผ่านมาเป็นร้อยละ 6.5 และร้อยละ 4.8 ในปีนี้ตามลำดับ อย่างไรก็ตามปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นทางการคลังจำนวนมากในภาคอุตสาหกรรมสำคัญ สำหรับเศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่นั้นคาดว่าจะหดตัวประมาณร้อยละ 5.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.3 ในปีที่ผ่านมา อันเป็นผลมาจากการส่งออกหดตัวและประเทศเหล่านี้ต้องพึ่งพิงการส่งออกในระดับสูง โดยคาดว่าเศรษฐกิจสิงคโปร์

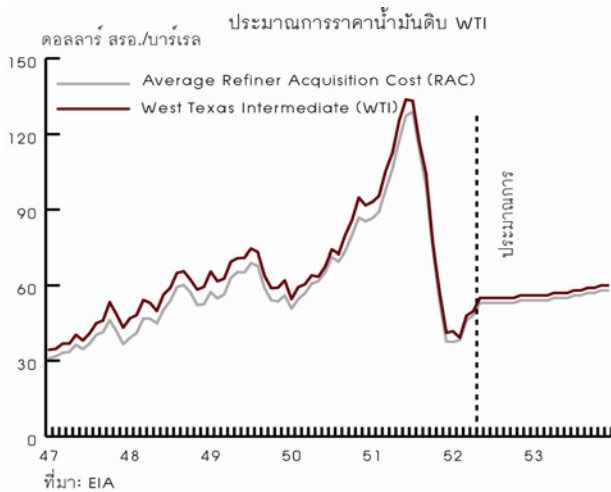
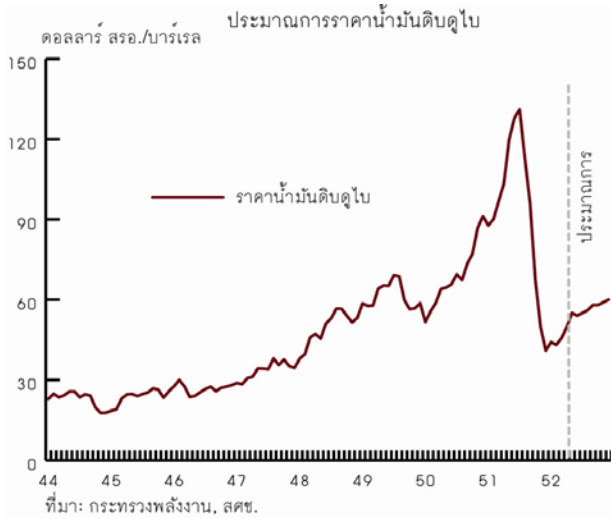
และไต้หวันจะหดตัวถึงร้อยละ 8.5 และร้อยละ 7.7 ตามลำดับ ในขณะที่เศรษฐกิจประเทศเกาหลีใต้ไม่นอกจากได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอยที่ทำให้การส่งออกหดตัวแล้วยังได้รับผลกระทบจากภาวะสินเชื่อตึงตัว ปัญหาหนี้สินภาคครัวเรือนและธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง โดยคาดว่าเศรษฐกิจเกาหลีใต้จะหดตัวร้อยละ 3.5 ในปี 2552 นี้ สำหรับเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียนนั้นคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0 อันเป็นผลมาจากการหดตัวของเศรษฐกิจไทยและมาเลเซียในขณะที่เศรษฐกิจอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 3.0 และร้อยละ 0 ตามลำดับ ซึ่งเป็นการขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงมาก

□ **กลุ่มละตินอเมริกา** คาดว่าเศรษฐกิจจะหดตัวประมาณร้อยละ 1.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.2 ในปี 2551 เนื่องจากการลงทุนทางตรงลดลง และสินเชื่อในตลาดการเงินลดลงมาก รวมทั้งการลดลงของอุปสงค์ในอเมริกาเหนือซึ่งเป็นตลาดส่งออกสำคัญ โดยเศรษฐกิจประเทศบราซิล เม็กซิโก อาร์เจนตินา ชิลี บราซิล และโคลัมเบียจะอยู่ในภาวะหดตัว เช่นเดียวกับเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศตะวันออกกลางและแอฟริกาใต้ที่คาดว่าเศรษฐกิจจะชะลอตัวลงอย่างมีนัยสำคัญจากการขยายตัวร้อยละ 5.2 และร้อยละ 5.9 มาเป็นเพียงร้อยละ 2.0 และร้อยละ 2.5 ในปีนี้ ทั้งนี้โดยมีสาเหตุมาจากการลดลงของอุปสงค์และราคาของสินค้าขั้นปฐมในตลาดโลก นอกจากนี้ กลุ่มประเทศ CIS และยุโรปตะวันออกหลายประเทศคาดว่าจะประสบปัญหาการหดตัวทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงเนื่องจากปัญหาวิกฤติการณ์ทางการเงิน โดยเฉพาะรัสเซีย ฮังการีและประเทศอื่น ๆ ในแถบบอลติก

2.2 แนวโน้มราคาน้ำมันปี 2552

□ **คาดว่าราคาน้ำมันดิบดูไบโดยเฉลี่ยในปี 2552 จะอยู่ที่ 50 - 60 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล** ต่ำกว่าราคาเฉลี่ย 93.65 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี 2551 ทั้งนี้ราคาเฉลี่ยในช่วง 4 เดือนแรกของปีเท่ากับ 45.49 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล โดยราคาได้เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ย 44.27 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสแรกเป็น 49.71 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในเดือนเมษายน และเฉลี่ยเท่ากับ 56.68 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในช่วงวันที่ 1- 21 พฤษภาคม โดยมีราคาสูงสุดเท่ากับ 59.32 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ณ วันที่ 21 พฤษภาคม 2552

สำหรับในช่วงครึ่งหลังของปี คาดว่าราคาน้ำมันดิบจะมีแนวโน้มสูงกว่าในช่วงครึ่งแรกของปี เนื่องจากเริ่มมีสัญญาณว่าเศรษฐกิจในบางประเทศจะผ่านพ้นจุดต่ำสุดของวัฏจักรเศรษฐกิจได้ในช่วงไตรมาสสองนี้ เช่น จีน และสหรัฐอเมริกา

ประมาณการราคาน้ำมันปี 2552

EIA (ณ พ.ค.52)	WTI = 51.70 US\$/Barrel
UBS Securities LLC (ณ มี.ค.52)	WTI = 47 US\$/Barrel
Barclays Capital (ณ มี.ค.52)	WTI, BRENT = 60 US\$/Barrel
Merrill Lynch (ณ มี.ค.52)	Brent = 52 US\$/Barrel ในปี 2552 and 62 US\$/Barrel ในปี 2553
Citigroup Inc. (ณ มี.ค.52)	WTI = 48 US\$/Barrel

รวมทั้งประเทศเศรษฐกิจสำคัญในเอเชีย ทำให้ความต้องการใช้น้ำมันเพิ่มขึ้น จากรายงานปริมาณน้ำมันดิบคงคลังของสหรัฐฯ ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2552 อยู่ที่ระดับ 368.5 ล้านบาร์เรล ปรับลดลง 2.1 ล้านบาร์เรล ซึ่งมากกว่าที่คาดการณ์ว่าจะปรับลดเพียง 2 แสนบาร์เรล ซึ่งเป็นผลจากการนำเข้าน้ำมันดิบที่ลดลง ส่วนปริมาณน้ำมันเบนซินคงคลังของสหรัฐฯ ปรับลดลง 4.3 ล้านบาร์เรล มาอยู่ที่ระดับ 204 ล้านบาร์เรล ซึ่งมากกว่าที่คาดการณ์ว่าจะปรับลดเพียง 1.2 ล้านบาร์เรล เนื่องจากใกล้เข้าสู่วันหยุดของสหรัฐฯ ในช่วงวันที่ 23 - 25 พ.ค. ซึ่งเป็นการเริ่มฤดูการท่องเที่ยวซึ่งจะมีการเดินทางมากในสหรัฐฯ นอกจากนี้กลุ่มโอเปกมีความมั่นใจว่าเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัว ส่งผลให้กลุ่มโอเปกอาจจะตัดสินใจไม่ปรับลดการผลิตในการประชุมในวันที่ 28 พ.ค. นี้ เนื่องจากการที่ภาวะเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น ทำให้ความต้องการใช้น้ำมันเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบมีแนวโน้มที่จะปรับเพิ่มขึ้นอยู่ ณ ระดับที่เหมาะสมที่ 70 - 80 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรลได้ในบางช่วงตามเป้าหมายของโอเปก

- สถาบันต่าง ๆ คาดการณ์ราคาน้ำมันดิบ WTI เฉลี่ยในปี 2552 จะยังอยู่ในระดับต่ำ โดยที่ราคาเฉลี่ยในครึ่งหลังของปีจะสูงกว่าในครึ่งแรก แต่การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกจะยังเปราะบางทำให้แรงกดดันราคาน้ำมันไม่สูงมาก โดยภาพรวมหลายสถาบันคาดการณ์ราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยทั้งปีจะอยู่ในช่วงระหว่าง 40 ถึง 60 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล
- โดยเฉลี่ยราคาน้ำมันดิบในปี 2552 จะยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าราคาในปี 2551 มาก แม้ว่าการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่คาดว่าจะชัดเจนมากขึ้นในครึ่งหลังของปีจะมีอิทธิพลกดดันให้ราคาน้ำมันในครึ่งหลังของปีสูงกว่าในครึ่งแรกของปีอย่างชัดเจนก็ตาม ทั้งนี้ปัจจัยที่ทำให้คาดว่าราคาน้ำมันดิบในปี 2552 จะต่ำกว่าในปี 2551 มาก ดังนี้

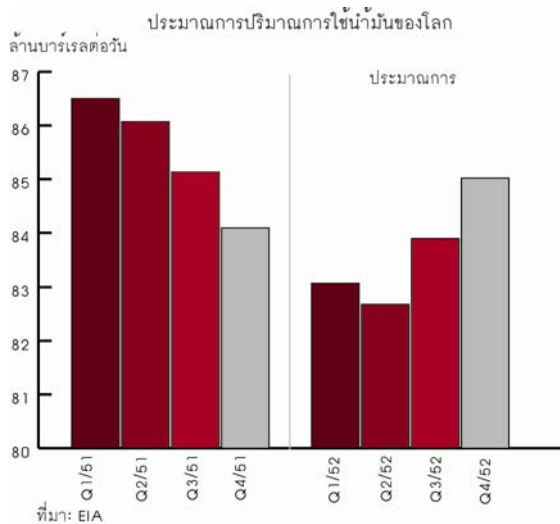
- ปริมาณความต้องการใช้น้ำมันในปี 2552 ลดลงมากจากผลของภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย จากรายงานภาวะตลาดน้ำมัน ประจำเดือนพฤษภาคมของ EIA คาดการณ์ว่าปริมาณความต้องการใช้น้ำมันโดยรวมของโลกในปี 2552 จะอยู่ที่ 83.67 ล้านบาร์เรลต่อวัน ลดลง 1.77 ล้านบาร์เรลต่อวัน เมื่อเทียบกับปริมาณความต้องการใช้น้ำมันของปี 2551 ที่อยู่ที่ระดับ 85.44 ล้านบาร์เรลต่อวัน

ทั้งนี้คาดว่าในปี 2552 ความต้องการใช้ของกลุ่มประเทศ OECD จะเท่ากับ 45.35 ล้านบาร์เรลต่อวัน เทียบกับปริมาณการใช้ 47.33 ล้านบาร์เรลต่อวันในปี 2551 ซึ่งเป็นผลจากความต้องการใช้น้ำมันที่ลดลงของประเทศญี่ปุ่นเพียงประเทศเดียว

ประมาณการปริมาณการใช้้ำมันของโลก

(million barrels per day)	Year			2009_f			
Consumption	2007	2008	2009_f	1st	2nd	3rd	4th
OECD	49.13	47.33	45.35	46.19	44.25	44.92	46.05
U.S. (50 States)	20.68	19.42	18.85	18.94	18.64	18.79	19.02
U.S. Territories	0.32	0.27	0.25	0.23	0.25	0.25	0.25
Canada	2.36	2.32	2.21	2.25	2.13	2.23	2.23
Europe	15.30	15.20	14.65	14.70	14.28	14.72	14.90
Japan	5.01	4.74	4.20	4.74	3.84	3.90	4.32
Other OECD	5.46	5.39	5.20	5.33	5.10	5.03	5.32
Non-OECD	36.67	38.11	38.32	36.89	38.43	38.97	38.97
Former Soviet Union	4.28	4.34	4.19	4.12	4.17	4.20	4.27
Europe	0.79	0.80	0.80	0.77	0.77	0.83	0.81
China	7.58	7.95	8.05	7.53	8.09	8.27	8.32
Other Asia	8.78	9.20	9.16	9.14	9.21	8.95	9.32
Other Non-OECD	15.24	15.82	16.13	15.33	16.19	16.73	16.24
Total World Consumption	85.80	85.44	83.67	83.07	82.68	83.89	85.02

ที่มา : Energy Information Administration (EIA)

ถึง 0.5 ล้านบาร์เรลต่อวัน และคาดว่าความต้องการใช้ของประเทศนอกกลุ่ม OECD จะเพิ่มขึ้นจาก 38.1 ล้านบาร์เรลต่อวัน เป็น 38.32 ล้านบาร์เรลต่อวัน หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 0.2 ล้านบาร์เรลต่อวัน ซึ่งเป็นผลมาจากความต้องการใช้น้ำมันที่เพิ่มขึ้นของประเทศจีน อินเดียและตะวันออกกลาง

- การบังคับใช้ **Stop Excessive Energy Speculation Act of 2008** ของสหรัฐอเมริกา จะช่วยลดปริมาณการเก็งกำไรราคาน้ำมัน นอกจากนี้การดำเนินงานของ The U.S. Commodity Futures Trading Commission (CFTC) จะช่วยปิดช่องโหว่ของกฎระเบียบการซื้อขายในตลาดล่วงหน้าเพื่อป้องกันการเก็งกำไรได้ในระดับหนึ่ง
- ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มปรับตัวแข็งค่าขึ้นมีแนวโน้มว่าค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ในปี 2552 จะแข็งค่าขึ้นกว่าในปี 2551 ซึ่งเป็นผลจากการที่นักลงทุนเริ่มเคลื่อนย้ายเงินลงทุนจากภูมิภาคอื่น เช่น ยุโรป และเอเชีย กลับไปยังสหรัฐอเมริกาในภาวะที่เริ่มมีสัญญาณการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ประกอบกับปัญหาในภาคการเงินเริ่มคลี่คลายดีขึ้น จึงคาดว่าความต้องการเงินดอลลาร์ สรอ. จะเพิ่มขึ้น ซึ่งความต้องการถือเงินดอลลาร์ นั้นส่วนหนึ่งจะทำให้ความต้องการซื้อ long position ของน้ำมันดิบและสินค้าโภคภัณฑ์ประเภทอื่น ๆ ลดลงได้

2.3 แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2552

2.3.1 ข้อสมมุติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2552

- เศรษฐกิจโลกในปี 2552 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ (-2) – (-1.5) จากการขยายตัวร้อยละ 2.8 ในปี 2551 และเป็นการปรับลดจากสมมุติฐานเดิมที่คาดว่าจะหดตัวในช่วงระหว่างร้อยละ (-0.5) – (0.5) เนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศสำคัญ ๆ เช่น สหรัฐ ญี่ปุ่น ยุโรป และกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่หดตัวรุนแรงกว่าที่ได้ประมาณการไว้เดิม รวมทั้งการปรับลดอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของ จีน อินเดีย อาเซียน (5) และประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ทุกประเทศ การปรับลดการคาดการณ์เศรษฐกิจโลกดังกล่าวสะท้อนถึงผลกระทบของปัญหาวิกฤติการณ์เศรษฐกิจโลกที่มีต่อการค้าระหว่างประเทศ การผลิตภาคอุตสาหกรรม การว่างงาน และการเคลื่อนย้ายเงินทุนและสภาพคล่องในตลาดการเงินโลกที่รุนแรงกว่าที่ได้คาดการณ์ไว้
- ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยจะเท่ากับ 50 - 60 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ปรับเพิ่มขึ้นจากสมมุติฐานเดิมบาร์เรลละ

45-55 ดอลลาร์ สรอ.¹³ และสูงกว่าราคาเฉลี่ย 44.47 ดอลลาร์ ต่อบาร์เรลในช่วง 4 เดือนแรกของปี 2552 การปรับสมมติฐานราคาน้ำมันสูงขึ้นในการประมาณการครั้งนี้เป็นการปรับตามแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันอันเนื่องมาจากการที่เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น ซึ่งคาดว่าจะทำให้ปริมาณความต้องการใช้น้ำมันเพิ่มสูงขึ้นจากต้นปี รวมทั้งอุปสงค์ที่เกิดจากการเก็งกำไรท่ามกลางแนวโน้มสัญญาณเศรษฐกิจโลกในทิศทางที่ดีขึ้น

- **ราคาสินค้าส่งออกในรูปของเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะลดลงร้อยละ 4.0 และราคาสินค้านำเข้าลดลงร้อยละ 8.0** ซึ่งราคานำเข้าที่ลดลงเร็วกว่าการลดลงของราคาส่งออกจะทำให้อัตราการค้า (Term of trade) ปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้เป็นไปตามภาวะราคาน้ำมันนำเข้าที่ลดลงเร็วกว่าราคาสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกของไทย

2.3.2 ประมาณการเศรษฐกิจปี 2552: เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวระหว่างร้อยละ (-3.5) - (-2.5) และอัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ (-0.5) - (0) และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลสูงร้อยละ 3.7 ของ GDP

- (1) การแถลงข่าววันที่ 23 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ประมาณการเศรษฐกิจปี 2552 หดตัวลงในช่วงร้อยละ (-1) - (0) อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ (-0.5) - (0.5) และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 0.9 ของ GDP
- (2) ในการแถลงข่าวครั้งที่ 25 พฤษภาคมนี้ สศช. ได้ปรับลดการประมาณการเศรษฐกิจปี 2552 ลงเป็นร้อยละ (-3.5) - (-2.5) ด้วยเหตุผล ดังนี้
 - (2.1) ปริมาณการส่งออกมีแนวโน้มที่จะหดตัวมากกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิมร้อยละ 6.5 ตามสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มหดตัวรุนแรงมากกว่าที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ในการประมาณการเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2552

(2.2) การใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำกว่าที่คาดไว้เดิม เนื่องจากมีผลกระทบสืบเนื่องจากการหดตัวของภาคการส่งออกที่รุนแรงกว่าที่คาดการณ์ไว้ ประกอบกับมีปัญหาการเมืองภายในประเทศที่เกิดขึ้นในช่วงไตรมาสแรก และความเชื่อมั่นของประชาชนและภาคธุรกิจเอกชนยังต่ำ ดังจะเห็นว่าการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนมีการหดตัวที่ชัดเจนในไตรมาสแรก อย่างไรก็ตามในการประมาณการครั้งนี้ ยังคาดว่าจะการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนจะปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปีเช่นที่คาดไว้เดิม แต่การหดตัวมากในครึ่งแรกของปีมีผลทำให้ต้องปรับลดการประมาณการทั้งปีลง

(2.3) จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มที่จะขยายตัวได้น้อยกว่าเป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งปีที่ใช้ประกอบการประมาณการในครั้งก่อน โดยคาดว่าจะทั้งปีจะมีนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 13.6 ล้านคน ทั้งนี้ในไตรมาสแรกมีนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 3.67 ล้านคน ลดลงจากช่วงเดียวกันร้อยละ 15.2 และสถานการณ์การท่องเที่ยวในไตรมาสที่ 2 ยังได้รับผลกระทบโดยตรงจากสถานการณ์ปัญหาความไม่สงบทางการเมืองภายในประเทศและอาจส่งผลกระทบต่อปริมาณนักท่องเที่ยวต่างชาติของประเทศไทยอยู่ รวมทั้งมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การระบาดของไข้หวัดใหญ่ปี 2009 ที่สร้างความวิตกกังวลให้กับนักท่องเที่ยวมากขึ้น

2.3.3 องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2552

- (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภครวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 จากการขยายตัวร้อยละ 2.2 ในปี 2551 โดยที่การใช้จ่ายครัวเรือนมีแนวโน้มชะลอตัวลงมากจากการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 0.4 และเป็นการปรับลดลงจากการคาดการณ์การขยายตัวร้อยละ 2.2 ในการ

¹³ EIA ปรับเพิ่มการคาดการณ์ราคาน้ำมันดิบ WTI ในปี 2552 เป็น 51.70 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล และจะปรับเพิ่มขึ้นเป็น 57.75 ในปี 2552 (จากคาดการณ์เมื่อเดือนกุมภาพันธ์บาร์เรลละ 43 ดอลลาร์ สรอ.ในปี 2552) ซึ่งต่ำกว่าราคาเฉลี่ยบาร์เรลละ 99.69 ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2551 และ Barclays Capital คาดการณ์ราคาน้ำมันดิบ BRENT ว่าอยู่ที่ 60 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล (จาก 97.93 ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2551) ปรับลดลงจากการคาดการณ์ครั้งก่อนที่ 76 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล

ประมาณการครั้งที่ผ่านมา การปรับลดประมาณการ การขยายตัวของภาคการบริโภคภาคเอกชนมีสาเหตุมาจากผลกระทบของการหดตัวของภาคการส่งออกและการผลิตต่อฐานรายได้และการใช้จ่ายของประชาชนซึ่งคาดว่าจะยังคงต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามคาดว่าจะเริ่มลดความรุนแรงลงตามลำดับตามแนวโน้มการปรับตัวที่ดีขึ้นของภาคการผลิตและการส่งออกในช่วงครึ่งหลังของปี รวมทั้งผลของการดำเนินมาตรการของภาครัฐ ซึ่งคาดว่าจะสามารถช่วยให้การใช้จ่ายภาคเอกชนเริ่มขยายตัวได้ในช่วงครึ่งหลังของปี ทั้งนี้คาดว่าจะการใช้จ่ายของภาครัฐ (ราคาปีฐาน) จะขยายตัวร้อยละ 11.3 ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มจากร้อยละ 8.3 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมาตามแนวโน้มการเบิกจ่ายที่ดำเนินการได้สูงในไตรมาสแรกของปีปฏิทิน 2552 และคาดว่าจะสามารถเร่งรัดการใช้จ่ายรัฐบาลได้ต่อเนื่องในช่วงที่เหลือของปี โดยเฉพาะการเบิกจ่ายตามมาตรการภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 1 ซึ่งคาดว่าจะมีเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจมากขึ้นในช่วงไตรมาสที่สองและสาม รวมทั้งการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2553 ซึ่งรวมถึงการดำเนินการภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 2 ให้เริ่มมีเบิกจ่ายได้ในไตรมาสสุดท้ายของปี

- (2) การลงทุนรวมลดลงร้อยละ 6.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.1 ในปี 2551 และเป็นการปรับลดจากการหดตัวร้อยละ 0.4 ในการประมาณการเศรษฐกิจเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2552 โดยเป็นการปรับลดการลงทุนภาคเอกชนจากการหดตัวร้อยละ 3.0 ในการประมาณการครั้งที่แล้ว เป็นการหดตัวร้อยละ 9.7 ซึ่งสะท้อนการหดตัวที่รุนแรงของการลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสแรก และแนวโน้มการลงทุนในช่วงที่เหลือของปีซึ่งคาดว่าจะยังอยู่ในภาวะหดตัวเนื่องจากกระด้างการผลิตส่วนเกินในระบบเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับสูง แนวโน้มการฟื้นตัวของอุปสงค์ในตลาดโลกยังมีความเปราะบางและการฟื้นตัวมีความเสี่ยงที่จะใช้ระยะเวลายาว ความเชื่อมั่นของธุรกิจและนักลงทุนที่ยังอยู่ในภาวะอ่อนตัว รวมทั้งการลดลงของการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนโดยตรงในตลาดโลก ในขณะที่การลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 5.0 ซึ่งเป็นการปรับลดลงจากการขยายตัวร้อยละ 8.0 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา เนื่องจากการลดลงของการลงทุนภาครัฐในไตรมาส

แรก อย่างไรก็ตามยังคงเป็นการปรับตัวที่ดีขึ้นมากเมื่อเทียบกับการหดตัวร้อยละ 4.8 ในปี 2551

- (3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. หดตัวร้อยละ 15.0 ปรับลดการประมาณการลงจากการหดตัวร้อยละ 13.1 ในการประมาณการเดิม เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 16.8 ในปี 2551 โดยเป็นการปรับลดปริมาณการส่งออกจากการหดตัวร้อยละ 6.5 เป็นการหดตัวร้อยละ 1.1 ในการประมาณการครั้งนี้ ซึ่งเป็นการปรับตามตามสถานการณ์ล่าสุดใน 4 เดือนแรกของปี และเป็นการปรับตามการปรับลดสมมุติฐานแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่คาดว่าจะหดตัวระหว่างร้อยละ 1.5 ถึงร้อยละ 2.0 เทียบกับสมมุติฐานการขยายตัวระหว่างร้อยละ (-0.5) – (0.5) ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา นอกจากนี้ยังได้ปรับสมมุติฐานด้านราคาส่งออกจากการเดิมที่คาดว่าจะลดลงร้อยละ 6.6 เป็นการลดลงร้อยละ 4.0 ตามสัญญาณการฟื้นตัวของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลก
- (4) มูลค่าการนำเข้าสินค้าลดลงตามการหดตัวของการผลิต การส่งออก การลงทุน และการชะลอตัวของการใช้จ่าย รวมทั้งการลดลงของราคาสินค้านำเข้า โดยมูลค่าการนำเข้าสินค้ามีมูลค่าลดลงร้อยละ 19.6 ซึ่งเป็นการปรับลดจากการหดตัวร้อยละ 14.0 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากการผลิต การส่งออก การลงทุน มีแนวโน้มที่จะหดตัวรุนแรงมากกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม นอกจากนี้ยังได้ปรับสมมุติฐานด้านราคานำเข้าจากที่คาดว่าจะลดลงร้อยละ 7.0 เป็นการลดลงร้อยละ 8.0 ในการประมาณการครั้งนี้
- (5) ดุลการค้าเกินดุล 8.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และเมื่อรวมกับดุลบริการที่คาดว่าจะเกินดุล จะส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 9.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 3.7 ของ GDP ซึ่งสูงกว่าการคาดการณ์เดิมที่ว่าจะเกินดุลประมาณร้อยละ 0.9 ของ GDP
- (6) อัตราเงินเฟ้ออยู่ระหว่างร้อยละ (-0.5) – (0.5) เท่ากับที่คาดการณ์ไว้เดิม ทั้งนี้เนื่องจากจะยังมีผลของ “5 มาตรการ 6 เดือน” จนถึงเดือนกรกฎาคม 2552 นี้ นอกจากนี้แม้ว่าราคาน้ำมันจะมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นในช่วงที่เหลือของปี แต่ภาวะตลาดแรงงานและอุปสงค์ในประเทศที่ยังอยู่ในภาวะอ่อนตัวจะช่วยชะลอการปรับเพิ่มราคาสินค้าและบริการในช่วงที่เหลือ

ของปี

- (7) คาดว่าการว่างงานอยู่ระหว่างร้อยละ 2.0-2.5 ปรับลดลงจากการประมาณการครั้งที่แล้ว เนื่องจากมีสัญญาณว่าการปลดคนงานนั้นได้ผ่านพ้นช่วงต่ำสุดไปแล้วในไตรมาสแรก โดยผู้ว่างงานเฉลี่ยในไตรมาสแรกอยู่ที่ 7.8 แสนคน ทั้งนี้ล่าสุดในเดือนเมษายนและช่วงต้นเดือนพฤษภาคมภาคอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ได้เริ่มกลับมาจ้างคนงานเพิ่ม

2.3.4 แนวโน้มการผลิตในปี 2552 โดยภาพรวมมีแนวโน้มหดตัวจากปี 2551 สถานการณ์การผลิตรายสาขามีแนวโน้มดังนี้

(1) สาขาเกษตรกรรม

ในปี 2552 คาดว่าผลผลิตสินค้าเกษตรจะมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากปี 2551 ปัจจัยที่ส่งผลทำให้ภาคเกษตรกรรมชะลอตัว คือการที่ภาวะเศรษฐกิจโลกหดตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลทำให้อุปสงค์ของสินค้าเกษตรในตลาดโลกชะลอตัวลง ในขณะที่เดียวกันราคาสินค้าเกษตรที่สูงขึ้นมากในปีที่แล้วทำให้ประเทศผู้นำเข้าส่วนใหญ่ได้เพิ่มปริมาณผลผลิตเพื่อเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหารของประเทศ ประกอบกับการแข่งขันในตลาดโลกมีแนวโน้มรุนแรงขึ้นทำให้ประเทศผู้ซื้อที่มีอำนาจต่อรองด้านราคามากกว่าประเทศผู้ขายซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลให้ระดับราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกมีแนวโน้มลดลง การที่ผลผลิตและราคาสินค้าเกษตรชะลอตัวจะส่งผลทำรายได้เกษตรกรในปี 2552 ชะลอตัวลงกว่าในปีที่แล้ว อย่างไรก็ตามในปี 2552 มีปัจจัยบวกต่อภาคเกษตรคือการดำเนินมาตรการของภาครัฐอย่างต่อเนื่องที่จะช่วยสนับสนุนการผลิตภาคเกษตร เช่น มาตรการจํานาสินค้าเกษตร และการส่งเสริมพัฒนาสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพและปรับเปลี่ยนรูปแบบให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ แนวโน้มการผลิตสาขาเกษตรกรรมที่สำคัญ ได้แก่

- ข้าว คาดว่าผลผลิตข้าวนาปี และนาปรัง ในปี 2552 จะลดลงจากปี 2551 ทั้งพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิตรวม เป็นผลมาจากเกษตรกรบางส่วนได้ปรับเปลี่ยนที่นาไปปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน ประกอบกับการลดเนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปรังรอบ 2 ใน

ภาคเหนือและภาคกลาง ส่วนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดเนื้อที่เพาะปลูกนอกเขตชลประทาน ที่ปริมาณน้ำตามธรรมชาติไม่เอื้ออำนวย รวมทั้งภาครัฐมีนโยบายไม่สนับสนุนให้ปลูกข้าวนาปรังรอบ 2 สำหรับระดับราคาข้าวในปี 2552 คาดว่ามีแนวโน้มลดลงจากปี 2551 ซึ่งในปี 2551 นั้นระดับราคาสูงขึ้นมากเนื่องจากประเทศผู้ส่งออกสำคัญ เช่น อินเดีย และเวียดนามต้องลดการส่งออกในภาวะที่ปริมาณการผลิตลดลงและป้องกันไม่ให้เกิดวิกฤติการณ์ด้านอาหาร ในขณะที่จีนมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นมาก อย่างไรก็ตามปัจจัยที่ส่งผลทำให้ราคาข้าวในตลาดโลกในปี 2552 นี้จะไม่ลดลงมาก เนื่องจากผลผลิตของจีนและเวียดนามลดลง จากการที่จีนประสบปัญหาฝนแล้งและเวียดนามเกิดปัญหาแมลงศัตรูพืช ส่งผลทำให้จีนมีความต้องการนำเข้าเพิ่มขึ้น ส่วนเวียดนามอาจจะส่งออกข้าวลดลงจากที่คาดการณ์ไว้ ประกอบกับรัฐบาลยังมีโครงการรับจำนำข้าวเปลือกเพื่อพยุงราคาข้าวอย่างต่อเนื่อง

- ยางพารา ในปี 2552 คาดว่าปริมาณผลผลิตรวมทั้งประเทศจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 เป็นการเพิ่มขึ้นทั้งจากการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิตต่อไร่ที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากในระยะที่ผ่านมาภาครัฐได้มีมาตรการเร่งรัดตัดโค่นต้นยางแก่เพื่อปลูกทดแทนด้วยยางพันธุ์ดี ส่วนสถานการณ์ทางด้านการตลาดและราคา ในปี 2552 คาดว่าอุปสงค์ของตลาดโลกและประเทศคู่ค้าสำคัญ เช่น สหรัฐอเมริกา จีน และญี่ปุ่น จะลดลงซึ่งเป็นความต้องการที่ลดลงในภาวะที่เครดิตดิ่งตัวและการใช้จ่ายใช้สอยและการลงทุนลดลง ส่วนอุปสงค์ภายในประเทศคาดว่าจะลดลงจากปีที่ผ่านมา เนื่องจากอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางและอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศหดตัวตามภาวะเศรษฐกิจที่หดตัว ในขณะที่ระดับราคายางพาราโดยเฉลี่ยจะต่ำกว่าปี 2551 ตามแนวโน้มการลดลงของราคาน้ำมันในตลาดโลก ประกอบกับการปรับฐานราคาลงมาสู่ภาวะปกติ จากที่เพิ่มขึ้นสูงกว่าแนวโน้มปกติในปี 2551 โดยคาดว่าระดับราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 ที่เกษตรกรขายได้ประมาณ 50-60 บาทต่อกิโลกรัม
- มันสำปะหลัง คาดว่าในปี 2552 พื้นที่เก็บเกี่ยวและปริมาณผลผลิตรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลมา

จากราคาที่ปรับตัวสูงในช่วงที่ผ่านมาทำให้มีแรงจูงใจในการขยายพื้นที่เพาะปลูก ส่วนการส่งออก คาดว่าในปี 2552 จะมีปริมาณการส่งออกประมาณ 5.2-5.4 ล้านตัน ใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา การที่ราคาผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังมีแนวโน้มที่ลดลง ประกอบกับจีนซึ่งเป็นคู่ค้ารายใหญ่ของไทยทั้งมันเส้นและแป้งมัน ได้ใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดโดยการเก็บภาษีร้อยละ 35 กับแป้งมันฝรั่งจากสหภาพยุโรป เป็นเวลา 5 ปี ส่งผลทำให้แป้งมันไทยสามารถแข่งขันได้ ส่วนอุปสงค์ภายในประเทศคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากความต้องการในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ที่ปรับตัวสูงขึ้น และอุปสงค์ในอุตสาหกรรมการผลิตเอทานอล

□ **สาขาปศุสัตว์** ภาวะการผลิตสาขาปศุสัตว์ปี 2552 มีแนวโน้มทรงตัว ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการชะลอตัวของความต้องการในตลาดโลก จึงส่งให้ความต้องการสินค้าอาหารชะลอลง และจะทำให้การส่งออกผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ของไทยชะลอตัวด้วย อย่างไรก็ตามผู้ผลิตสินค้าปศุสัตว์แปรรูปเพื่อการส่งออกจะต้องให้ความสำคัญกับมาตรฐานการผลิต และการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกัน ภาครัฐควรดำเนินมาตรการลดต้นทุนการผลิต โดยการจัดหาแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ การจัดหาวัคซีนป้องกันโรคในสัตว์ราคาถูกรวมทั้งการหาตลาดส่งออกใหม่ๆ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในกลุ่มตะวันออกกลางที่กำลังซื้อสูงต่อไป

□ **สาขาประมง** คาดว่าผลผลิตสัตว์น้ำจืดมีทิศทางลดลง เป็นผลกระทบจากการทำเขตการค้าเสรีไทย - จีน และเขตการค้าเสรีอาเซียน ทำให้ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำจืดที่มีต้นทุนการผลิตต่ำทะลักเข้าไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงส่วนใหญ่ ส่วนผลิตภัณฑ์กุ้ง คาดว่าในปี 2552 ปริมาณการส่งออกมีแนวโน้มลดลงจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ซบเซา เนื่องจากกำลังซื้อของประเทศคู่ค้าที่ลดลง รวมทั้งการใช้มาตรการกีดกันทางการค้าต่างๆ ประกอบกับการแข่งขันในตลาดโลกมีแนวโน้มรุนแรงทั้งในตลาดเดิม คือ สหรัฐ สหภาพยุโรป และ ญี่ปุ่น เนื่องจากขนาดตลาดเล็กลง ส่วนการขยายการส่งออกไปยังตลาดใหม่ก็มีแนวโน้มการแข่งขันสูง

ส่งผลทำให้ผู้ประกอบการลดปริมาณการผลิตกุ้งลง เพื่อป้องกันภาวะกุ้งล้นตลาด และพยุงราคากุ้งในประเทศไม่ให้ตกต่ำมาก

(2) **ภาคอุตสาหกรรม** ในปี 2552 คาดว่าจะหดตัวจากปี 2551 ซึ่งในช่วงครึ่งแรกของปี ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมหดตัวลงตามภาวะการหดตัวของ การส่งออกและใช้จ่ายและการลงทุนในประเทศ รวมทั้งเป็นการปรับลดจากฐานการผลิตที่สูงมาก ในช่วงเดียวกันของปีก่อน (high base effect) แต่ คาดว่าสถานการณ์การผลิตจะเริ่มปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ตามภาวะการใช้จ่ายของภาครัฐ และการดำเนินมาตรการของรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจ นอกจากนี้ การที่ประเทศต่าง ๆ ได้ใช้มาตรการทางการคลังในการอัดฉีดเงินเข้าไปในระบบเศรษฐกิจเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจทั่วโลก คาดว่าการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกจะส่งผลทำให้การส่งออกไทย เริ่มปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 คาดว่าในครึ่งหลังของปี 2552 ภาคการผลิตที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เนื่องจากเริ่มมีคำสั่งซื้อที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะโรงงานผลิตฮาร์ดดิสก์ไดร์บางแห่งเริ่มมีการรับสมัครแรงงานเพิ่มขึ้น รวมทั้งอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องนุ่งห่ม ส่วนอุตสาหกรรมอาหาร โดยเฉพาะไก่แช่แข็งและไก่แปรรูป ที่ได้รับประโยชน์จากข้อตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (JTEPA) และ อุตสาหกรรมอาหารกระป๋องที่อุปสงค์จากต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนอุตสาหกรรมเหล็กโดยรวมมีแนวโน้มชะลอตัว เนื่องจากการลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มลดลง ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์ของเหล็กเพื่อการผลิตในอุตสาหกรรมต่อเนื่องและสำหรับงานก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม ประกอบกับยังมีสต็อกเหล็กจากที่นำเข้าเพิ่มขึ้นมากในปีที่แล้ว อย่างไรก็ตามโดยรวมของภาคอุตสาหกรรมในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 มีสัญญาณการผลิตที่ดีขึ้นเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าเริ่มปรับตัวดีขึ้นทำให้มีคำสั่งซื้อเข้ามาในไตรมาสที่ 3 และ 4 รวมทั้งปริมาณสินค้าคงคลังในหลายอุตสาหกรรมอยู่ในระดับต่ำทำให้เริ่มมีการผลิตเพื่อบริหารระดับสินค้าคงคลังให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

- (3) **สาขาการก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์** คาดว่าในปี 2552 จะหดตัวจากปี 2551 ซึ่งเป็นผลกระทบต่อเนื่องจากภาวะการหดตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศและเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลกระทบทั้งในด้านกำลังซื้อ ความเชื่อมั่น และการระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน นอกจากนี้อุปทานของบ้านใหม่คงเหลือในปี 2551 ที่ยังมีอยู่ในตลาด ยังเป็นภาระของผู้ประกอบการที่จำเป็นต้องหาวิธีระบายต่อไป การผลิตในสาขานี้เริ่มมีสัญญาณบวกบ้าง โดยเฉพาะปัจจัยทางด้านต้นทุนการผลิตจากราคาวัสดุก่อสร้างที่ลดลง การลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์เพื่อกระตุ้นกำลังซื้อของเอกชน การขยายเวลามาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และการเร่งรัดโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐบาล (Mega project) แต่ปัญหาที่ผู้ประกอบการและผู้บริโภคยังต้องเผชิญ คือ การเข้มงวดในการอนุมัติสินเชื่อของธนาคาร ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของผู้ประกอบการระดับกลางและระดับย่อย รวมทั้งกำลังซื้อที่อยู่อาศัยของผู้บริโภค ส่วนระดับราคาในปี 2552 คาดว่ามีแนวโน้มลดลงเนื่องจากต้นทุนที่ถูกลงทั้งราคาวัสดุก่อสร้างและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ลดลง รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการขายในช่วงที่ความต้องการที่อยู่อาศัยชะลอตัวลงมาก จากการสำรวจดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาที่อยู่อาศัย (Housing Development Sentiment Index: HDSI) ของศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Information Center) พบว่าดัชนีความคาดหวังในอีก 6 เดือนข้างหน้าอยู่ที่ระดับ 50.4 ปรับตัวดีขึ้นจาก 40.2 ในไตรมาสที่ 4/2551 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาที่อยู่อาศัยมีความเชื่อว่าสถานการณ์เศรษฐกิจและ

การเมืองในครึ่งปีหลัง จะปรับตัวดีขึ้นซึ่งจะเป็นปัจจัยบวกต่อภาคการผลิตในสาขานี้ด้วย

- (4) **สาขาการท่องเที่ยว** คาดว่าการท่องเที่ยวในปี 2552 ยังชะงักต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา เป็นผลมาจากการหดตัวของเศรษฐกิจโลก รวมถึงความไม่แน่นอนของการเมืองภายในประเทศที่นักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งมีความกังวลเรื่องความไม่สงบ ทำให้คาดการณ์ว่าในปี 2552 จะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเมืองไทยประมาณ 13.6 ล้านคน หรือลดลงร้อยละ 4.8 จากปีที่ผ่านมา และต่ำกว่าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ตั้งเป้าหมายว่าจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2552 จำนวน 14.0 ล้านคน แต่อย่างไรก็ตามสถานการณ์ในช่วง 4 เดือนชี้ว่าภาวะการท่องเที่ยวฟื้นตัวเร็วกว่าที่มีความกังวลกันในช่วงของการปิดสนามบินในปลายปีที่แล้ว สำหรับการผลักดันให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติบรรลุเป้าหมายได้นั้นมีเงื่อนไขหลายประการ ได้แก่ ความร่วมมืออย่างเข้มแข็งจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งการสนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐบาล เพื่อนำไปส่งเสริมมาตรการด้านการตลาด เร่งแก้ไขภาพลักษณ์และสร้างแรงจูงใจในกลุ่มลูกค้าทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ เช่น การลดค่าใช้จ่ายอำนวยความสะดวกด้านการบินในช่วงไตรมาสแรก ยกเว้นค่าธรรมเนียมตรวจลงตรา การกำหนดนโยบายให้หน่วยราชการจัดประชุมสัมมนานอกพื้นที่เป็นการสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวในประเทศ นอกจากนี้ยังช่วยแก้ปัญหาการขาดสภาพคล่อง โดยการลดภาษีและค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในปี 2552 นอกจากนี้การมีแผนกระตุ้นตลาดท่องเที่ยวทั้งในระดับโลกและระดับประเทศ อย่างกรณีส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวอย่างรู้คุณค่า ภายใต้สโลแกนเที่ยวไทย ช่วยชาติ เพื่อทดแทนการหดตัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมทั้งการสร้างเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้แก่ชาวต่างชาติ และการสร้างเสถียรภาพทางการเมืองให้เข้มแข็งขึ้น เมื่อผนวกกับเสน่ห์ของแหล่งท่องเที่ยวในเมืองไทยที่ยังสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เลือกที่จะตัดสินใจเดินทางเข้ามาในเมืองไทยแล้วปัจจัยบวกเหล่านี้อาจจะส่งผลทำให้สถานการณ์การท่องเที่ยวไทยปรับตัวดีขึ้นในครึ่งหลังของปี

ดัชนีความคาดหวังใน 6 เดือนข้างหน้าของผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาที่อยู่อาศัย

	2551				2552
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	72.6	60.7	63.1	42.8	57.7
บริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	64.0	51.0	53.8	37.6	43.1
ดัชนีความคาดหวัง	68.3	55.9	58.4	40.2	50.4

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์

2.3.5 การประมาณการการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในกรณีสูงและกรณีต่ำ

- (1) **กรณีสูง เศรษฐกิจไทยหดตัวน้อยกว่าร้อยละ 2.5**
ภายใต้เงื่อนไข (i) สัญญาณการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ที่ปรากฏในช่วงปลายไตรมาสที่ 1 และไตรมาสที่ 2 เป็นไปอย่างต่อเนื่องและนำไปสู่การฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศสำคัญ ๆ ในลักษณะที่เป็นวงกว้างมากและชัดเจนมากขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจโลกโดยภาพรวมในปี 2552 ไม่หดตัวรุนแรงเกินกว่าร้อยละ 1.5 และส่งผลให้การส่งออกของและภาคการผลิตของไทยเริ่มปรับตัวดีขึ้นได้ในช่วงปลายไตรมาสที่ 2 (ii) การดำเนินการตามมาตรการภายใต้โครงการภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจปี 2552 ระยะที่ 1 เป็นไปตามเป้าหมาย ทั้งในด้านการเบิกจ่ายงบประมาณเพิ่มเติม การรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร ทั้งนี้เพื่อลดผลกระทบจากการหดตัวของภาคการผลิตที่มีต่อฐานรายได้ของประชาชน และสามารถป้องกันมิให้การใช้จ่ายภาคเอกชนเข้าสู่ภาวะหดตัว รวมทั้งการดำเนินการตามมาตรการด้าน

ภาษีเพื่อลดผลกระทบต่อผู้ประกอบการและภาคธุรกิจ (iii) การเบิกจ่ายภาครัฐเฉลี่ยรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 94 ของวงเงินงบประมาณรัฐบาลและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (iv) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปีไม่เกินบาร์เรลละ 60 ดอลลาร์ สรอ.

- (2) **กรณีต่ำ เศรษฐกิจไทยหดตัวมากกว่าร้อยละ 3.5** ในกรณีที่ (i) เศรษฐกิจโลกหดตัวมากกว่าร้อยละ 1.5 โดยสัญญาณการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่ปรากฏในช่วงปลายไตรมาสที่ 1 ไม่มีความต่อเนื่องและการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศหลัก ๆ เป็นไปอย่างล่าช้าออกไป ซึ่งจะทำให้การส่งออกและการท่องเที่ยวของไทยหดตัวมากกว่าที่คาดไว้ (ii) การเบิกจ่ายงบประมาณรัฐบาลและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจต่ำกว่าร้อยละ 94 (iii) การดำเนินการตามมาตรการภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจปี 2552 ระยะที่ 1 ไม่สามารถปรับระดับประคองให้การใช้จ่ายภาคเอกชนขยายตัว (iv) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปีสูงกว่า 60 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล

3. แนวทางการบริหารจัดการเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2552

ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจการเงินโลกที่ยังมีความเสี่ยงที่เศรษฐกิจโลกจะฟื้นตัวได้อย่างช้า ๆ ในครึ่งหลังของปีนี้และมีความเปราะบาง โดยที่ภาพรวมทั้งปีนั้นเศรษฐกิจโลกหดตัวและเป็นการหดตัวที่รุนแรงมากกว่าที่คาดไว้ในช่วงต้นปีที่มีการค้าโลกลดลงอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อการส่งออกของหลายประเทศ รวมทั้งส่งผลต่อประเทศไทยมาตั้งแต่ปลายปีที่แล้วและรุนแรงมากขึ้นในช่วงครึ่งแรกของปีนี้ รัฐบาลมีความจำเป็นจะต้องเร่งรัดและดูแลให้การดำเนินมาตรการรัฐบาลเพื่อบรรเทาผลกระทบและการกระตุ้นเศรษฐกิจไทยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนี้

- (1) เร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2552 และงบประมาณเพิ่มเติมกลางปีจำนวน 116,700 ล้านบาท รวมทั้งการเร่งดำเนินการจัดสรรงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2553 และมีการเตรียมความพร้อมของโครงการที่จะทำให้สามารถดำเนินการและเบิกจ่ายได้ทันทีในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ (ตุลาคมถึงธันวาคม 2552) ควบคู่ไปกับการเร่งรัดการดำเนินการโครงการลงทุนที่สำคัญของภาครัฐทั้งที่อยู่ภายใต้กรอบงบประมาณ กรอบงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ และโครงการภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจในระยะที่ 2 ให้มีความคืบหน้าอย่างจริงจัง
- (2) เร่งรัดการดำเนินงานตามมาตรการดูแลแรงงานผู้ถูกเลิกจ้างงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลทั้งในเรื่องการดูแลให้มีสวัสดิการรองรับที่เหมาะสมและได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและมีทักษะที่เพิ่มโอกาสในการหางานใหม่
- (3) ดูแลและปรับปรุงกลไกการช่วยเหลือเกษตรกร ทั้งด้านการแทรกแซงราคาและการพัฒนาภาคเกษตรอย่างครบวงจรให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้
- (4) ดำเนินนโยบายการเงินผ่อนคลายเป็นพิเศษ และสนับสนุนให้ภาคธุรกิจมีสภาพคล่องทางการเงินอย่างเพียงพอ รวมทั้งการดูแลเรื่องการประกันสินเชื่อและการสนับสนุนสินเชื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2552

	ข้อมูลจริง			ประมาณการปี 2552_f	
	2549	2550	2551	23 ก.พ. 52	25 พ.ค. 52
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	7,841.3	8,493.3	9,105.0	9,012.8	8,831.8
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	120,933.0	128,686	135,895	135,531	131,426
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	206.9	245.8	273.4	251.8	248.8
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	3,190.8	3,723.6	4,081	3,785.8	3,702.1
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	5.2	4.9	2.6	(-1) – (0)	(-3.5)-(-2.5)
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	3.9	1.3	1.1	-0.4	-6.2
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	4.1	0.6	3.2	-3.0	-9.7
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	3.3	3.4	-4.8	8.0	5.0
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	2.9	2.7	2.2	3.1	2.0
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	3.0	1.6	2.5	2.2	0.4
ภาครัฐบาล (ณ ราคาคงที่, %)	2.4	9.2	0.5	8.3	11.3
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	9.1	7.1	5.4	-6.2	-9.8
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	127.9	150.0	175.3	152.3	147.2
อัตราการขยายตัว (%)	17.0	17.3	16.8	-13.1	-15.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	11.2	11.0	5.5	-6.5	-11.0
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	3.3	3.4	7.5	-5.4	-9.9
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	126.9	138.5	175.1	150.6	140.7
อัตราการขยายตัว (%)	7.9	9.1	26.4	-14.0	-19.6
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	1.3	3.6	12.0	-7.0	-11.6
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	1.0	11.6	0.2	1.8	8.3
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{1/}	2.3	14.0	-0.2	2.3	9.3
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	1.0	6.1	-0.1	0.9	3.7
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	4.7	2.3	5.5	(-0.5)-(-0.5)	(-0.5)-(-0.5)
GDP Deflator	5.1	3.2	4.5	(-0.5)-(-0.5)	(-0.5)-(-0.5)
อัตราการว่างงาน	1.5	1.4	1.4	2.5-3.5	2.0-2.5

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 25 พฤษภาคม 2552

หมายเหตุ ^{1/} Reinvested earning has been recorded as part of FDI in Financial account, and its contra entry recorded as income on equity in current account